

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΡΙΤΑΙ 1

- Κρ. 1,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ καὶ ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ Κυρίου λέγοντες· τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χαναναίους ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς;
- Κρ. 1,1 Μετὰ τον θάνατον του Ιησού του Ναυή ηρώτησαν οι Ισραηλίται τον Κυριον λέγοντες· “ποία από τας φυλάς μας θα αναλάβη να επιτεθῇ κατὰ των Χαναναίων ως αρχηγός του πολέμου εναντίον αὐτῶν”.
- Κρ. 1,2 καὶ εἶπε Κύριος· Ἰούδας ἀναβήσεται. ἰδοὺ δέδωκα τὴν γῆν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
- Κρ. 1,2 Ο Κυριος απήντησε· “η φυλή του Ιούδα θα αναλάβη ως αρχηγός τον πόλεμον αὐτόν. Ἰδοὺ, ἔχω παραδώσει εἰς τα χέρια αὐτῆς τὴν χώραν των Χαναναίων”.
- Κρ. 1,3 καὶ εἶπεν Ἰούδας τῷ Συμεὼν ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἀνάβηθι μετ’ ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου, καὶ παραταξώμεθα πρὸς τοὺς Χαναναίους, καὶ πορεύσομαι κάγῳ μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου. καὶ ἐπορεύθη μετ’ αὐτοῦ Συμεὼν.
- Κρ. 1,3 Ἡ δε φυλή του Ιούδα εἶπε τότε εἰς τὴν γειτονικὴν τῆς φυλῆς του Συμεὼν· “ἔλα και συ μαζή μου εἰς τὴν κληρονομίαν μου, δια να αντιπαραταχθώμεν μαζή εναντίον των Χαναναίων. Ἐπειτα δε και ἐγὼ θα ἔλθω μαζή σου δια να ἐκκαθαρίσωμεν τὴν ἰδικὴν σου κληρονομίαν”. Πράγματι ἡ φυλή του Συμεὼν ἐπορεύθη μαζή με τὴν φυλὴν Ιούδα στον πόλεμον.
- Κρ. 1,4 καὶ ἀνέβη Ἰούδας, καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. καὶ ἔκοψαν αὐτοὺς ἐν Βεζὰκ εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν.
- Κρ. 1,4 Ἡ φυλή του Ιούδα ἐβάδισε κατὰ των Χαναναίων, ο δε

Κυριος παρέδωκε τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους εις τας χείρας αυτών. Εφόνευσαν δε από αυτούς εις την πόλιν Βεζέκ δέκα χιλιάδας άνδρας.

Κρ. 1,5 καὶ κατέλαβον τὸν Ἀδωνιβεζέκ ἐν τῇ Βεζέκ καὶ παρετάξαντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔκοψαν τὸν Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον.

Κρ. 1,5 Κατέλαβαν δε τον Αδωνιβεζέκ δηλαδή τον βασιλέα της Βεζέκ εντός της πόλεως, επετέθησαν εναντίον αυτού και εφόνευσαν τους Χαναναίους και Φερεζαίους.

Κρ. 1,6 καὶ ἔφυγεν Ἀδωνιβεζέκ, καὶ κατέδραμον ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐλάβοσαν αὐτὸν καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Κρ. 1,6 Ο βασιλεὺς της Βεζέκ ετράπη εις φυγήν. Αλλά τον κατεδίωξαν οι Ισραηλίται, τον συνέλαβαν και του έκοψαν τα μεγάλα δάκτυλα από τας χείρας και τους πόδας του.

Κρ. 1,7 καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζέκ· ἐβδομήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου· καθὼς οὖν ἐποίησα, οὕτως ἀνταπέδωκέ μοι ὁ Θεός. καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

Κρ. 1,7 Εἶπε δε ο Αδωνιβεζέκ· “εγὼ έκοψα τα δάκτυλα των χειρῶν και των ποδῶν εβδόμηκοντά βασιλέων, οι οποίοι και συνέλεγαν κάτω από την τράπεζάν μου τα μικρά κομματάκια ψωμιού και τροφῶν που έπιπτον. Οπως λοιπόν εγὼ έκαμα εναντίον εκείνων, έτσι και με ετιμώρησε τώρα ο Θεός”. Οι Ισραηλίται ωδήγησαν αὐτόν εις την Ιερουσαλήμ, όπου και απέθανεν.

Κρ. 1,8 Καὶ ἐπολέμουν υἱοὶ Ἰούδα τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ κατελάβοντο αὐτήν καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρί.

Κρ. 1,8 Οι άνδρες της φυλῆς του Ιούδα ανέλαβον πόλεμον εναντίον

της Ιερουσαλήμ, κατέλαβον αυτήν και επέρασαν εν στόματι
μαχαίρας τους κατοίκους της, την δε πόλιν παρέδωσαν στο
πυρ.

Κρ. 1,9 καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα πολεμῆσαι
πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὀρεινὴν καὶ τὸ
νότιον καὶ τὴν πεδινὴν.

Κρ. 1,9 Μετὰ ταῦτα οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Ἰούδα κατέβησαν πρὸς
νότον, δια να πολεμήσουν τοὺς Χαναναίους, οἱ οἱοὶ
κατοικοῦσαν τὴν ὀρεινὴν καὶ τὴν νότιον πεδινὴν περιοχὴν.

Κρ. 1,10 καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν
κατοικοῦντα ἐν Χεβρών, καὶ ἐξῆλθε Χεβρών ἐξ
ἐναντίας· καὶ τὸ ὄνομα ἦν Χεβρών τὸ πρότερον
Καριαθαρβοκσεφέρ. καὶ ἐπάταξαν τὸν Σεσσί καὶ Ἀχινάαν
καὶ Θολμί, γεννήματα τοῦ Ἐνάκ.

Κρ. 1,10 Εδάδισαν ἐναντίον τῶν Χαναναίων οἱ οἱοὶ κατοικοῦσαν
εἰς Χεβρών. Οἱ πολεμισταὶ τῆς Χεβρών ἐξῆλθον να
ἀντιπαραταχθῶν ἐναντίον ἐκείνων τὸ ὄνομα τῆς Χεβρών
ἦτο προηγουμένως Καριαθαρβοκσεφέρ. Ἐκεῖ ἐκτύπησαν οἱ
Ἰουδαῖοι καὶ κατέλαβον τὰς φυλάς Σεσσί, Ἀχινάαν καὶ
Θολμί, ἀπογόνους τῶν Ενακίμ, τῆς φυλῆς τῶν γιγάντων.

Κρ. 1,11 καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβὶρ· τὸ
δὲ ὄνομα τῆς Δαβὶρ ἦν ἔμπροσθεν Καριαθσεφάρ, Πόλις
γραμμάτων.

Κρ. 1,11 Ἀπὸ ἐκεῖ ἐβάδισαν πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Δαβὶρ. Τὸ
ὄνομα τῆς Δαβὶρ ἦτο προηγουμένως Καριαθσεφάρ, Πόλις
Γραμμάτων.

Κρ. 1,12 καὶ εἶπε Χάλεβ· ὃς ἂν πατάξῃ τὴν Πόλιν τῶν γραμμάτων
καὶ προκαταλάβηται αὐτήν, δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχά
θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα.

Κρ. 1,12 Ὁ Χαλεβ εἶπεν· “εἰς ἐκείνον, ὁ οἱοῦς θα κτυπήσῃ καὶ θα
κυριεύσῃ τὴν Πόλιν τῶν Γραμμάτων, θα δώσω ἐγὼ ὡς
σύζυγόν του τὴν θυγατέρα μου Ἀσχά”.

- Κρ. 1,13 καὶ προκατελάβετο αὐτὴν Γοθονιήλ υἱὸς Κενέζ ἀδελφοῦ Χάλεβ ὁ νεώτερος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Χάλεβ τὴν Ἀσχά θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα.
- Κρ. 1,13 Εκυρίευσεν τὴν πόλιν ὁ Γοθονιήλ, υἱὸς τοῦ Κενέζ ὁ ὁποῖος ἦτο ἀδελφὸς νεώτερος τοῦ Χαλεβ. Ὁ δὲ Χαλεβ ἔδωκε σύμφωνα μετὰ τὴν υπόσχεσίν του, εἰς αὐτὸν ὡς σύζυγον τὴν θυγατέρα του.
- Κρ. 1,14 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς καὶ ἐπέσεισεν αὐτὴν Γοθονιήλ τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀγρόν, καὶ ἐγόγγυζε καὶ ἔκραξεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου· εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με. καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ· τί ἐστὶ σοι;
- Κρ. 1,14 Ὅταν δὲ αὐτὴ ἐβάδιζε νὰ εἰσέλθῃ στὸν οἶκον τοῦ Γοθονιήλ ἐκεῖνος τὴν ἐπίεσε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς ἑνᾶ ἀγρόν. Αὐτὴ δὲ ἀπὸ τὸν ὄνον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐκάθητο, ἐγόγγυσε καὶ ἔκραξε δῆθεν παραπονουμένη· “με ἔδωκες ὡς σύζυγον εἰς χώραν μακρυνὴν πρὸς νότον”. Ὁ δὲ Χαλεβ τὴν ἠρώτησε· “τί σου συμβαίνει;”
- Κρ. 1,15 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀσχά· δὸς δὴ μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με, καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χάλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς λύτρωσιν μετεώρων καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν.
- Κρ. 1,15 Ἡ Ἀσχά τοῦ ἀπῆντησε· “δὸς μοι μίαν εὐλογημένην περιοχὴν γῆς διότι με στέλνεις εἰς τὴν κατάξηρον γῆν τοῦ νότου· θέλω νὰ μου δώσης μέρος νὰ ποτίζεται ἀπὸ ὕδατα”. Ὁ Χαλεβ ἔδωκεν εἰς αὐτήν, σύμφωνα μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας τῆς, περιοχὴν εἰς ὑψηλά καὶ χαμηλά μέρη διαρρεόμενα ἀπὸ ὕδατα.
- Κρ. 1,16 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰοθὼρ τοῦ Κιναίου τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν υἱῶν Ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν τῷ νότῳ Ἰούδα, ἣ ἐστὶν ἐπὶ καταβάσεως Ἀράδ, καὶ κατώκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ.

- Κρ. 1,16 Οι απόγονοι του Ιοθόρ, του Κιναΐου, πενθερού του Μωϋσέως ανέβησαν από την πόλιν των Φοινίκων, δηλαδή την Ιεριχώ, μαζί με την φυλήν Ιούδα εις την έρημον νοτίως εις την περιοχήν της φυλής Ιούδα, η οποία ευρίσκεται εις την κατωφέρειαν της Αράδ, και εγκατεστάθησαν εκεί μαζί με τον λαόν.
- Κρ. 1,17 καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας μετὰ Συμεὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἔκοψε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφέκ· καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτούς, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Ἀνάθεμα.
- Κρ. 1,17 Η φυλή του Ιούδα μαζί με την γειτονικήν της φυλήν του Συμεὼν εβάδισε και κατέκοψε τους Χαναναίους, οι οποίοι, κατοικούσαν την Σεφέκ· εξωλόθρευσεν αυτούς και ωνόμασαν την πόλιν εκείνην “Ανάθεμα”.
- Κρ. 1,18 καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν Ἰούδας τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Ἀσκάλωνα οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Ἀκκαρὼν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, τὴν Ἄζωτον οὐδὲ τὰ περισπόρια αὐτῆς.
- Κρ. 1,18 Αλλά η φυλή του Ιούδα δεν κατέκτησε την Γαζαν ούτε την γύρω αυτής περιοχήν, ούτε την Ασκάλωνα με την περιοχήν της, ούτε την Ακκαρὼν με την περιοχήν της, ούτε την Αζωτον με την γύρω αυτής καλλιεργήσιμον περιοχήν.
- Κρ. 1,19 καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰούδα καὶ ἐκληρονόμησε τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν ἐξολοθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα, ὅτι Ῥηχάβ διεστείλατο αὐτοῖς.
- Κρ. 1,19 Ο Κυριος ήτό με την φυλήν Ιούδα, η οποία κατέλαβε και εκληρονόμησε την ορεινήν περιοχήν· εγκατεστάθη δε εκεί διότι δεν ημπόρεσαν να εξολοθρεύσουν τους κατοικούντας εις τα πεδινά μέρη, ο δε Ρηχάβ συνέστησεν εις αυτούς να μη καταλάβουν την πεδινήν περιοχήν.
- Κρ. 1,20 καὶ ἔδωκαν τῷ Χάλεβ τὴν Χεβρὼν, καθὼς ἐλάλησε Μωυσῆς, καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις

τῶν υἱῶν Ἐνάκ.

Κρ. 1,20 Οι Ισραηλίται ἔδωκαν στον Χαλεβ την Χεβρών ὅπως εἶχε παραγγεῖλει ο Μωϋσής, ο δε Χαλεβ ἐξώρμησεν ἀπὸ ἐκεῖ και κατέλαβε τας τρεις πόλεις των απογόνων του Ἐνάκ.

Κρ. 1,21 καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἱερουσαλήμ οὐκ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, καὶ κατώκησεν ὁ Ἰεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμίν ἐν Ἱερουσαλήμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κρ. 1,21 Η φυλὴ Βενιαμίν δεν ἐξεδίωξαν τους Ἰεβουσαῖους οἱ οποίοι κατοικοῦσαν εἰς την Ἱερουσαλήμ και δεν κατέλαβαν την περιοχὴν των· ἔτσι δε οἱ Ἰεβουσαῖοι κατοικοῦσαν μαζὴ με την φυλὴν Βενιαμίν εἰς την Ἱερουσαλήμ και την περιοχὴν μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς.

Κρ. 1,22 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ καὶ γε αὐτοὶ εἰς Βαιθήλ, καὶ Κύριος ἦν μετ' αὐτῶν.

Κρ. 1,22 Η φυλὴ των υἱῶν του Ἰωσήφ ἐβάδισε και αὐτὴ ἐναντίον της Βαιθήλ ο δε Κύριος ἦτο μαζὴ των.

Κρ. 1,23 καὶ παρενέβαλον καὶ κατεσκέψαντο Βαιθήλ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἔμπροσθεν Λουζά.

Κρ. 1,23 Ἐπολιόρησαν και κατεσκόπευσαν την Βαιθήλ, της οποίας το ὄνομα προηγουμένως ἦτο Λουζά.

Κρ. 1,24 καὶ εἶδον οἱ φυλάσσοντες, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ· δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν εἴσοδον, καὶ ποιήσομεν μετὰ σοῦ ἔλεος.

Κρ. 1,24 Οι Ισραηλίται κατάσκοποι ἐπρόσεξαν και εἶδον και ἰδοὺ ἓνας ἀνδρας ἐξήρχετο ἀπὸ την πόλιν. Τον συνέλαβαν και του εἶπον “δείξε μας την εἴσοδον της πόλεως και ἡμεῖς θα δείξωμεν πρὸς σε ἔλεος και δεν θα σε φονεύσωμεν”.

Κρ. 1,25 καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως, καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας, τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν.

- Κρ. 1,25 Εκείνος τους έδειξε την είσοδον της πόλεως, από την οποίαν οι Ισραηλίται εισήλθον και κατέλαβον την πόλιν και επέρασαν εν στόματι μαχαίρας όλους τους κατοίκους της. Αφήκαν όμως ελευθέρους τον άνδρα εκείνον που τους έδειξε την είσοδον και τους συγγενείς του.
- Κρ. 1,26 καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττὶν καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ πόλιν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζά· τοῦτο ὄνομα αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Κρ. 1,26 Ο άνθρωπος δε εκείνος μετέβη εις την χώραν των Χετταίων, έκτισεν εκεί πόλιν και της έδωσε το όνομα Λουζά. Αυτό δε και είναι το όνομα της πόλεως μέχρις αυτής της ημέρας.
- Κρ. 1,27 καὶ οὐκ ἐξῆρε Μανασσὴ τὴν Βαιθσάν, ἥ ἐστι Σκυθῶν πόλις, οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὴν Θανάκ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δῶρ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τὸν κατοικοῦντα Βαλάκ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδῶ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Ἰεβλαάμ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς· καὶ ἥρξατο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.
- Κρ. 1,27 Η ημίσεια φυλή του Μανασσή δεν εξεδίωξε τους κατοίκους της πόλεως Βαιθσάν αυτή είναι η Σκυθόπολις ούτε τους κατοίκους των χωρίων της και της γύρω περιοχής. Δεν εξεδίωξεν επίσης τους κατοίκους της Θανάκ ούτε τους κατοίκους των χωρίων της και της γύρω περιοχής· δεν εξεδίωξε τους κατοίκους της Δωρ ούτε τους κατοίκους των γύρω χωρίων της, ούτε και τους κατοικούντας εις την Βαλάκ, εις την γύρω περιοχήν και τα χωρία της, ούτε τους κατοικούντας εις Μαγεδῶ εις την γύρω περιοχήν και τα χωρία της, ούτε τους κατοικούντας εις την Ιεβλαάμ εις την γύρω περιοχήν και τα χωρία της. Δια τούτο οι Χαναναῖοι

ανεθάρρησαν, κατοικούσαν και ήρχισαν να επεκτείνωνται
εις την περιοχήν αυτήν.

Κρ. 1,28 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησε τὸν
Χαναναῖον εἰς φόρον καὶ ἐξαίρων οὐκ ἐξῆρεν αὐτόν.

Κρ. 1,28 Οι Ισραηλίται ἐγιναν βεβαίως ισχυροὶ ἀλλὰ δεν ἐζώντωσαν
τους Χαναναίους τελείως. Ηρκέσθησαν να τους κάμουν
φόρου υποτελεῖς.

Κρ. 1,29 καὶ Ἐφραὶμ οὐκ ἐξῆρε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα
ἐν Γαζέρ· καὶ κατώκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν
Γαζέρ καὶ ἐγένετο εἰς φόρον.

Κρ. 1,29 Και οι της φυλῆς Εφραὶμ δεν ἐξεδίωξαν τους Χαναναίους
τους κατοικούντας εἰς Γαζέρ. Ἐτσι δε οι Χαναναῖοι
εγκατεστάθησαν ἐν μέσῳ των Ισραηλιτῶν και εἰς την Γαζέρ
γενόμενοι μόνον φόρου υποτελεῖς εἰς αὐτούς.

Κρ. 1,30 καὶ Ζαβουλὼν οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Κέδρων,
οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωμανά· καὶ κατώκησεν ὁ
Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον.

Κρ. 1,30 Και η φυλὴ Ζαβουλὼν δεν ἐξεδίωξε τους κατοίκους της
πόλεως Κέδρων οὔτε τους κατοίκους Δωμανά. Δια τοῦτο οι
Χαναναῖοι κατοικούσαν ἐν μέσῳ των Ισραηλιτῶν,
πληρώνοντες μόνον εἰς αὐτοὺς φόρον υποτελείας.

Κρ. 1,31 καὶ Ἀσὴρ οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Ἀκχώ, καὶ
ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δῶρ
καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιδῶνα καὶ τοὺς κατοικοῦντας
Ἀαλάφ, τὸν Ἀσχαζὶ καὶ τὸν Χελβά καὶ τὸν Ναϊ καὶ τὸν
Ἐρεώ.

Κρ. 1,31 Και η φυλὴ του Ασὴρ δεν ἐξεδίωξε τους κατοίκους της Ακχώ
οι οἱποῖοι ἐγιναν μόνον φόρου υποτελεῖς εἰς αὐτήν. Δεν
ἐξεδίωξαν ἐπίσης τους κατοίκους της Δωρ, τους κατοίκους
της Σιδῶνος, τους κατοίκους της Ααλάφ, τας φυλάς Ασχαζὶ,
Χελβά, Ναϊ και Ερεώ.

Κρ. 1,32 καὶ κατώκησεν ὁ Ἀσὴρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ

- κατοικοῦντος τὴν γῆν, ὅτι οὐκ ἠδυνήθη ἐξᾶραι αὐτόν.
Κρ. 1,32 Ἐτσι δε η φυλή του Ασήρ συγκατώκησε μαζί με τους Χαναναίους, τους κατοίκους της περιοχής, διότι δεν ἔδειξε διαθέσιν να εκδιώξη αυτούς.
- Κρ. 1,33 καὶ Νεφθαλὶ οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμὺς καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθανάθ, καὶ κατώκησε Νεφθαλὶ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν· οἱ δὲ κατοικοῦντες Βαιθσαμὺς καὶ τὴν Βαιθενέθ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον.
- Κρ. 1,33 Ομοίως και η φυλή του Νεφθαλί δεν εξεδίωξε τους κατοίκους της Βαιθσαμὺς και τους κατοίκους της Βαιθανάθ. Ἐτσι δε η φυλή αυτή κατώκησεν εν μέσῳ των Χαναναίων, οι οποίοι ἦσαν εγκατεστημένοι εις την χώραν των. Μονον ὅτι οι κάτοικοι της Βαιθσαμὺς και της Βαιθανάθ ἐγιναν φόρου υποτελεῖς εις την φυλὴν Νεφθαλί.
- Κρ. 1,34 καὶ ἐξέθλιψεν ὁ Ἀμορράϊος τοὺς υἱοὺς Δὰν εἰς τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτόν καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα.
- Κρ. 1,34 Οι Αμορραῖοι μάλιστα ανεθάρρησαν και εστενοχώρησαν πολὺ τους υἱοὺς της φυλῆς Δαν που κατοικοῦσαν στο ὄρος και δεν τους επέτρεπαν να κατέρχωνται εις την πεδιάδα.
- Κρ. 1,35 καὶ ἦρξατο ὁ Ἀμορράϊος κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ὀστρακῶδει, ἐν ᾧ αἱ ἄρκοι καὶ ἐν ᾧ αἱ ἀλώπεκες, ἐν τῷ Μυρσινῶνι καὶ ἐν Θαλαβίν· καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ οἴκου Ἰωσήφ ἐπὶ τὸν Ἀμορράϊον, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς φόρον.
- Κρ. 1,35 Ἦρχισαν δε οι Αμορραῖοι να ἀνέρχωνται και να κατοικοῦν στο ὄρος το οστρακῶδες στο ὁποῖον υπῆρχον ἄρκοι και ἀλώπεκες, στον Μυρσινῶνα και Θαλαβίν. Οι ἀπόγονοι ὁμως της φυλῆς του Ἰωσήφ ἐπεβλήθησαν με την ισχὺν των στους Αμορραῖους και τους ἠνάγκασαν να γίνουν φόρου υποτελεῖς εις αυτούς.
- Κρ. 1,36 καὶ τὸ ὄριον τοῦ Ἀμορράϊου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως

Ἀκραβὶν ἀπὸ τῆς Πέτρας καὶ ἐπάνω.

Κρ. 1,36

Ἡ δε περιοχὴ την οποιαν κατεῖχον οι Αμορραῖοι εξετεινετο ἀπὸ την ανωφέρειαν Ακραβὶν, ἀπὸ την πόλιν Πέτρα και ἐπάνω.

ΚΡΙΤΑΙ 2

Κρ. 2,1

Καὶ ἀνέβη ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ Γαλγάλ ἐπὶ τὸν Κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθήλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ἀνεβίβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ εἶπα· οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου τὴν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

Κρ. 2,1

Ἀγγελος Κυρίου ἀνέβη ἀπὸ τα Γαλγαλα στοποθεσίαν την οποιαν ωνόμαζον “Κλαυθμῶνα” και εις την Βαιθήλ, όπου κατοικοῦσαν οι Ισραηλῖται, και εἶπεν εις αυτούς· “αὐτὰ λέγει ο Κυριος· σας ἐβγαλα ελευθέρους ἀπὸ την Αἰγυπτον και σας ωδήγησα εις την χώραν αὐτήν, δια την οποιαν ωρκίσθηκα στους προπάτορας σας και εἶπα· Ουδέποτε θα αθετήσω την συμφωνίαν μου με σας.

Κρ. 2,2

καὶ ὑμεῖς οὐ διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν ταύτην, οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε, ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε, τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καθελεῖτε. καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου, ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε.

Κρ. 2,2

Οὔτε ὁμως και σεις θα ἐλθετε εις συμφωνίαν με τους κατοίκους της χώρας αὐτῆς, οὔτε και τους θεοὺς των ποτὲ θα προσκυνήσετε ἀλλὰ τα εἰδωλά των θα συντρίψετε και τα θυσιαστήριά των θα καταστρέψετε. Σεις ὁμως δεν υπηκούσατε εις την εντολήν μου και ἐκάματε αὐτὰ που σας εἶχα ἀπαγορεύσει.

- Κρ. 2,3 κάγω εἶπον· οὐ μὴ ἐξάρω αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς συνοχάς, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλον.
- Κρ. 2,3 Καὶ ἐγὼ εἶπα καὶ ἀπεφάσισα· Δεν θα ἐκδιώξω καὶ δεν θα ἐξαφανίσω ἀπὸ ἐμπρὸς σας τοὺς Χαναναίους, καὶ ἐτσι αὐτοὶ παραμένοντες μετὰξὺ σας θα εἶναι δια σας διαρκῆς στενοχωρία, οἱ δε θεοὶ των θα εἶναι δια σας συνεχῆς σκάνδαλον πρὸς το πονηρόν”.
- Κρ. 2,4 καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.
- Κρ. 2,4 Οταν ο ἄγγελος διελάλησε τα λόγια αὐτά πρὸς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας, ὅλος ο λαὸς ἐβγαλε κραυγὴν καὶ ἐκλαυσε.
- Κρ. 2,5 καὶ ἐπωνόμασαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κλαυθμῶνες· καὶ ἐθυσίασαν ἐκεῖ τῷ Κυρίῳ.
- Κρ. 2,5 Δια τοῦτο δε καὶ ὠνόμασαν τὸν τόπον ἐκεῖνον “Κλαυθμῶνες”. Εκεί προσέφεραν θυσίας πρὸς τὸν Κυρίον.
- Κρ. 2,6 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν, καὶ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν.
- Κρ. 2,6 Ο Ἰησοῦς τοῦ Ναυὲ ἀπέλυσε τὸν λαόν καὶ κάθε Ἰσραηλίτης μετέβη εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ, δια να γίνῃ κύριος τῆς χώρας.
- Κρ. 2,7 καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων, ὅσοι ἐμακροημέρευσαν μετὰ Ἰησοῦ, ὅσοι ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον Κυρίου τὸ μέγα, ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ.
- Κρ. 2,7 Ο Ἰσραηλιτικὸς λαὸς υπῆκουε καὶ ἐλάτρευε τὸν Κυρίον ὅλον τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἐζούσεν ο Ἰησοῦς τοῦ Ναυη, καὶ ὅλον τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἐζούσαν οἱ γεροντότεροι, οἱ σύγχρονοι τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυη, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἰδεῖ καὶ γνωρίσει ὅλα τα μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔργα, τα ὁποῖα ἐκαμὲν ο Κύριος πρὸς χάριν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ

λαού.

Κρ. 2,8 καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ δοῦλος Κυρίου, υἱὸς ἑκατὸν δέκα ἐτῶν.

Κρ. 2,8 Ο Ιησούς του Ναυη, ο πιστός αυτός δούλος του Κυρίου, απέθανε εις ηλικίαν εκατὸν δέκα ετών.

Κρ. 2,9 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὀρίῳ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρές, ἐν ὄρει Ἐφραὶμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαὰς.

Κρ. 2,9 Εθαψαν δε αὐτὸν οἱ Ἰσραηλῖται εἰς τὴν περιοχὴν τῆς κληρονομίας του, τὴν πόλιν Θαμναθαρές, στο ὄρος Εφραὶμ βορείως τοῦ ὄρους Γαὰς.

Κρ. 2,10 καὶ γε πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ ἀνέστη γενεὰ ἑτέρα μετ' αὐτοῦς, οἳ οὐκ ἔγνωσαν τὸν Κύριον καὶ γε τὸ ἔργον, ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

Κρ. 2,10 Ἀλλὰ καὶ ὅλη ἐκείνη ἡ γενεὰ ἡ σύγχρονος τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ προσετέθη με τὴν σειρὰν τῆς στους προγόνους τῆς, καὶ ὑστερα ἀπὸ αὐτοῦς ἀνεφάνη ἄλλη γενεὰ, τῆς ὁποίας οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐγνώριζαν τὸν Κύριον οὔτε καὶ τὰ μεγάλα ἔργα, τὰ ὁποία εἶχε κάμει πρὸς χάριν τῶν Ἰσραηλιτῶν. Επαυσαν νὰ τὸν λατρεύουν.

Κρ. 2,11 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλὶμ.

Κρ. 2,11 Ἐτσι δε οἱ Ἰσραηλῖται ἐξέκλιναν καὶ ἐπραξαν ἔργα πονηρά, μισητὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐλάτρευσαν τὸν εἰδωλολατρικὸν θεὸν Βααλ.

Κρ. 2,12 καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ παρώργισαν τὸν Κύριον

Κρ. 2,12 Εγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν προγόνων τῶν, ὁ ὁποῖος

τους είχε βγάλει ελευθέρους από την χώραν της Αιγύπτου και ηκολούθησαν άλλους θεούς από τους ειδωλολατρικούς θεούς των γύρω εθνών και προσεκύνησαν αυτούς. Ετσι όμως εξώργισαν τον Κυριον,

Κρ. 2,13 καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις.

Κρ. 2,13 διότι εγκατέλιπον αὐτὸν και ελάτρευσαν ως θεούς τον Βααλ και την Αστάρτην.

Κρ. 2,14 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας προνομευόντων, καὶ κατεπρονόμειυσαν αὐτούς· καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἔτι ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

Κρ. 2,14 Δια την ασέβειαν και αχαριστίαν των αυτὴν ωργίσθη οργὴν μεγάλην εναντίον των ο Θεός και τους παρέδωκεν εις χείρας επιδρομέων οι οποίοι ελεηλατούσαν την χώραν των, και τους κατελήστευσαν. Τους παρέδωκεν εξ ολοκλήρου εις τα χέρια των γύρω εχθρών των και δεν ημπούρεσαν πλέον να αντισταθουν ενώπιον αυτών.

Κρ. 2,15 ἐν πᾶσιν, οἷς ἐπορεύοντο, καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακά, καθὼς ἐλάλησε Κύριος καὶ καθὼς ὤμοσε Κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐξέθλιψεν αὐτοὺς σφόδρα.

Κρ. 2,15 Οπου και αν επήγαιναν, η παντοδύναμος και τιμωρός χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον των και τους παρέδιδεν εις θλίψεις, όπως άλλωστε είχε με όρκον προαναγγείλει εις αυτούς ο Κυριος. Δι' αυτό και τους κατέθλιψε πολύ.

Κρ. 2,16 καὶ ἤγειρε Κύριος κριτὰς, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνομευόντων αὐτοὺς. καὶ γε τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν,

Κρ. 2,16 Ο Κυριος όμως, δια το πολύ του έλεος, ανέδειξεν ευσεβεῖς ηγέτας, τους Κριτάς, και δι' αυτών τους έσωσεν από τα χέρια των εχθρών οι οποίοι τους ελεηλατούσαν. Δυστυχώς

ὁμως οι Ισραηλίται και εις αυτοὺς ἀκόμη τους Κριτὰς δεν υπῆκουσαν πάντοτε.

Κρ. 2,17 ὅτι ἐξεπὸρνευσαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς· καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἥς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακοῦειν τῶν λόγων Κυρίου, οὐκ ἐποίησαν οὕτως.

Κρ. 2,17 Διότι ἐξετράπησαν και ἐλάτρευσαν ἄλλους θεοὺς και προσεκύνησαν αυτοὺς. Πολὺ σύντομα παρεξέκλιναν ἀπὸ τον δρόμον, που εἶχαν ἀκολουθήσει οι πατέρες των οι οποίοι υπῆκουαν εις τας ἐντολὰς του Κυρίου. Αὐτοὶ ὁμως δεν ἐπραξαν σύμφωνα με το καλὸν παράδειγμα ἐκείνων.

Κρ. 2,18 καὶ ὅτι ἤγειρε Κύριος αὐτοῖς κριτὰς, καὶ ἦν Κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ, ὅτι παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτούς.

Κρ. 2,18 Καθε φορὰν που ο Κυριος ἀνεδείκνυε Κριτὰς, ἦτο μαζὴ με τον ἐκάστοτε Κριτὴν και ἐτσι ἐσωζε και ἡλευθέρωνεν αὐτοὺς ἀπὸ τα χέρια των ἐχθρῶν των, ὅσον χρόνον ἐζούσεν ο Κριτής. Τοῦτο δε διότι ο Κυριος τους ἐλυπεῖτο βλέπων αὐτοὺς να θλίβονται και να στενάζουν ἐξ αἰτίας των ἐχθρῶν των, οι οποίοι τους κατέθλιβον και τους ἐβασάνιζον.

Κρ. 2,19 καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκειν ὁ κριτής, καὶ ἀπέστρεψαν καὶ πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων, λατρεύειν αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς· οὐκ ἀπέρριψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὰς σκληράς.

Κρ. 2,19 Οταν ὁμως ο Κριτής ἀπέθνησκεν, οι Ισραηλίται ἀπεμακρύνοντο ἀπὸ τον Θεόν, ἐξέκλιναν προς το κακόν, διεφβείροντο περισσότερο ἀπὸ τους πατέρας των, ὥστε να πορεύονται ὀπίσω ἄλλων θεῶν, να λατρεύουν αὐτοὺς και να προσκυνοῦν αὐτοὺς. Δεν ἤθελαν να ἀπαρνηθοῦν τας

πονηράς συνηθείας των, τους σκληρούς και διεστραμμένους τρόπους της ζωής των.

Κρ. 2,20 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν· ἀνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου, ἣν ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου,

Κρ. 2,20 Δι' αὐτὸ καὶ ὠργίσθη οργὴν μεγάλην ὁ Κύριος ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν καὶ εἶπεν· “ἐπειδὴ ὁ λαὸς αὐτὸς ἐγκατέλειπε καὶ κατεπάτησε τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν ἐγὼ εἶχα διατάξει πρὸς τοὺς προγόνους των, καὶ δὲν υπῆκουσαν εἰς τὴν ἐντολὴν μου,

Κρ. 2,21 καὶ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἐξᾶραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, ὧν κατέλιπεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ἐν τῇ γῇ

Κρ. 2,21 ἐγὼ δὲν θὰ ἐνδιαφερθῶ πλέον διὰ νὰ ἐκδιώξω ἀπὸ ἐμπρὸς των οὔτε ἓνα ἄνδρα ἀπὸ τὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἀφῆκεν εἰς τὴν χώραν των ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυη”.

Κρ. 2,22 καὶ ἀφῆκε, τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν Κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ἢ οὔ.

Κρ. 2,22 Ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε νὰ μείνουν οἱ λαοὶ αὐτοὶ διὰ νὰ δοκιμάσῃ δι' αὐτῶν τοὺς Ἰσραηλίτας, εἰάν θὰ ἐνδιαφερθοῦν καὶ θὰ φροντίσουν νὰ βαδίζουν τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου καὶ νὰ τηροῦν τὰς ἐντολὰς του, ὅπως τὰς εἶχαν τηρήσει οἱ πατέρες των ἢ οὐχι.

Κρ. 2,23 καὶ ἀφῆκε Κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἐξᾶραι αὐτὰ τὸ τάχος καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ.

Κρ. 2,23 Δι' αὐτὸ καὶ ἀφῆκεν ὁ Κύριος τὰ ἔθνη αὐτὰ καὶ δὲν τα ἐξεδιώξεν ἀμέσως καὶ δὲν τα παρέδωκεν εἰς τὰ χέρια Ἰησοῦ τοῦ Νουη.

ΚΡΙΤΑΙ 3

- Κρ. 3,1 Καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη, ἃ ἀφῆκε Κύριος αὐτὰ ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραήλ, πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χαναάν.
- Κρ. 3,1 Αυτά δε εἶναι τα ἔθνη, τα οποία αφήκεν ανυπότακτα ο Κυριος μεταξύ των Ισραηλιτῶν, ὥστε να δοκιμάζη την πίστιν και την υπακοήν ὅλων αὐτῶν, οι οποίοι δεν εγνώρισαν και δεν ἔλαβον μέρος στους κατά των Χαναναίων πολέμους.
- Κρ. 3,2 πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραήλ τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν αὐτά·
- Κρ. 3,2 Ακόμη δε και δια να διδάξη τας κατόπιν γενεὰς των Ισραηλιτῶν προς πόλεμον, διότι αι μεταγενέστεροι αὐται γενεαὶ δεν ἔλαβον μέρος και δεν εγνώρισαν τας πολεμικὰς επιχειρήσεις των προγόνων των.
- Κρ. 3,3 τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων καὶ πάντα τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Σιδώνιον καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λίβανον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ἀερμῶν ἕως Λαβωεμάθ.
- Κρ. 3,3 Τα ειδωλολατρικά δε αὐτὰ ἔθνη εἶναι τα εξῆς· Αἱ πέντε σατραπεῖαι των αλλοφύλων (Φιλισταίων), ὅλοι οι Χαναναῖοι, οι Σιδώνιοι και οι Ευαῖοι οι οποίοι κατοικοῦσαν το ὄρος Λιβανον, ἀπὸ το ὄρος Αερμῶν μέχρι της Λαβωεμάθ.
- Κρ. 3,4 καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραήλ, γινῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς Κυρίου, ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
- Κρ. 3,4 Αφήκε δηλαδή ο Κυριος αὐτὰ τα ἔθνη δια να δοκιμάση δι' αὐτῶν τους Ισραηλῆας και να μάθη εἰ αυτοὶ υπακούουν και τηροῦν τας ἐντολὰς τας ὁποίας δια μέσου του Μωϋσέως εἶχε δώσει ο Κυριος στους προγόνους των.
- Κρ. 3,5 καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ κατῴκησαν ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου

καὶ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου
καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Ἰεβουσαιίου

Κρ. 3,5 Οἱ Ἰσραηλίται κατώκησαν καὶ ἀνέμιχθησαν μαζὴ με τοὺς
Χαναναίους, τοὺς Χετταίους, τοὺς Ἀμορραίους, τοὺς
Φερεζαίους, τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαιίους.

Κρ. 3,6 καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας
καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ
ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

Κρ. 3,6 Οἱ Ἰσραηλίται ἔλαβον ὡς συζύγους τῶν τὰς θυγατέρας
ἐκείνων καὶ ἔδωκαν εἰς ἐκείνους ὡς συζύγους τὰς
θυγατέρας τῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοὺς εἰδωλολατρικοὺς
θεοὺς ἐκείνων.

Κρ. 3,7 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον
Κυρίου καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ
ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσι.

Κρ. 3,7 Διέπραξαν ἔτσι οἱ Ἰσραηλίται φαῦλα καὶ παράνομα ἐνώπιον
τοῦ Κυρίου, ἐλησμόνησαν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν καὶ
ἐλάτρευσαν τὰ εἰδῶλα τοῦ Βααλ καὶ τὰ ιερὰ ἄλση ὅπου
υπῆρχον καὶ οἱ βωμοὶ τῶν εἰδῶλων.

Κρ. 3,8 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέδοτο
αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσαθαὶμ βασιλέως Συρίας
ποταμῶν. καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ
Χουσαρσαθαὶμ ἔτη ὀκτώ.

Κρ. 3,8 Δι' αὐτὸ καὶ ἠναπεν ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῶν
Ἰσραηλιτῶν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς δούλους εἰς τὰ χέρια τοῦ
Χουσαρσαθαὶμ, βασιλέως τῆς Μεσοποταμίας. Καὶ ἐγέναν οἱ
Ἰσραηλίται δούλοι καὶ φόρου ὑποτελεῖς ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη στὸν
Χουσαρσαθαὶμ.

Κρ. 3,9 καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρε
Κύριος σωτῆρα τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς, τὸν
Γοθονιήλ υἱὸν Κενέζ ἀδελφοῦ Χάλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ
αὐτόν,

- Κρ. 3,9 Οι Ισραηλίται μέσα από την κάμινον της θλίψεως των
έκραξαν προς τον Κυριον ζητούντες την λύτρωσιν. Ο δε
Κυριος ανέδειξε τότε σωτήρα του ισραηλιτικού λαού τον
Γοθονιήλ, υιόν του Κενέζ, νεωτέρου αδελφού του Χαλεβ.
- Κρ. 3,10 καὶ ἐγένετο ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν
Ἰσραήλ. καὶ ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαίμ·
καὶ παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσαθαίμ
βασιλέα Συρίας ποταμῶν, καὶ ἐκραταιώθη χεὶρ αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν Χουσαρσαθαίμ.
- Κρ. 3,10 Πνεῦμα Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ανέδειξε Κριτὴν τοῦ
ισραηλιτικού λαοῦ. Τότε αὐτὸς ἐξῆλθεν μαζὴ με Ἰσραηλίτας
πολεμιστάς εἰς πόλεμον ἐναντίον τοῦ Χουσαρσαθαίμ. Ο δε
Κυριος παρέδωκεν εἰς τὰ χέρια αὐτοῦ νικημένον τὸν
Χουσαρσαθαίμ, βασιλέα τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἀνεδείχθη
ἐτσι ἡ ἐξουσία καὶ ἡ δύναμις τοῦ Γοθονιήλ ἰσχυρά καὶ
μεγάλη ἐπὶ τοῦ Χουσαρσαθαίμ.
- Κρ. 3,11 καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἔτη τεσσαράκοντα· καὶ ἀπέθανε
Γοθονιήλ υἱὸς Κενέζ.
- Κρ. 3,11 Ἡσύχασε δε τότε ἡ χώρα ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς ἐπὶ
τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ ἀπέθανεν ὁ Γοθονιήλ ὁ υἱὸς τοῦ
Κενέζ.
- Κρ. 3,12 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου. καὶ ἐνίσχυσε Κύριος τὸν Ἐγλῶμ
βασιλέα Μωάβ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ διὰ τὸ πεποικέναι
αὐτοὺς τὸ πονηρὸν ἔναντι Κυρίου.
- Κρ. 3,12 Καὶ πάλιν ὁμως οἱ Ἰσραηλίται διέπραξαν φαῦλα καὶ
αμαρτωλά ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ο δε Κυριος ἐνεδυνάμωσε
τὸν Ἐγλῶμ, τὸν βασιλέα τῶν Μωαβιτῶν νὰ ἐπέλθῃ ἐναντίον
τῶν Ἰσραηλιτῶν, διότι αὐτοὶ εἶχαν διαπράξει τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- Κρ. 3,13 καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν
καὶ Ἀμαλήκ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ καὶ

ἐκκληρονόμησε τὴν πόλιν τῶν φοινίκων.

Κρ. 3,13 Ο Εγλὼμ συνεκέντρωσε γύρω του τους Αμμωνίτας και Αμαληκίτας, εβάδισεν εναντίον των Ισραηλιτῶν, τους ἐνίκησε και κατέλαβε τὴν Ιεριχὼ.

Κρ. 3,14 καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Ἐγλῶμ βασιλεῖ Μωάβ ἔτη δεκαοκτῶ.

Κρ. 3,14 Οἱ Ισραηλίται ἐγιναν δούλοι, φόρου υποτελεῖς στον Εγλὼμ, βασιλέα των Μωαβιτῶν, ἐπὶ δέκα οκτῶ ἔτη.

Κρ. 3,15 καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρεν αὐτοῖς σωτήρα τὸν Ἀῶδ υἱὸν Γηρά υἱὸν τοῦ Ἰεμενί, ἄνδρα ἀμφοτεροδέξιον. καὶ ἐξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Ἐγλῶμ βασιλεῖ Μωάβ.

Κρ. 3,15 Ἐκραξαν οἱ Ισραηλίται πρὸς τὸν Κύριον ζητοῦντες τὴν ἐπέμβασίν του, ὁ δε Κύριος ἀνέδειξε τότε δι' αὐτοὺς σωτήρα τὸν Ἀῶδ, υἱὸν Γηρά, υἱὸν τοῦ Ἰεμενί, ἄνδρα που ἐχρησιμοποῖει καὶ τὴν ἀριστεράν χεῖρα του ὡς δεξιάν. Οἱ Ισραηλίται ἐστειλαν δῶρα πρὸς τὸν Εγλὼμ βασιλέα των Μωαβιτῶν, δι' ἐπιτροπῆς τῆς ὁποίας ἀρχηγός ἦτο ὁ Ἀῶδ.

Κρ. 3,16 καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀῶδ μάχαιραν δίστομον, σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸν δεξιόν.

Κρ. 3,16 Ὁ Ἀῶδ κατεσκεύασε μίαν δίκοπον μάχαιραν μήκους μίας σπιθαμῆς, καὶ πρὶν ἀναχωρήσῃ δια τὸν Εγλὼμ ἐκρέμασεν αὐτὴν κάτω ἀπὸ τὸν μανδύαν στον δεξιὸν μηρὸν του.

Κρ. 3,17 καὶ ἐπορεύθη καὶ προσήνεγκε τὰ δῶρα τῷ Ἐγλῶμ βασιλεῖ Μωάβ· καὶ Ἐγλῶμ ἀνὴρ ἀστείος σφόδρα.

Κρ. 3,17 Μετέβη μαζὴ με τοὺς ἄλλους ἄνδρας τῆς ἀποστολῆς καὶ παρέδωσε τὰ δῶρα, τὸν φόρον δηλαδὴ υποτελείας, στον Εγλὼμ τὸν βασιλέα των Μωαβιτῶν. Ὁ δε Εγλὼμ ἦτο πολὺ ωραῖος καὶ εὐσώμος ἀνὴρ.

Κρ. 3,18 καὶ ἐγένετο ἡνῖκα συνετέλεσεν Ἀῶδ προσφέρων τὰ δῶρα, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς φέροντας τὰ δῶρα·

- Κρ. 3,18 Όταν ετελείωσεν ο Αώδ προσφέρον τα δώρα, διέταξε τους άνδρας που τα έφεραν να απέλθουν. Μαζή δε με αυτούς ανεχώρησε και ο ίδιος μέχρι πλησίον εις την τοποθεσίαν Γαλγάλ.
- Κρ. 3,19 καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλγάλ. καὶ εἶπεν Ἀώδ· λόγος μοι κρύφιος πρὸς σε, βασιλεῦ. καὶ εἶπεν Ἐγλὼμ πρὸς αὐτόν· σιώπα· καὶ ἐξαπέστειλεν ἄφ' ἑαυτοῦ πάντας τοὺς ἐφεστῶτας ἐπ' αὐτόν.
- Κρ. 3,19 Ο Αώδ όμως επέστρεψε μόνος του από την περιοχήν των ειδωλολατρικῶν αγαλμάτων, που ἦσαν πλησίον της Γαλγάλ προς τον βασιλέα Εγλώμ. Εἶπε δε προς αὐτόν· “βασιλεῦ, ἔχω κάποιο μυστικόν να ανακοινώσω προς σέ”. Ο Εγλώμ του εἶπε· “σιώπα, μη ομιλής”. Αμέσως δε διέταξε και ἐφυγαν ἀπὸ κοντὰ του ὅλοι ὅσοι υπήρχον γύρω του.
- Κρ. 3,20 καὶ Ἀώδ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερώῳ τῷ θερινῷ τῷ ἑαυτοῦ μονώτατος. καὶ εἶπεν Ἀώδ· λόγος Θεοῦ μοι πρὸς σε, βασιλεῦ· καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Ἐγλὼμ ἐγγὺς αὐτοῦ.
- Κρ. 3,20 Ο Αώδ κατὰ διαταγὴν του Εγλώμ ανήλθεν στο υπερῶν προς τον Εγλώμ, ο οποίος ἐκάθητο στο θερινόν υπερῶν του εντελώς μόνος. Ο Αώδ τότε του εἶπε· “βασιλεῦ, ο Θεός μου με ἐστείλε να σου φανερώσω θείαν ἀποκάλυψιν”. Ο Εγλώμ ηγέρθη με ορμὴν ἀπὸ τον θρόνον του και ἐπλησίασε με ενδιαφέρον τον Αώδ.
- Κρ. 3,21 καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναστῆναι αὐτόν καὶ ἐξέτεινεν Ἀώδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ καὶ ἔλαβε τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ
- Κρ. 3,21 Όταν ο Εγλώμ ηγέρθη, ἤπλωσε την αριστεράν του χεῖρα ο Αώδ ἐτράβηξε την μάχαιραν, η οποία ἐκρέματο ἐπάνω στον δεξιόν μηρόν του και την ἐβύθισεν εις την κοιλίαν του

Εγλώμ.

Κρ. 3,22 καὶ ἐπεισήμεγκε καὶ γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογός, καὶ ἐπέκλεισε τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογός, ὅτι οὐκ ἐξέσπασε τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ.

Κρ. 3,22 Ωθησε δε και την λαβὴν της μαχαίρας και την εισήγαγεν εις την κοιλίαν μαζί με την λεπίδα. Το δε λίπος της κοιλίας του Εγλώμ εσκέπασε ὅλην την μάχαιραν, διότι ο Αώδ δεν την ανέσπασε ἀπὸ την κοιλίαν ἐκείνου.

Κρ. 3,23 καὶ ἐξῆλθεν Ἀώδ τὴν προστάδα καὶ ἐξῆλθε τοὺς διατεταγμένους καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου κατ' αὐτοῦ καὶ ἐσφήνωσε·

Κρ. 3,23 Κατόπιν ο Αώδ εβγήκεν στον προθάλαμον, επέρασεν εμπρὸς ἀπὸ τους φρουροὺς, αφού προηγουμένως ἐκλεισε την θύραν του υπερώου και ἐσυρε το σχοινί, ὥστε να σφηνώσει εκ των ἐσω η θύρα.

Κρ. 3,24 καὶ αὐτὸς ἐξῆλθε. καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ εἰσῆλθον καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερώου ἐσφηνωμέναι, καὶ εἶπαν· μή ποτε ἀποκενοῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τῷ θερινῷ;

Κρ. 3,24 Όταν ο Αώδ ἐξῆλθεν, οι σωματοφύλακες του βασιλέως εἰσῆλθον στον προθάλαμον και εἶδον ὅτι αἱ θύραι του υπερώου, ὅπου ἔμενεν ο βασιλεὺς, ἦσαν κλεισταὶ εσωτερικῶς. Εἶπαν δε μεταξύ των· “αἱ θύραι εἶναι κλεισμέναι· μήπως ο βασιλεὺς βγάξη τα πόδια του ἀπὸ τα υποδήματα προς ἀνάπαυσιν στο ἰδιαίτερον μέρος του θερινοῦ δωματίου του;”

Κρ. 3,25 καὶ ὑπέμειναν ἕως ἡσχύνοντο, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου· καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα καὶ ἤνοιξαν, καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκὼς ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκὼς.

Κρ. 3,25 Ἐπεριμεναν στον προθάλαμον, μέχρις ὅτου ανησύχησαν και εντράπησαν να περιμένουν περισσότερον. Εκτύπησαν,

και ιδου κανεις δεν ανοιγει απο μέσα τας θύρας του υπερώου. Επήραν το κλειδί, ήνοιξαν και είδον αίφνης τον βασιλέα των νεκρόν πεσμένον κατά γης.

Κρ. 3,26

καὶ Ἀὼδ διεσώθη ἕως ἐθορυβοῦντο, καὶ οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς παρῆλθε τὰ γλυπτὰ καὶ διεσώθη εἰς Στεριωθὰ.

Κρ. 3,26

Ο Αώδ, μέχρις ότου εκείνοι συνέλθουν από την ταραχήν των, εσώθη δια της φυγής και κανείς δεν έστρεψε προς αὐτόν τον νουν και την προσοχήν του. Διήλθεν από την τοποθεσίαν των ειδωλολατρικών αγαλμάτων και έφθασε σώος και ανενόχλητος εις Στεριωθά.

Κρ. 3,27

καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Ἀὼδ εἰς γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ· καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν.

Κρ. 3,27

Οταν δε ο Αώδ έφθασεν στο ισραηλιτικόν έδαφος, εσάλπισα με κερατίνην σάλπιγγα πολεμικόν σάλπισμα στο όρος Εφραίμ. Οι Ισραηλίται ήκουσαν και υπήκουσαν στο πολεμικόν εγερτήριον, συνεκεντρώθησαν γύρω του, κατέβησαν μαζί του από το όρος και αὐτός προηγείτο ως αρχηγός και οδηγός των εμπρός από αυτούς.

Κρ. 3,28

καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· κατάρητε ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν Μωάβ ἐν χειρὶ ἡμῶν. καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ προκατελάβοντο τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωάβ, καὶ οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα διαβῆναι.

Κρ. 3,28

Είπε δε προς αυτούς· “καταβήτε από το όρος και ελάτε μαζί μου, διότι Κυριος ο Θεός παρέδωσεν εις τα χέρια μας τους εχθρούς μας Μωαβίτας”. Οι Ισραηλίται πολεμικώς συντεταγμένοι τον ηκολούθησαν, κατέλαβον τας προς την Μωάβ διαβάσσου Ιορδάνου και απέκλεισαν την δίοδον εις όλους τους εχθρούς των.

- Κρ. 3,29 καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωὰβ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὥσεί δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, πᾶν λιπαρὸν καὶ πάντα ἄνδρα δυνάμεως, καὶ οὐ διεσώθη ὁ ἀνὴρ.
- Κρ. 3,29 Εκτύπησαν δε τους Μωαβίτας τους εντεύθεν του Ιορδάνου κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην και εφόνευσαν δέκα περίπου χιλιάδας ἀνδρας. Εφόνευσαν κάθε εὐρωστον και ισχυρόν ἀνδρα και δεν διέφυγε κανεὶς ἀπὸ τους Μωαβίτας τον θάνατον.
- Κρ. 3,30 καὶ ἐνετράπη Μωὰβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ἰσραήλ, καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ ἔκρινεν αὐτοὺς Ἀὼδ ἕως οὔ ἀπέθανε.
- Κρ. 3,30 Ετσι δε εταπεινώθη και εφοβήθη η χώρα των Μωαβιτών κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην κάτω ἀπὸ τα χέρια των Ισραηλιτών. Ησύχασε δε η χώρα των Ισραηλιτών ἐπὶ ὀγδοήκοντα ἔτη. Ο Αὼδ ἔμεινε Κριτῆς εἰς αὐτοὺς, μέχρις ὅτου ἀπέθανε.
- Κρ. 3,31 Καὶ μετ' αὐτὸν ἀνέστη Σαμεγάρ υἱὸς Δινάχ καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ ἀροτρόποδι τῶν βοῶν· καὶ ἔσωσε καὶ γε αὐτὸς τὸν Ἰσραήλ.
- Κρ. 3,31 Επειτα ἀπὸ αὐτὸν ἐνεφανίσθη ὡς Κριτῆς των Ισραηλιτών ο Σαμεγάρ, υἱὸς του Δινάχ, ο οποίος εφόνευσε με ἕνα αλετροπόδι ἑξακοσίους ἀλλοφύλους Φιλισταίους, και ἔσωσε και αὐτὸς τους Ισραηλίτας ἀπὸ τους ἐχθροὺς των.

ΚΡΙΤΑΙ 4

- Κρ. 4,1 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἀὼδ ἀπέθανε.
- Κρ. 4,1 Και πάλιν ὁμως οἱ Ισραηλίται διέπραξαν το κακὸν της εἰδωλολατρείας και της αμαρτίας ἐνώπιον του Κυρίου,

αφού ήδη είχε αποθάνει ο Αώδ.

Κρ. 4,2 καὶ ἀπέδοτο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβὶν βασιλέως Χαναάν, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσώρ· καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισάρα, καὶ αὐτὸς κατῴκει ἐν Ἀρισώθ τῶν ἐθνῶν.

Κρ. 4,2 Ο Κυριος παρέδωκεν αυτούς εις τα χέρια του Ιαβὶν, βασιλέως της Χαναάν, ο οποίος εἶχεν ὡς πρωτεύουσαν του βασιλείου του την Ασώρ. Αρχιστράτηγος των πολεμικῶν του δυνάμεων το ο Σισάρα, ο οποίος κατοικοῦσεν εις την πάλιν Αρισώθ, εις περιοχὴν ονομαζομένην “Χωρα Εθνῶν”.

Κρ. 4,3 καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, ὅτι ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ἔθλιψε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ κράτος εἴκοσιν ἔτη.

Κρ. 4,3 Οι Ισραηλίται με κραυγὴν μεγάλην παρεκάλεσαν τον Κυριον διότι ο εχθρὸς, πολὺ δυνατὸς με τα εννεακόσια σιδηρά ἄρματά που εἶχε, κατέθλιβε τους Ισραηλίτας πάρα πολὺ ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη.

Κρ. 4,4 καὶ Δεββώρα γυνὴ προφῆτις γυνὴ Λαφιδώθ, αὕτη ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

Κρ. 4,4 Τότε ἐζή μία γυνὴ Δεββώρα ὀνόματι προφήτις σύζυγος του Λαφιδώθ, ἡ ὁποία ἦτο Κριτὴς του ισραηλιτικοῦ λαοῦ κατὰ τον καιρὸν ἐκείνον.

Κρ. 4,5 καὶ αὕτη ἐκάθητο ὑπὸ φοῖνικα Δεββώρα ἀνὰ μέσον τῆς Ῥαμὰ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς Βαιθήλ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν.

Κρ. 4,5 Η γυνὴ αὐτή, ἡ Δεββώρα, εἶχε την κατοικίαν της κάτω ἀπὸ ἓνα φοῖνικα, μεταξύ των πόλεων Ραμὰ καὶ Βαιθήλ στο ὄρος Εφραΐμ καὶ ἀνέβαιναν πρὸς αὐτήν οἱ Ισραηλίται, δια να κρίνη καὶ δικάσῃ τας μεταξύ των διαφοράς.

Κρ. 4,6 καὶ ἀπέστειλε Δεββώρα καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαράκ υἱὸν Ἀβινεὲμ ἐκ Κάδης Νεφθαλὶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· οὐχὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ σοὶ καὶ ἀπελεύσῃ εἰς

ὄρος Θαβὼρ καὶ λήψη μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας
ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Ζαβουλῶν;

Κρ. 4,6 Ἡ Δεββώρα ἐστείλε καὶ ἐκάλεσεν ἀπὸ τὴν πόλιν Καδης τῆς
φυλῆς Νεφθαλὶ, τὸν Βαράκ, υἱὸν τοῦ Αβινεέμ, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν· “ἐσένα δεν σε διέταξε Κύριος ὁ Θεὸς νὰ μεταβῇς στο
ὄρος Θαβὼρ, ἀφοῦ πρῶτον συγκαλέσης καὶ καταρτίσης
στρατὸν ἐκ δέκα χιλιάδων ἀνδρῶν ἀπὸ τὰς φυλάς Νεφθαλὶ
καὶ Ζαβουλῶν;

Κρ. 4,7 καὶ ἐπάξω πρὸς σὲ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισῶν τὸν
Σισάρα ἄρχοντα τῆς δυνάμεως Ἰαβὶν καὶ τὰ ἄρματα
αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ παραδώσω αὐτόν εἰς
χεῖράς σου.

Κρ. 4,7 Εγὼ θὰ ὁδηγήσω πρὸς σέ, στὸν χεῖμαρρον Κισῶν, τὸν
Σισάρα, ἀρχιστράτηγον τοῦ στρατοῦ τοῦ βασιλέως Ἰαβὶν, τὰ
ἄρματα τοῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν τοῦ, καὶ θὰ
παραδώσω αὐτόν εἰς τὰ χέρια σου”.

Κρ. 4,8 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Βαράκ· ἐὰν πορευθῇς μετ’ ἐμοῦ,
πορεύσομαι, καὶ ἐὰν μὴ πορευθῇς, οὐ πορεύσομαι· ὅτι
οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ εὐδοῖ Κύριος τὸν ἄγγελον
μετ’ ἐμοῦ.

Κρ. 4,8 Ἀπῆντησε δὲ πρὸς αὐτὴν ὁ Βαράκ· “ἐὰν πορευθῇς καὶ συ
μαζή μου, θὰ πορευθῶ καὶ ἐγώ. Ἐὰν ὅμως δεν ἐλθῇς μαζή
μου, οὔτε ἐγὼ θὰ προχωρήσω· διότι δεν γνωρίζω τὴν
ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποῖαν με τὸν ἄγγελόν τοῦ ὁ Θεὸς θὰ
κατευοδώσῃ εἰς ἐπιτυχίαν τὰς προσπάθειάς μου”.

Κρ. 4,9 καὶ εἶπε· πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ· πλὴν
γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου ἐπὶ τὴν ὁδόν,
ἣν σὺ πορεύῃ, ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσεται Κύριος
τὸν Σισάρα. καὶ ἀνέστη Δεββώρα καὶ ἐπορεύθη μετὰ
τοῦ Βαράκ ἐκ Κάδης.

Κρ. 4,9 Ἡ Δεββώρα τοῦ εἶπε· “μάλιστα, θὰ πορευθῶ ὅπωςδήποτε

μαζή σου. Πλην όμως γνώριζε τούτο, ότι η δόξα δια το κατόρθωμά σου στον δρόμον, τον οποίον συ τώρα βαδίζεις δεν θα είναι ιδική σου, διότι εις τα χέρια γυναικός θα παραδώση ο Κυριος τον Σισάρα”. Ηγέρθη η Δεββώρα ητοιμάσθη και εβάδισε μαζή με τον Βαράκ εκ Καδης.

Κρ. 4,10 καὶ ἐβόησε Βαράκ τὸν Ζαβουλὼν καὶ τὸν Νεφθαλὶ ἐκ Κάδης, καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν· καὶ ἀνέβη Δεββώρα μετ’ αὐτοῦ.

Κρ. 4,10 Μεγαλοφώνως δε ο Βαράκ προσεκάλεσε τας φυλάς Ζαβουλών και Νεφθαλί εις Καδης και εστρατολόγησεν ἀνδρας, οι οποίοι τον ηκολούθησαν δέκα χιλιάδας. Μαζή του επορεύθη και η Δεββώρα.

Κρ. 4,11 καὶ Χαβὲρ ὁ Κιναῖος ἐχωρίσθη ἀπὸ Καινᾶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰωβὰβ γαμβροῦ Μωυσῆ καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως ὄρους πλεονεκτούντων, ἥ ἐστὶν ἐχόμενα Κεδές.

Κρ. 4,11 Ο Χαβέρ ο Κιναίος εχωρίσθη από τους άλλους Κιναίους, απογόνους του Ιωβάβ, του πενθερού του Μωϋσέως και εγκατεστάθη μέχρι της τοποθεσίας, που λέγεται “Δρυς των πλεονεκτούντων” η οποία τοποθεσία είναι πλησίον της πόλεως Κεδές.

Κρ. 4,12 καὶ ἀνηγγέλη Σισάρα, ὅτι ἀνέβη Βαράκ υἱὸς Ἀβινεὲμ εἰς ὄρος Θαβώρ.

Κρ. 4,12 Ανηγγέλθη δε στον αρχιστράτηγον Σισάρα, ότι ο Βαράκ, ο υιός του Αβινεέμ, ανέβη στο όρος Θαβώρ με στρατόν.

Κρ. 4,13 καὶ ἐκάλεσε Σισάρα πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ’ αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρισώθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κισῶν.

Κρ. 4,13 Εκάλεσε τότε ο Σισάρα και επήρε μαζή του όλα τα εννεακόσια σιδηρά άρματα και όλον τον στρατόν του από την Αρισώθ της περιοχής των εθνών, και ήλθεν στον χείμαρρον Κισών.

Κρ. 4,14 καὶ εἶπε Δεββώρα πρὸς Βαράκ· ἀνάστηθι, ὅτι αὕτη ἡ

ἡμέρα, ἐν ᾗ παρέδωκε Κύριος τὸν Σισάρα ἐν τῇ χειρὶ σου, ὅτι Κύριος ἐξελεύσεται ἔμπροσθέν σου. καὶ κατέβη Βαράκ κατὰ τὸ ὄρος Θαβώρ καὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ.

Κρ. 4,14 Εἶπε δε ἡ Δεδδώρα πρὸς τὸν Βαράκ· “σῆκω καὶ ετοιμάσου, διότι αὕτη ἡ ἡμέρα εἶναι ἐκείνη, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος παρέδωσε τὸν Σισάρα εἰς τὰ χέρια σου· διότι ὁ Κύριος σὺν παντοδύναμος ἀρχιστράτηγος, θὰ προηγήται ἀπὸ σε καὶ τὸν στρατὸν σου”. Ὁ Βαράκ κατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ καὶ μαζὴ τοῦ ἀκολουθοῦσαν αἱ δέκα χιλιάδες τῶν στρατιωτῶν του.

Κρ. 4,15 καὶ ἐξέστησε Κύριος τὸν Σισάρα καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι ῥομφαίας ἐνώπιον Βαράκ· καὶ κατέβη Σισάρα ἐπάνωθεν τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἔφυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

Κρ. 4,15 Ἐνέβαλε δε ὁ Κύριος φόβον καὶ τρόμον στὸν Σισάρα, εἰς ὅλα τὰ ἄρματα τοῦ καὶ εἰς ὅλον τὸν στρατὸν του, ὅταν ἀντίκρυσαν τὰς ῥομφαίας τοῦ στρατοῦ τοῦ Βαράκ. Ὁ Σισάρα τόσον ἐτρόμαξε καὶ εταράχθη, ὥστε κατέβη ἀπὸ τὸ ἄρμα τοῦ καὶ ἐτράπη πεζὸς εἰς φυγὴν.

Κρ. 4,16 καὶ Βαράκ διώκων ὀπίσω τῶν ἁρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως Ἀρισώθ τῶν ἐθνῶν· καὶ ἔπεσε πᾶσα παρεμβολὴ Σισάρα ἐν στόματι ῥομφαίας, οὐ κατελείφθη ἕως ἐνός.

Κρ. 4,16 Ὁ Βαράκ ἤρχισεν ἀμέσως νὰ καταδιώκῃ πίσω ἀπὸ τὰ ἄρματα καὶ πίσω ἀπὸ τὸν ἐχθρικὸν στρατὸν μέχρι εἰς τὴν Ἀρισώθ, τῆς περιοχῆς τῶν ἐθνῶν. Ὁλος ὁ στρατὸς τοῦ Σισάρα ἔπεσεν ἐν στόματι μαχαίρας ἀπὸ τὸν στρατὸν τοῦ Βαράκ, καὶ δὲν διεσώθη οὔτε εἷς.

Κρ. 4,17 καὶ Σισάρα ἔφυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν Ἰαήλ γυναικὸς Χαβὲρ ἐταίρου τοῦ Κιναίου, ὅτι εἰρήνη ἦν ἀναμέσον Ἰαβὶν βασιλέως Ἀσώρ καὶ ἀναμέσον τοῦ

οἴκου Χαβὲρ τοῦ Κιναίου.

Κρ. 4,17 Ο δε Σισάρα ἔφυγε πεζός και ἔφθασεν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς
Ἰαήλ συζύγου τοῦ Χαβὲρ τοῦ Κιναίου, διότι υπήρχεν εἰρήνην
μεταξὺ Ἰαβὶν τοῦ βασιλέως Ἀσώρ και τοῦ οἴκου τοῦ Χαβὲρ
τοῦ Κιναίου.

Κρ. 4,18 καὶ ἐξῆλθεν Ἰαήλ εἰς συνάντησιν Σισάρα καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἔκκλινον, κύριέ μου, ἔκλινον πρὸς με, μὴ φοβοῦ· καὶ
ἐξέκλινε πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν. καὶ περιέβαλεν
αὐτὸν ἐπιβολαίῳ.

Κρ. 4,18 Ἡ Ἰαήλ εβγήκεν ἀπὸ τὴν σκηνὴν τῆς εἰς συνάντησιν τοῦ
Σισάρα και εἶπε πρὸς αὐτόν· “κύριέ μου, ἔλα πρὸς τὸ μέρος
μου, ἔλα εἰς τὴν σκηνὴν μου να αναπαυθῆς και μη
φοβησαι”. Ο Σισάρα εἰσήλθε πράγματι εἰς τὴν σκηνὴν
αυτῆς δια να αναπαυθῇ και ἐκείνη τὸν ἐσκέπασε με ἓνα
σκέπασμα.

Κρ. 4,19 καὶ εἶπε Σισάρα πρὸς αὐτὴν· πότισόν με δὴ μικρὸν
ὔδωρ, ὅτι ἐδίψησα· καὶ ἥνοιξε τὸν ἀσκὸν τοῦ γάλακτος,
καὶ ἐπότισεν αὐτόν και περιέβαλεν αὐτόν.

Κρ. 4,19 Εἶπε δε ο Σισάρα πρὸς αὐτὴν· “δος μου λίγο νερό να πῶ,
διότι ἐδίψησα”. Ἐκείνη ἥνοιξε τὸν ἀσκὸν που περιείχε γάλα,
ἔδωσεν εἰς αὐτόν να πῇ και ἐσκέπασεν αὐτόν.

Κρ. 4,20 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Σισάρα· στῆθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς, καὶ ἔσται ἐὰν ἀνὴρ ἔλθῃ πρὸς σε και ἐρωτήσῃ
σε και εἴπῃ· εἰ ἔστιν ὧδε ἀνὴρ; και ἐρεῖς· οὐκ ἔστι.

Κρ. 4,20 Ο δε Σισάρα εἶπε πρὸς αὐτὴν· “στάσου τώρα εἰς τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς· και εἰάν τυχόν παρουσιασθῇ κανένας ἄνθρωπος
και σε ἐρωτήσῃ. Μηπως εἶναι κανένας ἄνδρας ἐντὸς τῆς
σκηνῆς; Εὐὶ θα ἀπαντήσης, δεν εἶναι”.

Κρ. 4,21 καὶ ἔλαβεν Ἰαήλ γυνὴ Χαβὲρ τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς
καὶ ἔθηκε τὴν σφῦραν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς και εἰσήλθε
πρὸς αὐτόν ἐν κρυφῇ καὶ ἔπηξε τὸν πάσσαλον ἐν τῷ
κροτάφῳ αὐτοῦ, καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ γῇ· καὶ αὐτὸς

ἐξεστὼς ἐσκοτώθη καὶ ἀπέθανε.

Κρ. 4,21

Ἡ Ἰαήλ, ἡ σύζυγος τοῦ Χαβέρ, ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν σκηνὴν ἐπῆρε στο ἓνα χέρι τῆς πᾶσσαλον τῆς σκηνῆς καὶ στο ἄλλο χέρι τῆς το σφυρί καὶ, ἐνῶ ὁ Σισάρα ἐκοιμάτο, εἰσῆλθεν ἡσυχὰ εἰς τὴν σκηνὴν ἐπλησίασε τὸν Σισάρα καὶ ἐκάρφωσε τὸν πᾶσσαλον δια τῆς σφύρας στὸν κρόταφον αὐτοῦ, ἐξήλθεν ὁ πᾶσσαλος ἀπὸ το ἄλλο μέρος καὶ ἐσφηνώθη εἰς τὴν γην. Ὁ δὲ Σισάρα, κοιμισμένος καθὼς ἦτο, περιήλθεν ἀμέσως στὸ ἐπιθανάτιον σκότος καὶ ἀπέθανε.

Κρ. 4,22

καὶ ἰδοὺ Βαράκ διώκων τὸν Σισάρα, καὶ ἐξήλθεν Ἰαήλ εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· δεῦρο καὶ δείξω σοι τὸν ἄνδρα, ὃν σὺ ζητεῖς. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἰδοὺ Σισάρα ἐρρίμμενος νεκρὸς καὶ ὁ πᾶσσαλος ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ.

Κρ. 4,22

Καὶ ἰδοὺ ὁ Βαράκ, καταδιώκων τὸν Σισάρα παρουσιάσθη ἐκεῖ, ἡ δὲ Ἰαήλ ἐξήλθεν εἰς συνάντησίν του καὶ τοῦ εἶπε· “ἐλα νὰ σου δείξω τὸν ἄνδρα τὸν ὁποῖον καταδιώκεις”. Ὁ Βαράκ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ Σισάρα ἦτο ξαπλωμένος κάτω νεκρὸς, ὁ δὲ πᾶσσαλος ἔμενε σφηνωμένος στὸν κρόταφόν του.

Κρ. 4,23

καὶ ἐτρόπωσεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναὰν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Κρ. 4,23

Ἔτσι ὁ Θεὸς κατετρόπωσε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐνώπιον τῶν Ἰσραηλιτῶν τὸν Ἰαβὶν τὸν βασιλέα τῆς Χαναὰν.

Κρ. 4,24

καὶ ἐπορεύετο χεὶρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ἰαβὶν βασιλέα Χαναὰν, ἕως οὔ ἐξωλόθρευσαν τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναὰν.

Κρ. 4,24

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν δὲ ἐκείνην ἐγίνοντο ὁλονέν καὶ ἰσχυρότεροι οἱ Ἰσραηλῖται ἐναντίον τοῦ Ἰαβὶν βασιλέως τῆς Χαναὰν, μέχρις ὅτου αὐτοὶ ἐξωλόθρευσαν τὸν Ἰαβὶν βασιλέα τῆς Χαναὰν.

ΚΡΙΤΑΙ 5

- Κρ. 5,1 Καὶ ἦσαν Δεββώρα καὶ Βαρὰκ υἱὸς Ἀβινεέμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγοντες·
- Κρ. 5,1 Ἡ Δεββώρα καὶ ὁ Βαρὰκ υἱὸς τοῦ Ἀβινεέμ ἐψαλαν ἐπινίκιον ὕμνον κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην λέγοντες·
- Κρ. 5,2 Ἀπεκαλύφθη ἀποκάλυμμα ἐν Ἰσραήλ· ἐν τῷ ἐκουσιασθῆναι λαόν, εὐλογεῖτε Κύριον.
- Κρ. 5,2 “ἐλευθέρα καὶ χαρούμενη ἀπεκαλύφθη ἡ κεφαλὴ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ὕστερα ἀπὸ τοῦ ὀλοπρόθυμον καὶ νικηφόρον πόλεμον ποιεῖν. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον·
- Κρ. 5,3 ἀκούσατε, βασιλεῖς, καὶ ἐνωτίσασθε, σατράπαι· ἐγὼ εἰμι τῷ Κυρίῳ, ἐγὼ εἰμι, ἄσομαι, ψαλῶ τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραήλ.
- Κρ. 5,3 βασιλεῖς ἀκούσατε, σατράπται ἀνοίξατε τὰ αὐτιά σας· ἐγὼ ἀνήκω τῷ Κυρίῳ, ἐγὼ υπάρχω χάρις εἰς αὐτόν. Θὰ τραγουδήσω καὶ με μουσικὰ ὄργανα θὰ ψάλω δοξολογίας τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραήλ.
- Κρ. 5,4 Κύριε, ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σηεῖρ, ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐξ ἀγροῦ Ἐδώμ, γῆ ἐσείσθη καὶ ὁ οὐρανὸς ἔσταξε δρόσους, καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ·
- Κρ. 5,4 Κυριε, κατὰ τὴν ἐξοδὸν σου ἀπὸ τοῦ ὄρους Σηεῖρ, ὅταν ἐξεκινούσες καὶ ἀναχωρούσες ἀπὸ τὰς πεδιάδας τῆς Ἰδουμαίας, ἡ γῆ ἐσείσθη, ὁ οὐρανὸς ἔσταξε δροσιές καὶ αἱ νεφέλαι ἐβρεξαν ὕδωρ.
- Κρ. 5,5 ὄρη ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου Ἐλωῖ, τοῦτο Σινὰ ἀπὸ προσώπου Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.
- Κρ. 5,5 Τα ὄρη συνεκλονίσθησαν ἐνώπιον Κυρίου Ἐλωῖ. Τοῦτο τὸ ὄρος Σινὰ ἐσείσθη ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ ὅπως καὶ τώρα ποὺ με τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου συνετρίβη ὁ Σισάρα.

- Κρ. 5,6 ἐν ἡμέραις Σαμεγάρ υἱοῦ Ἀνάθ, ἐν ἡμέραις Ἰαήλ
ἐξέλιπον ὁδοὺς καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραπούς,
ἐπορεύθησαν ὁδοὺς διεστραμμένας·
- Κρ. 5,6 Κατὰ την εποχὴν Σαμεγάρ του υἱοῦ Ἀνάθ, κατὰ τας ημέρας
εκείνας της Ἰαήλ, ἦσαν χωρὶς ἀνθρώπους αἱ μεγάλαι οδοί,
διότι οἱ ἀνθρώποι ἐνεκα φόβου ἐβάδιζαν ἀπὸ τα μονοπάτια,
ἐκυκλοφοροῦσαν ἀπὸ ἀνωμάτων παρόδους.
- Κρ. 5,7 ἐξέλιπον δυνατοὶ ἐν Ἰσραήλ, ἐξέλιπον, ἕως οὗ ἀνέστη
Δεββώρα, ἕως οὗ ἀνέστη μήτηρ ἐν Ἰσραήλ.
- Κρ. 5,7 Δεν υπήρχον τότε ἰσχυροὶ ἄνδρες μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν,
μέχρις οὗ ἐνεφανίσθη ἡ Δεββώρα, μέχρις οὗ
παρουσιάσθη αὐτή, ἡ μητέρα του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Κρ. 5,8 ἐξελέξαντο θεοὺς καινοὺς· τότε ἐπολέμησαν πόλεις
ἀρχόντων· θυρεὸς ἐὰν ὀφθῇ καὶ λόγχη ἐν
τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν Ἰσραήλ.
- Κρ. 5,8 Εἶχον παραστρατήσει οἱ Ἰσραηλίται εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν.
Εξελέξαν νέους ψευδεῖς θεοὺς. Αἱ πόλεις ἀντεμάχοντο ἡ μία
τὴν ἄλλην διὰ τοὺς ἀρχοντας. Οὔτε μία ἀσπίδα, οὔτε μία
λόγχη δεν υπήρχε εἰς σαράντα χιλιάδας Ἰσραηλίτας !
- Κρ. 5,9 ἡ καρδιά μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ἰσραήλ· οἱ
ἐκουσιαζόμενοι ἐν λαῷ εὐλογεῖτε Κύριον.
- Κρ. 5,9 Ἡ ἰδική μου ὁμως καρδιά ἦτο πειθαρχική εἰς τας ἐντολάς
του Θεοῦ πρὸς τον ἰσραηλιτικόν λαόν. Ὅσοι ἀπὸ τον λαόν
αὐτόν με τὴν θέλησίν σας λατρεύετε τον Θεόν, εὐλογεῖτε
τον Κυριον.
- Κρ. 5,10 ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου θηλείας μεσημβρίας, καθήμενοι
ἐπὶ κριτηρίου καὶ πορευόμενοι ἐπὶ ὁδοὺς συνέδρων ἐφ’
ὁδῷ,
- Κρ. 5,10 Ὅσοι εἰσθε ἀνεβασμένοι ἐπάνω εἰς θήλειαν ὄνον, ὅσοι
καθέσθε εἰς δικαστικὴν ἐδραν καὶ οἱ πεζοὶ που βαδίζετε τὴν
οδὸν των δικαστηρίων,
- Κρ. 5,11 διηγείσθε ἀπὸ φωνῆς ἀνακρουομένων ἀνὰ μέσον

ὕδρευομένων· ἐκεῖ δώσουσι δικαιοσύνας Κυρίῳ,
δικαιοσύνας αὕξησον ἐν Ἰσραὴλ. τότε κατέβη εἰς τὰς
πόλεις λαὸς Κυρίου.

Κρ. 5,11 διηγηθῆτε τὴν μεγάλην αὐτὴν νίκην με ἤχον μουσικῶν
οργάνων, ἐν μέσῳ γυναικῶν που παίρνουν νερὸ ἀπὸ τὰς
πηγὰς· ιστορήσατε τὴν νίκην. Ἐτσι θα εκφράσετε τὴν
ευγνωμοσύνην καὶ θα δοξολογήσετε τὸν Θεὸν τὸν
ευεργέτην τοῦ Ἰσραὴλ. Ω ! Κυριε, πολλαπλασίασε τὰς
ευεργεσίας σου στὸν λαόν σου. Τότε εἶχε κατεβῆ εἰς τὰς
πόλεις ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου καὶ ἔκαμε τὸν νικηφόρον
πόλεμον.

Κρ. 5,12 ἐξεγείρου, ἐξεγείρου, Δεββώρα. ἐξεγείρου, ἐξεγείρου,
λάλησον ὥδῃν· ἀνάστα Βαράκ, καὶ αἰχμαλώτισον
αἰχμαλωσίαν σου, υἱὸς Ἀβινεέμ.

Κρ. 5,12 Σηκω ὀρθή, σήκω Δεββώρα ! Σηκω, σήκω καὶ ψάλε τὴν
ὥδῃν. Σηκω καὶ συ Βαράκ, καὶ δείξε τὸ πλῆθος τῶν
αἰχμαλώτων σου, υἱὲ Ἀβινεέμ.

Κρ. 5,13 τότε κατέβη κατάλειμμα τοῖς ἰσχυροῖς, λαὸς Κυρίου
κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς κραταιοῖς.

Κρ. 5,13 Τότε κατὰ τὸν πόλεμον κατέβη ἡ υπόλοιπος δύναμις τῶν
ισχυρῶν τοῦ Ἰσραὴλ, κατέβη ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου ὁ ἰσχυρὸς
μαζὴ με τὸν Βαράκ.

Κρ. 5,14 ἐξ ἐμοῦ Ἐφραὶμ ἐξερρίζωσεν αὐτοὺς ἐν τῷ Ἀμαλήκ·
ὀπίσω σου Βενιαμὴν ἐν τοῖς λαοῖς σου. ἐν ἐμοῖ Μαχὶρ
κατέβησαν ἐξερευνῶντες καὶ ἀπὸ Ζαβουλῶν ἔλκοντες
ἐν ῥάβδῳ διηγήσεως γραμματέως.

Κρ. 5,14 Ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ ἦλθον καὶ ἔλαβον μέρος στὸν
πόλεμον ὅσοι εἶχον εγκατασταθῇ εἰς τὴν περιοχὴν τῶν
Ἀμαληκιτῶν. Ω ! Ἐφραὶμ, πίσω ἀπὸ σε ἀκολουθοῦσε ἡ φυλὴ
τοῦ Βενιαμὴν μαζὴ μου κατέβησαν ἡ φυλὴ τοῦ Μαχὶρ με
τοὺς προπορευόμενους τῆς δια τὴν ανακάλυψιν τῶν ἐχθρῶν
καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν Ζαβουλῶν οἱ κρατοῦντες γραφίδα, δια

νο ιστορούν ως γραμματεῖς τα γεγονότα.

Κρ. 5,15 καὶ ἀρχηγοὶ ἐν Ἰσάχαρ μετὰ Δεββώρας καὶ Βαράκ, οὕτω Βαράκ ἐν κοιλάσιν ἀπέστειλεν ἐν ποσὶν αὐτοῦ. εἰς τὰς μερίδας Ῥουβὴν μεγάλοι ἐξικνούμενοι καρδίαν.

Κρ. 5,15 Εἰς τον πόλεμον αὐτὸν ἠκολούθησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ μαζὴ με τον Βαράκ καὶ τὴν Δεββώραν. Ἐποὶ ο Βαράκ ἔστειλε τον στρατὸν δια μέσου τῆς πεδιάδος καὶ αὐτὸς μαζὴ με αὐτοὺς. Ἡ φυλὴ Ῥουβὴν εἶχε διασπασθῇ εἰς φατρίας· δεν ἔλαβε μέρος στον πόλεμον ἕως εἰς τα βάθη τῆς καρδιάς τῆς μεγάλοι οἱ ἐνδοιασμοὶ τῆς.

Κρ. 5,16 εἰς τί ἐκάθισαν ἀνὰ μέσον τῆς διγομίας τοῦ ἀκοῦσαι συρισμοῦ ἀγγέλων; εἰς διαιρέσεις Ῥουβὴν μεγάλοι ἐξετασμοὶ καρδίας.

Κρ. 5,16 Διατί ἐκάθισαν ἀνὰ μέσον των φορτωμένων ζώων των καὶ ἐπερίμεναν ἀργοὶ να ἀκούσουν εἰδοποιήσιν ἀγγέλων; Οἱ μεγάλοι ἐνδοιασμοὶ ἔφεραν εἰς αὐτοὺς διάσπασιν.

Κρ. 5,17 Γαλαὰδ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐσκήνωσε· καὶ Δὰν εἰς τί παροικεῖ πλοίοις; Ἀσὴρ ἐκάθισε παραλίαν θαλασσῶν καὶ ἐπὶ διεξόδοις αὐτοῦ σκηνώσῃ.

Κρ. 5,17 Καὶ ἡ φυλὴ του Γαλαὰδ ἀδιάφορος ἔμενεν εἰς τὰς κατασκηνώσεις τῆς πέραν του Ἰορδάνου. Σὺ δε ἡ φυλὴ του Δαν διατί μένεις ἀσυγκίνητος πλησίον εἰς τα πλοία σου; Ἡ φυλὴ του Ἀσὴρ ἐκάθισε καὶ αὐτὴ ἀδιάφορος εἰς τα παράλια τῆς καὶ στους λιμένας, διεξόδους των πλοίων, ἔχει ἐγκατασταθῇ.

Κρ. 5,18 Ζαβουλὼν λαὸς ὠνειδίσε ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον καὶ Νεφθαλὶ ἐπὶ ὕψῃ ἀγροῦ.

Κρ. 5,18 Αἱ φυλαὶ ὅμως Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλὶ ἐξέθεσαν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν των ἐπάνω εἰς τα οροπέδια.

Κρ. 5,19 ἦλθον αὐτῶν βασιλεῖς, παρετάξαντο, τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χαναὰν ἐν Θαναὰχ ἐπὶ ὕδατι Μαγεδδῶ· δῶρον ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον.

- Κρ. 5,19 Ηλθον εναντίον των οι αρχηγοί των εχθρικών δυνάμεων, παρετάχθησαν κατ' αυτών, επολέμησαν οι ηγεμόνες των Χαναναίων κατά των φύλων Ζαβουλών και Νεφθαλί πλησίον της Θαναάχ και των υδάτων της Μαγεδδώ. Ηττήθησαν όμως και κανένα λάφυρον δεν έλαβον.
- Κρ. 5,20 έξ ουρανοῦ παρετάξαντο οἱ ἀστέρες, ἐκ τρίβων αὐτῶν παρετάξαντο μετὰ Σισάρα.
- Κρ. 5,20 Από τον ουρανόν αντιπαρετάχθησαν εναντίον αυτών οι αστέρες, αι οδοί των εστράφησαν κατά του Σισάρα.
- Κρ. 5,21 χειμάρρους Κισῶν ἐξέσυσεν αὐτούς, χειμάρρους ἀρχαίων, χειμάρρους Κισῶν· καταπατήσῃ αὐτὸν ψυχὴ μου δυνατή.
- Κρ. 5,21 Ο χειμάρρος Κισῶν παρέσυρε τα πτώματά των, ο αρχαίος αυτός χειμάρρος, ο χειμάρρος Κισῶν. Η ψυχή μου, ισχυρά και ακατάβλητος με την συμπαράστασιν του Θεού, θα καταπατήσῃ τον εχθρόν.
- Κρ. 5,22 ὅτε ἐνεποδίσθησαν πτέρναι ἵππου, σπουδῇ ἔσπευσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ.
- Κρ. 5,22 Όταν οι πόδες των ἵππων περιεπλάκησαν, πεζὴ ἔσπευσαν να σωθoύν δια της φυγῆς οι ισχυροὶ εχθροί.
- Κρ. 5,23 καταρᾷσθε Μηρώζ, εἶπεν ἄγγελος Κυρίου, καταρᾷσθε, ἐπικατάρματος πᾶς ὁ κατοικῶν αὐτήν, ὅτι οὐκ ἦλθοσαν εἰς βοήθειαν Κυρίου, εἰς βοήθειαν ἐν δυνατοῖς.
- Κρ. 5,23 Καταρασθήτε την Μηρώζ εἶπεν ο ἄγγελος Κυρίου, καταρασθήτέ την· κατηραμένος ας εἶναι κάθε κάτοικος αυτής, διότι δεν ἦλθον να βοηθήσουν τους Ισραηλίτας στον παρά Κυρίου ιερὸν αὐτὸν πόλεμον, δεν ἦλθον εἰς βοήθειαν των ἀδελφῶν των με τας δυνάμεις των.
- Κρ. 5,24 εὐλογηθεῖ ἐν γυναιξὶν Ἰαήλ γυνὴ Χαβὲρ τοῦ Κιναίου, ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκηναῖς εὐλογηθεῖ.
- Κρ. 5,24 Ας εἶναι ευλογημένη μεταξύ των γυναικῶν η Ιαήλ, η σύζυγος Χαβὲρ του Κιναίου. Αυτὴ ας εἶναι ευλογημένη

- μεταξύ των άλλων γυναικών που ζουν εις σκηνάς.
- Κρ. 5,25 ὕδωρ ἤτησε, γάλα ἔδωκεν, ἐν λεκάνῃ ὑπερεχόντων προσήνεγκε βούτυρον.
- Κρ. 5,25 Νερό της εζήτησεν ο Σισάρα, γάλα του ἔδωκεν αυτή και με λεκάνην αρχοντικήν του προσέφερε βούτυρον.
- Κρ. 5,26 χεῖρα αὐτῆς ἀριστεράν εἰς πάσσαλον ἐξέτεινε καὶ δεξιὰν αὐτῆς εἰς σφύραν κοπιώντων καὶ ἐσφυροκόπησε Σισάρα, διήλωσε κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε, διήλωσε κρόταφον αὐτοῦ.
- Κρ. 5,26 Κατόπιν ὁμως ἤπλωσε το αριστερόν της χέρι και ἐπῆρε πάσσαλον και με το δεξί της την σφύραν των εργατῶν και ἐσφυροκόπησε τον Σισάρα. Διεπέρασε σαν με τεράστιο καρφί την κεφαλὴν του, ἐκτύπησε τον πάσσαλον, διεπέρασε και ἐκάρφωσε τον κρόταφόν του.
- Κρ. 5,27 ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατεκυλίσθη, ἔπεσε καὶ ἐκοιμήθη· ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατακλιθεὶς ἔπεσε· καθὼς κατεκλίθη, ἐκεῖ ἔπεσεν ἐξοδευθεὶς.
- Κρ. 5,27 Ο Σισάρα εμπρός εις τα πόδια της ἐκυλίσθη με σφαδασμούς, ἕως ὅτου ἀπέθανε. Μπροστά εις τα πόδια της ἔπεσε και ἐξεψύχησεν ο περίφημος Σισάρα. Ἀπὸ ἐκεῖ που ἔπεσε νεκρὸς μετεφέρθη ἔπειτα δια να κηρευθῇ εις την πατρίδα του.
- Κρ. 5,28 διὰ τῆς θυρίδος παρέκυψε μήτηρ Σισάρα ἐκτὸς τοῦ τοξικοῦ, διότι ἠσχύνθη ἄρμα αὐτοῦ, διότι ἐχρόνισαν πόδες ἀρμάτων αὐτοῦ.
- Κρ. 5,28 Ἡ μητέρα του Σισάρα ἐσκυψε ἀπὸ την θυρίδα ἔξω ἀπὸ την πολεμίστρα και παρατηροῦσε· ἐκουράσθη περιμένουσα να ἴδῃ ἐπιστρέφον το ἄρμα του παιδιοῦ της, διότι ἐβράδυναν πολὺ οἱ τροχοὶ του ἁρματος δια την μεταφορὰν αὐτοῦ.
- Κρ. 5,29 αἱ σοφαὶ ἄρχουσαι αὐτῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἀπέστρεψε λόγους αὐτῆς ἑαυτῇ.
- Κρ. 5,29 Αἱ συνεταὶ ἀρχόντισσαι που την περιστοιχίζαν ἀπηύθυναν

προς αυτήν λόγους παρηγορίας και αυτή πενθούσα έλεγε προς τον εαυτόν της·

Κρ. 5,30 ούχ εύρήσουσιν αύτόν διαμερίζοντα σκυλα; οίκτηρμων οίκτηρήσει είς κεφαλήν άνδρός· σκυλα βαμμάτων τῷ Σισάρα, σκυλα βαμμάτων ποικιλίας, βάμματα ποικιλτῶν αύτά, τῷ τραχήλῳ αύτοῦ σκυλα.

Κρ. 5,30 “εάν μεταβούν μερικοί προς συνάντησίν του δεν θα τον εύρουν να διαμοιράζη τα λάφυρα της νίκης; Μεγολόκαρδος, θα λυπηθή και δεν θα κόψη τας κεφαλάς των αιχμαλώτων. Πολλά λάφυρα, ενδύματα διαφόρων χρωμάτων, κεντητά πολύχρωμα, λάφυρα του πολέμου θα κρέμονται στον λαιμόν αυτού ! Αλλά ο υιός μου είναι νεκρός”.

Κρ. 5,31 οὔτως απόλοινο πάντες οί έχθροί σου, Κύριε· καί οί άγαπῶντες αύτόν ως έξοδος ήλίου έν δυνάμει αύτοῦ. Καί ήσύχασεν ή γῆ τεσσαράκοντα ἔτη.

Κρ. 5,31 Είθε, Κυριε, έτσι, όπως ο Σισάρα να απολεσθούν όλοι οι εχθροί σου. Οσοι δέ σε αγαπούν, ας λάμψουν ωσάν τον ανατέλλοντα ήλιον κατά την μεγάλην του δύναμιν”. Επειτα από αυτά ησύχασεν η χώρα επί τεσσαράκοντα έτη.

ΚΡΙΤΑΙ 6

Κρ. 6,1 Καί έποίησαν οί υιοί Ίσραήλ τὸ πονηρόν ενώπιον Κυρίου, καί ἔδωκεν αύτούς Κύριος έν χειρὶ Μαδιάμ επτά ἔτη.

Κρ. 6,1 Παλιν όμως οι Ισραηλίται ημάρτησαν, εξέκλιναν εις την ειδωλολατρείαν και την αμαρτίαν ενώπιον του Θεού, δι' αυτό και τους παρέδωκεν ο Θεός εις τα χέρια των Μαδιανιτών επί επτά έτη.

Κρ. 6,2 καί ἴσχυσε χεὶρ Μαδιάμ ἐπὶ Ίσραήλ· καί έποίησαν έαυτοῖς οί υιοί Ίσραήλ από προσώπου Μαδιάμ τὰς

τρυμαλιάς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ κρεμαστά.

Κρ. 6,2 Οι δε Μαδιανῖται τους κατέθλιβον πάρα πολύ. Οι Ισραηλίται φεύγοντες τας καταπιέσεις των Μαδιανιτῶν ετράπησαν και εκρύβησαν εις ὅπας που ἤνοιγον εις τα ὄρη, εις τα σπήλαια και εις αποτόμους βράχους.

Κρ. 6,3 καὶ ἐγένετο ἐὰν ἔσπειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβαινον Μαδιάμ καὶ Ἀμαλήκ, καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς· καὶ παρενέβαλον εἰς αὐτούς

Κρ. 6,3 Όταν οι Ισραηλίται ἐσπερναν και ἐπλησίαζεν ο καιρὸς του θερισμοῦ, ἤρχοντο οι Μαδιανῖται και οι Αμαληκῖται μαζή δέ με αὐτοὺς και νομάδες της αραβικῆς ἐρήμου και ἐπετίθεντο ἐναντίον των,

Κρ. 6,4 καὶ κατέφθειραν τοὺς καρποὺς αὐτῶν ἕως ἐλθεῖν εἰς Γάζαν καὶ οὐ κατελείποντο ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταύρων καὶ ὄνον·

Κρ. 6,4 εθερίζαν αὐτοὶ τα γεννήματά των και κατέστρεφαν την ἄλλην παραγωγὴν μέχρι της Γαζης και δεν ἀφηναν καμμίαν τροφήν προς συντήρησιν εις την χώραν των Ισραηλιτῶν, μεταξὺ δε των κοπαδιῶν οὔτε ταυρον οὔτε ὄνον.

Κρ. 6,5 ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο καθὼς ἀκρίς εἰς πλῆθος, καὶ αὐτοῖς καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμός, καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ καὶ διέφθειρον αὐτήν.

Κρ. 6,5 Οι ἐχθροὶ εἰσωρμούσαν εις την Παλαιστίνην αὐτοὶ και τα ζῶα των και ὅλος ο ὄχλος των, πολυάριθμοι ὡσάν τας ακρίδας. Αὐτοὶ και αι κάμηλοί των ἦσαν ἀναρίθμητοι. Εἰσωρμούσαν εις την γην του Ἰσραὴλ και την κατέστρεφαν ἐξ ολοκλήρου.

Κρ. 6,6 καὶ ἐπτώχευσεν Ἰσραὴλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ,

Κρ. 6,6 Ἐτσι δε οι Ισραηλίται κατήντησαν εις μεγάλην πτωχείαν και

πείναν εξ αιτίας των λεηλασιών και καταπιέσεων από τους Μαδιανίτας.

Κρ. 6,7 καὶ ἐβόησαν υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον ἀπὸ προσώπου Μαδιὰμ.

Κρ. 6,7 Εκραξαν τότε οι Ισραηλίται προς τον Κυριον με πίστιν και εζήτησαν σωτηρίαν από την μάστιγα των Μαδιανιτών.

Κρ. 6,8 καὶ ἐξαπέστειλε Κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἐγὼ εἰμι ὃς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν

Κρ. 6,8 Τότε ο Κυριος ἐστειλε προς τους Ισραηλίτας ἄνδρα προφήτην, ο οποίος και εἶπε προς αυτούς· “αυτά λέγει Κυριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγὼ εἰμαι εκείνος ο ποῖος σας ανεβίβασα από την Αἰγυπτον, εγὼ σας ἐβγαλα από την χώραν εκείνην της δουλείας σας.

Κρ. 6,9 καὶ ἐρρύσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔδωκα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν

Κρ. 6,9 Σας ἀπήλλαξα από την τυραννίαν της Αἰγύπτου, από την καταπίεσιν εκείνων που σας κατέθλιβαν· τους ἀπεμάκρυνα από κοντά σας, σας ἔφερα εἰς την γην της Επαγγελίας, την ὁποίαν και ἔδωκα ὡς ἰδικήν σας.

Κρ. 6,10 καὶ εἶπα ὑμῖν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ Ἀμορράιου, ἐν οἷς ὑμεῖς κάθησθε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου.

Κρ. 6,10 Και σας εἶπα· Εγὼ θα εἰμαι Κυριος ο Θεός σας· δεν θα σεβασθήτε και δεν θα λατρεύσετε τους θεοὺς των Ἀμορραίων, εἰς την χώραν των ὁποίων σεις μεταξύ αὐτῶν ἔχετε εγκατασταθῇ. Ἀλλά σεις δεν υπηκούσατε εἰς την ἐντολήν μου”.

Κρ. 6,11 Καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν

τερέμινθον τὴν ἐν Ἐφραθὰ τὴν Ἰωὰς πατρὸς τοῦ Ἑσδρί,
καὶ Γεδεών ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων σῖτον ἐν ληνῶ εἰς
ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ Μαδιάμ.

Κρ. 6,11 Ἀγγελος δε Κυρίου ἦλθε καὶ ἐκάθησε κάτω ἀπὸ τὴν
τερέβινθον τὴν ευρισκομένην εἰς τὴν πόλιν Εφραθὰ ἡ ὁποία
ἀνήκεν στὸν Ἰωὰς, τὸν καταγόμενον ἀπὸ τὴν πατρίαν
Εσδρί. Τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ Γεδεών, υἱὸς τοῦ Ἰωὰς ἐρράβδιζε
τὰ στάχυα κρυπτόμενος ἐντὸς τοῦ ληνοῦ, δια νὰ ἀποφύγῃ
τοὺς Μαδιανίτας.

Κρ. 6,12 καὶ ὤφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
Κύριος μετὰ σοῦ, ἰσχυρὸς τῶν δυνάμεων.

Κρ. 6,12 Εἰς αὐτόν παρουσιάσθη ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ τοῦ εἶπε· “ὁ
Κυριος, ὁ ἰσχυρὸς καὶ κραταιὸς εἶναι μαζὴ σου”!

Κρ. 6,13 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεών· ἐν ἐμοί, Κύριέ μου, καὶ εἰ
ἔστι Κύριος μεθ’ ἡμῶν, εἰς τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ
ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ
διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν λέγοντες, μὴ οὐχὶ ἐξ
Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἐξέρριψεν
ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ.

Κρ. 6,13 Ὁ Γεδεών ἀπήντησε πρὸς τὸν ἄγγελον· “Κυριέ μου, εἶναι
μαζὴ μας ὁ Θεός; Εἴαν πράγματι ὁ Κυριος εἶναι μαζὴ μας,
τότε διατί μας εὗρηκαν τὰ φοβερά καὶ ἀτελείωτα αὐτὰ
κακὰ; Καὶ πού εἶναι τὰ θαυμαστά ἐκεῖνα ἔργα αὐτοῦ, τὰ
ὁποία διηγήθησαν εἰς ἡμᾶς οἱ πατέρες μας λέγοντες· Ὁ
Κυριος δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μας ἐβγαλεν ἐλευθέρους
ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον; Τώρα ὅμως μας ἀπέρριψε καὶ μας
παρέδωκεν εἰς τὰ χέρια τῶν Μαδιανιτῶν” !

Κρ. 6,14 καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ εἶπε·
πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ χειρὸς Μαδιάμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε.

Κρ. 6,14 Εστράφη ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς αὐτόν καὶ τοῦ εἶπε·
“πῆγαινε καὶ με αὐτὴν τὴν δύναμιν ποὺ ἔχεις θὰ

ελευθερώσης τους Ισραηλίτας από τα χέρια των Μαδιανιτών. Ιδού εγώ σε έχω στείλει δια τον σκοπόν αυτόν”.

Κρ. 6,15 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· ἐν ἐμοί, Κύριέ μου, ἐν τίνι σῶσω τὸν Ἰσραήλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ἡσθένησεν ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου.

Κρ. 6,15 Ο Γεδεὼν εἶπε πρὸς αὐτόν· “εγώ, Κυριέ μου; Και με ποῖαν δύναμιν θα σῶσω τοὺς Ἰσραηλίτας; Ἰδοὺ ἡ πολυἀριθμος γενεὰ μου εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ ἔχει εξασθενήσει και ἐγὼ εἶμαι ὁ μικρότερος μέσα εἰς τὴν πατρικὴν μου οἰκογένειαν”.

Κρ. 6,16 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὴν Μαδιάμ ὥσεί ἄνδρα ἓνα.

Κρ. 6,16 Ο δε ἄγγελος Κυρίου τοῦ εἶπε· “ὁ Κύριος θα εἶναι μαζὴ σου και θα εξοντώσης τοὺς Μαδιανίτας, ὥσάν να εἶναι ἓνας ἄνθρωπος”.

Κρ. 6,17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· εἰ δὴ εὗρον ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ,τι ἐλάλησας μετ’ ἐμοῦ,

Κρ. 6,17 Ο Γεδεὼν εἶπε πρὸς αὐτόν· “εάν ἐγὼ εὐρίσκω κάποιον συμπάθειαν και καλωσύνην ἐνώπιόν σου και πραγματοποίησης εἰς ἐμέ σήμερον ὅλα ὅσα μου εἶπες,

Κρ. 6,18 μὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σε, καὶ ἐξοίσω τὴν θυσίαν καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε.

Κρ. 6,18 μὴ ἀπομακρυνθῆς ἀπὸ ἐδῶ, μέχρις ὅτου ἐπανέλθω κοντὰ σου και φέρω ζῶον πρὸς θυσίαν, δια να θυσιάσω ἐνώπιόν σου”. Εκείνος εἶπεν· “ναι, θα καθήσω ἐδῶ μέχρις ὅτου ἐπιστρέψης”.

Κρ. 6,19 καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ οἶφι ἀλεύρου ἄζυμα καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ καὶ

τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρῃ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέμινθον καὶ προσήγγισε.

Κρ. 6,19 Ο Γεδεὼν εισηλθεν στον οἶκον του, ἔσφαξε καὶ ἔβρασε ἓνα ἐρίφιον, κατεσκεύασε λαγάνες ἄζυμες με ἓνα οἰφί αλεύρου (20 περίπου κιλά), ἔβαλεν αὐτάς καὶ τὰ κρέατα ἐντὸς κοφίνου, τὸν δε ζωμὸν εἰς μίαν χύτραν καὶ ἔφερεν αὐτὰ στον ἄγγελον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο κάτω ἀπὸ τὴν τερέβινθον καὶ ἐπλησίασε πρὸς αὐτόν.

Κρ. 6,20 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ· λαβὲ τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτως.

Κρ. 6,20 Ο ἄγγελος τοῦ Θεοῦ τοῦ εἶπε· “πάρε τὰ κρέατα καὶ τὰ ἄζυμα καὶ βάλε αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν ἐκείνην, χύσε δε τὸν ζωμὸν κοντὰ εἰς αὐτά”. Ο Γεδεὼν ἔκαμεν ὅπως τοῦ εἶπεν ὁ ἄγγελος.

Κρ. 6,21 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄζύμων, καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐπορεύθη ἀπ’ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Κρ. 6,21 Ο δε ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἠπλώσε τὴν ράβδον ποῦ ἐκρατοῦσε στο χέρι του καὶ με τὸ ἄκρον αὐτῆς ἤγγισε τὰ κρέατα καὶ τὰ ἄζυμα. Ἀμέσως ἀνεπήδησε φωτιά ἀπὸ τὴν πέτραν, ἡ ὁποία κατέκαυσε καὶ τὰ κρέατα καὶ τὰ ἄζυμα. Ἐπειτα δε ὁ ἄγγελος ἀνεχώρησε καὶ ἐχάθη ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Γεδεὼν.

Κρ. 6,22 καὶ εἶδε Γεδεὼν ὅτι ἄγγελος Κυρίου οὗτός ἐστι, καὶ εἶπε Γεδεὼν· ἃ ἃ, Κύριέ μου Κύριε, ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.

Κρ. 6,22 Ο Γεδεὼν ἐκατάλαβε ὅτι αὐτός ἦτο ἄγγελος Κυρίου καὶ εἶπε· “α ! α, Κυριε μου, Κυριε, εἶδον πρόσωπον πρὸς πρόσωπον τὸν ἄγγελον Κυρίου. Λοιπὸν θα ἀποθάνω” !

- Κρ. 6,23 καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνης.
- Κρ. 6,23 Ο Κύριος ὁμῶς εἶπε πρὸς αὐτόν· “εἰρήνευσον, μὴ φοβήσαι, δὲν θα ἀποθάνης” !
- Κρ. 6,24 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ Εἰρήνη Κυρίου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν Ἐφραθὰ πατὴρ τοῦ Ἑσδρί.
- Κρ. 6,24 Ο Γεδεὼν ἐκτίσεν ἐκεῖ πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου θυσιαστήριον καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ “Εἰρήνη Κυρίου”. Μὲχρι δὲ τῆς ἡμέρας αὐτῆς τὸ θυσιαστήριον αὐτὸ εὐρίσκεται εἰς Εφραθὰ, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὴν πατρίαν τοῦ Εσδρί.
- Κρ. 6,25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· λαβὲ τὸν μόσχον τὸν ταῦρον, ὃς ἐστὶ τῷ πατρί σου, καὶ μόσχον δεῦτερον ἑπταετῆ καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ ὃ ἐστὶ τῷ πατρί σου, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ’ αὐτὸ ὀλοθρεύσεις.
- Κρ. 6,25 Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσαντα νύκτα εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Γεδεὼν· “πάρε μοσχάρι πού ἀνήκει στὸν πατέρα σου, καὶ ἓνα ἄλλο μοσχάρι ἑπτὰ ἐτῶν. Πηγαινέ να κρημνίσῃς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ πού εὐρίσκεται εἰς περιοχήν ἀνήκουσαν στὸν πατέρα σου, να καταστρέψῃς καὶ τὸ ἱερόν δάσος, πού εἶναι ἐκεῖ κοντὰ στὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ.
- Κρ. 6,26 καὶ οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Μαουὲκ τούτου ἐν τῇ παρατάξει καὶ λήψῃ τὸν μόσχον τὸν δεῦτερον καὶ ἀνοίσεις ὀλοκαυτώματα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους, οὓς ἔξολοθρεύσεις.
- Κρ. 6,26 Ἐπειτα θα οἰκοδομήσῃς εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ οχυρωμένου ὑψώματος πρὸς χάριν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου θυσιαστήριον τακτοποιημένον καθ' ὅλα. Θα λάβῃς τὸν δεῦτερον μόσχον τὸν ὁποῖον θα προσφέρῃς ὡς ὀλοκαύτωμα καίῳν αὐτὸ με τὰ ξύλα τοῦ δάσους, τὸ ὁποῖον θα καταστρέψῃς”.

- Κρ. 6,27 καὶ ἔλαβε Γεδεὼν δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος· καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας, καὶ ἐποίησε νυκτός.
- Κρ. 6,27 Ο Γεδεὼν ἐπῆρε δέκα ἀπὸ τοὺς δούλους του καὶ ἔκαμε, ὅπως ἀκριβῶς του εἶχεν εἶπει ὁ Κύριος. Επειδὴ δε ἐφοβήθη τοὺς ἀνθρώπους του πατρικοῦ τοῦ οἴκου καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως δεν ἔκαμεν ὅ,τι του εἶπεν ὁ Θεὸς κατὰ τὴν ἡμέραν, ἀλλὰ κατὰ τὴν νύκτα.
- Κρ. 6,28 καὶ ὥρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὸ πρωῒ, καὶ ἰδοὺ καθήρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ’ αὐτῷ ὠλόθρευτο· καὶ εἶδαν τὸν μόσχον τὸν δεύτερον, ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὠκοδομημένον.
- Κρ. 6,28 Οταν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐξύπνησαν πρωῒ-πρωῒ, εἶδον αἰφνης ὅτι εἶχε κατακρημνισθῇ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ, ὅπως ἐπίσης ὅτι εἶχεν εξαφανισθῇ καὶ τὸ ἱερόν δάσος αὐτοῦ. Εἶδαν ἀκόμη καὶ ἀνοικοδομημένον νέον θυσιαστήριον ἐπάνω στο ὁποῖον υπῆρχον υπολείμματα τοῦ θυσιασθέντος δευτέρου μόσχου.
- Κρ. 6,29 καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· τίς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο.
- Κρ. 6,29 Ελεγε δε ὁ ενας πρὸς τὸν ἄλλον· “ποιὸς ἔκαμε τὸ ἔργον αὐτό;” Εζήτησαν πληροφορίας, ἠρεύνησαν καὶ ἔμαθαν ὅτι ὁ Γεδεὼν, υἱὸς τοῦ Ἰωᾶς, οὗτος ἔκαμε τὸ ἔργον τοῦτο.
- Κρ. 6,30 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἰωᾶς· ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου καὶ ἀποθανέτω, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ καὶ ὅτι ὠλόθρευσεν τὸ ἄλσος τὸ ἐπ’ αὐτῷ.
- Κρ. 6,30 Εἶπαν τότε οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς τὸν Ἰωᾶς· “φέρε ἐδῶ

- τον υιόν σου δια να θανατωθή, επειδή εκρήμνισε το
θυσιαστήριον του Βααλ και εξηφάνισε το άλσος του”
- Κρ. 6,31 καὶ εἶπε Γεδεών υἱὸς Ἰωᾶς τοῖς ἀνδράσι πᾶσιν, οἱ
ἐπανεστήσαν αὐτῷ· μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ
Βάαλ; ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν; ὃς ἐὰν δικάσῃται αὐτῷ,
θανατωθήτω ἕως πρωῒ· εἰ Θεὸς ἐστὶ, δικάζεσθω αὐτῷ,
ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.
- Κρ. 6,31 Ο Γεδεών όταν πληροφορήθη αὐτὰ παρουσιάσθη εἰς ὅλους
τους ἄνδρας, που εἶχαν επαναστατήσει ἐναντίον του καὶ
τους εἶπε· “σεῖς λοιπὸν τώρα θα ἐκδικηθῆτε τον Βααλ; Σεῖς
θα σώσετε αὐτόν; Εκείνος που θα τολμήσῃ να ἐκδικηθῇ το
κρήνισμα του θυσιαστηρίου, θα ἔχῃ ἀποθάνει ἕως τυ πρωῒ.
Εὰν ὁ Βααλ εἶναι ἀληθινὸς θεός, ας ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος τὴν
ἐκδίκησίν του δια το κρήνισμα του θυσιαστηρίου του”.
- Κρ. 6,32 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἱεροβάαλ λέγων·
δικαζέσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βάαλ, ὅτι καθηρέθῃ τὸ
θυσιαστήριον αὐτοῦ.
- Κρ. 6,32 Κατὰ δε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Γεδεών ὠνόμασε τὸν ἑαυτὸν
τοῦ Ἱεροβάαλ λέγων· “ας ἐκδικηθῇ ὁ ἴδιος ὁ Βααλ δια το
κρήνισμα του θυσιαστηρίου του”.
- Κρ. 6,33 καὶ πᾶσα Μαδιάμ καὶ Ἀμαλήκ καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι
Ἰεζραέλ.
- Κρ. 6,33 Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὅλοι οἱ Μαδιανῖται, οἱ Ἀμαληκῖται
καὶ οἱ νομάδες τῆς ἀνατολῆς συνηθροίσθησαν καὶ
εἰσέβαλον εἰς τὴν πεδιάδα Ἰεζραέλ.
- Κρ. 6,34 καὶ πνεῦμα Κυρίου ἐνεδυνάμωσε τὸν Γεδεών, καὶ
ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ ἐφοβήθη Ἀβιέζερ ὀπίσω
αὐτοῦ.
- Κρ. 6,34 Τότε πνεῦμα Κυρίου ἐνεδυνάμωσε τὸν Γεδεών δια να
ἀντισταθῇ κατὰ τῶν ἐπιδρομέων. Με σάλπιγγα κερατίνην
ἐσάλπισεν αὐτὸς συναγεμὸν εἰς πόλεμον. Οἱ ἄνδρες τῶν

φυλών Αβιέζερ εφοβήθησαν, ετάχθησαν με το μέρος του Γεδεών και τον ηκολούθησαν.

Κρ. 6,35 καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν εἰς πάντα Μανασσὴ καὶ ἐν Ἀσὴρ καὶ ἐν Ζαβουλὼν καὶ ἐν Νεφθαλὶ καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν.

Κρ. 6,35 Ο Γεδεών ἐστείλεν ἀγγελιαφόρους εἰς τὰς φυλάς Μανασσὴ, Ἀσὴρ, Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλὶ, καὶ ὁ ἴδιος μετέβη προσωπικῶς νὰ συναντήσῃ αὐτάς.

Κρ. 6,36 καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· εἰ σύ σῶζεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησας,

Κρ. 6,36 Εἶπε δε ὁ Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· “ἐάν σὺ Κυριε θα σῶσῃς δια τῆς χειρὸς μου τοὺς Ἰσραηλῖτας, ὅπως εἶπες, δεῖξε το με το ἐξῆς σημεῖον·

Κρ. 6,37 ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἄλωνι· ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι ὅτι σῶσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας.

Κρ. 6,37 Ἰδοὺ ἐγὼ θέτω ἓνα ποκάρι μαλλιά στο αλώνι. Εἴαν δρόσος πέσῃ μόνον στο ποκάρι αὐτό, εἰς δε τὴν ἄλλην γῆν θα εἶναι ξηρασία, θα μάθω καὶ θα πεισθῶ, ὅτι πράγματι θα σῶσῃς δια τῆς χειρὸς μου τὸν Ἰσραὴλ ὅπως εἶπες”.

Κρ. 6,38 καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ὥρθρισε τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξεπίασε τὸν πόκον, καὶ ἔσταξε δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνη ὕδατος.

Κρ. 6,38 Ἐτσι καὶ ἐγένε· ἐξύπνησε τὴν ἐπομένην πρωΐαν ὁ Γεδεὼν, ἐπίεσε τὸν πόκον καὶ ἔσταξε ἀπὸ τὰ μαλλιά τοῦ ποκαρίου δροσιά, μία λεκάνη νερό γεμάτη.

Κρ. 6,39 καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· μὴ δὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμὸς σου ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ· πειράσω δὴ καὶ γε ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ, καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθῆτω δρόσος.

- Κρ. 6,39 Ο δε Γεδεών είπε πάλιν προς τον Θεόν· “ας μη ανάψη ο θυμός του Κυρίου εναντίον μου, διότι θα ομιλήσω μίαν ακόμη φοράν. Θα δοκιμάσω μίαν ακόμη φοράν το ποκάρι των μαλλιών. Ας μείνη κατάξηρος ο πόκος και εις όλην την άλλην χώραν ας πέση η δροσιά”.
- Κρ. 6,40 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος.
- Κρ. 6,40 Ο Θεός έκαμε και αυτό το σημεῖον κατά την νύκτα εκείνην· το ποκάρι έμεινε κατάξηρον, ενώ εις όλην την άλλην χώραν έπεσε δροσιά.

ΚΡΙΤΑΙ 7

- Κρ. 7,1 Καὶ ὥρθρισεν Ἱεροβάαλ (αὐτός ἐστι Γεδεών) καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ’ αὐτοῦ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν Ἀράδ, καὶ παρεμβολὴ Μαδιάμ ἦν αὐτῷ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ Γαβαάθ Ἀμωρὰ ἐν κοιλάδι.
- Κρ. 7,1 Ο Ιεροβάαλ (αυτός είναι ο Γεδεών) εξυπνησε πολὺ πρωῒ και ὅλος ο λαός μαζί του και εστρατοπέδευσαν πλησίον της πηγῆς Αράδ. Το δε στρατόπεδον των Μαδιανιτών ευρίσκετο βορείως, πλησίον της Γαβαάθ Αμωρά εις την κοιλάδα.
- Κρ. 7,2 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών· πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, ὥστε μὴ παραδοῦναί με τὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ αὐτῶν, μὴ ποτε καυχῆσθαι Ἰσραὴλ ἐπ’ ἐμὲ λέγων· ἡ χεὶρ μου ἔσωσέ με·
- Κρ. 7,2 Εἶπε δε ο Κυριος προς τον Γεδεών· “πολὺς λαός είναι μαζί σου και δεν θέλω να παραδώσω τους Μαδιανίτας εις τα χέρια αυτών, δια να μη καυχηθῇ ενώπιόν μου ο Ισραηλιτικός λαός και εἴπη· Η δύναμίς μου με έσωσε.
- Κρ. 7,3 καὶ νῦν λάλησον δὴ ἐν ὧσὶ τοῦ λαοῦ λέγων· τίς ὁ

φοβούμενος καὶ δειλός; ἐπιστρεφέντω καὶ ἐκχωρεῖτω ἀπὸ ὄρους Γαλαάδ. καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες, καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν.

Κρ. 7,3

Εἶπε λοιπὸν τώρα δυνατὰ να ἀκούσῃ με τα αὐτιά του ὁλος ο λαός· Ποὸς ἀπὸ σας εἶναι φοβητσιάρης καὶ δειλός; Ἀς ἐπιστρέψῃ στο σπίτι του, ας φύγῃ ἀπὸ το ὄρος Γαλαάδ”. Κατόπιν τῆς διακηρύξεως αὐτῆς ἀπεχώρησαν εἴκοσι δύο χιλιάδες Ἰσραηλίται· καὶ ἀπέμειναν δέκα χιλιάδες.

Κρ. 7,4

καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών· ἔτι ὁ λαὸς πολὺς ἐστὶ· κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκκαθαρώ σοι αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ ἔσται ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ, οὗτος πορεύσεται σὺν σοί, αὐτὸς πορεύσεται σὺν σοί· καὶ πᾶς, ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σε· οὗτος οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ, αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ.

Κρ. 7,4

Εἶπε πάλιν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Γεδεών· “πολὺς εἶναι ἀκόμῃ ὁ λαός· κατέβασέ τους εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος καὶ ἐγὼ ἐκεῖ θα σοὺ κάμω ἐκκαθάρισιν τοῦ λαοῦ. Ὅποιος σοὺ εἴπω ὅτι θα ἔλθῃ μαζὴ σου, αὐτὸς θα ἔλθῃ μαζὴ σου. Καὶ καθένας δια τὸν ὁποῖον θα σοὺ εἴπω ὅτι αὐτὸς δεν θα πορευθῇ μαζὴ σου, αὐτὸς θα φύγῃ ἀπὸ κοντὰ σου”.

Κρ. 7,5

καὶ κατήνεγκε τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών· πᾶς, ὃς ἂν λάψῃ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἐὰν λάψῃ ὁ κύων, στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας, καὶ πᾶς, ὃς ἐὰν κλίνη ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν.

Κρ. 7,5

Ὁ Γεδεών κατεβίβασε τὸν λαὸν τοῦ πρὸς τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Γεδεών· “ὅποιος θα πῖν νερο ἀπὸ τὴν πηγὴν με τὴν γλώσσαν του, ὅπως με τὴν γλώσσαν του πίνει ὁ κύων, αὐτὸν θα τὸν θέσῃς χωριστά· καὶ ἐκεῖνος που θα πῖν νερό γονατιστός πάλιν θα τεθῇ χωριστά”.

Κρ. 7,6

καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν τριακόσιοι ἄνδρες, καὶ πᾶν τὸ

κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ.

Κρ. 7,6 Ο αριθμός των ανδρῶν, που ἐπλαν νερό με την γλώσσαν των ἀπὸ το κοῖλον της παλάμης των ἦσαν τριακόσιοι. Ολοι δε οι ἄλλοι εκ του λαοῦ εγονάτισαν δια να πῖουν ὕδωρ.

Κρ. 7,7 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών· ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσι τοῖς λάψασι σώσω ὑμᾶς καὶ δώσω τὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ σου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κρ. 7,7 Εἶπε τότε ο Κυριος προς τον Γεδεών· “με τους τριακοσίους αυτοὺς ἀνδρας, οι οποίοι ἐπλαν νερό δια της γλώσσης των ἀπὸ το κοῖλον της παλάμης των, θα, σας σώσω και θα παραδώσω εις τα χέρια σου τους Μαδιανίτας. Ολοι οι ἄλλοι Ισραηλίται ας επιστρέψουν ο καθένας στον τόπον του”.

Κρ. 7,8 καὶ ἔλαβον τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν, καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυσε. καὶ ἡ παρεμβολὴ Μαδιάμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι.

Κρ. 7,8 Οι απομείναντες αυτοὶ τριακόσιοι ἐπήραν τα τρόφιμα και τας κερατίνας σάλπιγγας των ἄλλων Ισραηλιτῶν που ἐφυγαν. Ολους τους ἄλλους Ισραηλίτας ἐστείλεν ο Γεδεών εις την σκηνὴν του τον καθένα· τους δε τριακοσίους ἀνδρας ἐκράτησε και ἐνίσχυσε δια τον πόλεμον. Το στρατόπεδον των Μαδιανιτῶν ἦτο κάτω ἀπὸ το στρατόπεδον του Γεδεών εις την κοιλάδα.

Κρ. 7,9 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος· ἀναστὰς κατὰβηθι ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρὶ σου·

Κρ. 7,9 Κατὰ την νύκτα ἐκείνην εἶπεν ο Κυριος προς τον Γεδεών· “σῆκω και κατέβα στο στρατόπεδον των Μαδιανιτῶν, διότι ἐγὼ το ἔχω ἤδη παραδώσει εις σέ.

- Κρ. 7,10 καὶ εἰ φοβῇ σὺ καταβῆναι, κατάβηθι σὺ καὶ Φαρά τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρεμβολήν
- Κρ. 7,10 Εἰς τὴν παρεμβολήν σου εἰς τὴν παρεμβολήν
Εάν ὁμως φοβῆσαι να καταβῆς μόνος σου στο εχθρικόν
στρατόπεδον, πῆγαινε μαζί με τον υπηρέτην σου Φορά.
- Κρ. 7,11 καὶ ἀκούσῃ, τί λαλήσουσι· καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ
χειρὲς σου, καταβήσῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ κατέβη
αὐτὸς καὶ Φαρά τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν
πεντήκοντα, οἳ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.
- Κρ. 7,11 Εκεί θα ακούσης τι λέγουν οι εχθροί σου. Απ' αυτά δέ που
θα ακούσης θα πάρης θάρρος και κατόπιν θα επιτεθῇς
εναντίον του στρατοπέδου”. Πράγματι ο Γεδεών κατέβη
μαζὴ με τον υπηρέτην του Φαρά προς την
εμπροσθοφυλακὴν του στρατοπέδου, ἡ οποία περιελάμβανε
πεντήκοντα ἄνδρας.
- Κρ. 7,12 καὶ Μαδιάμ καὶ Ἀμαλήκ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν
βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὥσεί ἀκρις εἰς πλῆθος, καὶ ταῖς
καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμός, ἀλλ' ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος
ἡ ἐπὶ χεῖλους τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος.
- Κρ. 7,12 Οι Μαδιανῖται, οι Αμαληκίται και οι ἄλλοι ἀπὸ ἀνατολῶν
νομάδες εἶχαν διασκορπισθῇ εἰς τὴν κοιλάδα, πολυάριθμοι
ὡσάν τας ακρίδας. Αλλὰ και αι κάμηλοι αὐτῶν ἦσαν
ἀναρίθμητοι, ὅσον οι κόκκοι τῆς ἄμμου εἰς τὴν παραλίαν.
- Κρ. 7,13 καὶ ἦλθε Γεδεών, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγούμενος τῷ
πλησίον αὐτοῦ ἐνύπνιον καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην
ἐνύπνιον, καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κριθίνου στρεφομένη ἐν
τῇ παρεμβολῇ Μαδιάμ καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς καὶ
ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ ἔπесε, καὶ ἀνέστρεψεν αὐτὴν ἄνω,
καὶ ἔπесεν ἡ σκηνή.
- Κρ. 7,13 Επλησίασεν ο Γεδεών εἰς τὴν εμπροσθοφυλακὴν και ἰδοὺ
ἀκούει εναν ἄνδρα να διηγῆται στον πλησίον αὐτοῦ το
ὄνειρόν του και να του λέγῃ· “εἶδον ὅτι ενας κρίθινος ἄρτος
κυλιόμενος στο στρατόπεδον των Μαδιανιτῶν ἐφθασεν ἕως

την σκηνήν του αρχηγού μας και την εκτύπησεν· η σκηνή έπεσεν. Ο κρίθινος αυτός άρτος την αναποδογύρισεν. Ετσι έπεσε και κατεστράφη η σκηνή του αρχηγού μας”.

Κρ. 7,14 καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔστιν αὕτη εἰ μὴ ρομφαία Γεδεὼν υἱοῦ Ἰωᾶς ἀνδρὸς Ἰσραὴλ· παρέδωκεν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν Μαδιάμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολήν.

Κρ. 7,14 Ο πλησίον αυτού στρατιώτης που ήκουσε το όνειρον είπεν· “ο κρίθινος αυτός άρτος δεν είναι τίποτε άλλο παρά η ρομφαία του Γεδεών, του Ισραηλίτου, του υιού Ιωάς. Παρέδωκεν ο Θεός εις τα χέρια του τους Μαδιανίτας και όλον το στρατόπεδον μας”.

Κρ. 7,15 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Γεδεὼν τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐνυπνίου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε Κυρίῳ καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν· ἀνάστητε, ὅτι παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολὴν Μαδιάμ.

Κρ. 7,15 Όταν ο Γεδεών ήκουσε την διήγησιν και την εξήγησιν του ονειρου, προσεκύνησε τον Θεόν και επέστρεψεν στο Ισραηλιτικόν στρατόπεδον και είπε· “σηκωθήτε και ετοιμασθήτε, διότι ο Κυριος παρέδωκεν εις τα χέρια μας το στρατόπεδον των Μαδιανιτών”.

Κρ. 7,16 καὶ διεῖλε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἔδωκε κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαις

Κρ. 7,16 Εχώρισεν εις τρία τμήματα ανά εκατό τους τριακοσίους άνδρας και τους ετοποθέτησεν εις τρία σημεία γύρω από το εχθρικόν στράτευμα. Εδωκεν εις τα χέρια του καθενός από αυτούς τας κερατίνας σάλπιγγας, τας κενάς υδρίας και λαμπάδας μέσα εις τας υδρίας,

Κρ. 7,17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· ἀπ’ ἐμοῦ ὄψεσθε καὶ οὕτω ποιήσετε· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ τῆς

παρεμβολῆς, καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω, οὕτω ποιήσετε·

Κρ. 7,17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “θα βλέπετε πρὸς ἐμὲ καὶ ὅ,τι ἐγὼ κάμνω θα κάμετε καὶ σεις. Εγὼ θα μεταβῶ εἰς τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τῶν ἐχθρῶν· ὅ,τι δε θα κάμω ἐγὼ ἐκεῖ, τὸ ἴδιο θα κάμετε καὶ σεις.

Κρ. 7,18 καὶ σαλπιῶ ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγὼ, καὶ πάντες μετ’ ἐμοῦ σαλπιδίτε ἐν ταῖς κερατίναις κύκλῳ ὅλης τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐρεῖτε· τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν.

Κρ. 7,18 Εγὼ θα σαλπίσω με τὴν κερατίνην σάλπιγγα, σεις δε ὅλοι μαζὴ με ἐμὲ θα σαλπίζετε με τὰς κερατίνας σάλπιγγας γύρω ἀπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατόπεδου καὶ θα φωνάζετε· Ρομφαία τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν”.

Κρ. 7,19 καὶ εἰσῆλθε Γεδεὼν καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς μέσης καὶ ἐγείροντες ἤγειραν τοὺς φυλάσσοντας καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίναις καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Κρ. 7,19 Ὁ Γεδεὼν μαζὴ με τοὺς ἑκατὸν ἄνδρας τοῦ ἐπλησίασεν ἀθέατος εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἐχθρικοῦ στρατεύματος κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς μεσαίας, φουράς, καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἄνδρες τῆς πρώτης φουράς ἐξυπνοῦσαν τοὺς τῆς δευτέρας δια νὰ ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν, οἱ περὶ τὸν Γεδεὼν ἐσάλπισαν με τὰς κερατίνας σάλπιγγας, ἐρριψαν με ὁρμὴν κάτω καὶ ἐθραυσαν τὰς ὑδρίας ποὺ εἶχαν εἰς τὰ χέρια τῶν.

Κρ. 7,20 καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίναις καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας καὶ ἐκράτησαν ἐν χερσὶν ἀριστεραῖς αὐτῶν τὰς λαμπάδας καὶ ἐν χερσὶ δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας τοῦ σαλπίζειν καὶ ἀνέκραξαν· ρομφαία τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν.

Κρ. 7,20 Ἀμέσως ἐσάλπισαν οἱ ἄνδρες καὶ τῶν τριῶν τμημάτων με

τας κερατίνας σάλπιγγάς των, συνέτριψαν τας υδρίας και, κρατούντες στο αριστερόν των χέρι τας λαμπάδας στο δεξιόν την κερατίνην σάλπιγγα, σαλπίζοντες εκραύγασαν· “ρομφαία τω Κυρίω και τω Γεδεών”.

Κρ. 7,21 καὶ ἔστησεν ἀνὴρ ἐφ’ ἑαυτῷ κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔδραμε πᾶσα ἡ παρεμβολὴ καὶ ἐσήμαναν καὶ ἔφυγον.

Κρ. 7,21 Εμεινε δε ο καθένας των ὀρθιος και ακίνητος γύρω από το εχθρικόν στράτευμα. Ολοι δε οι εχθροί, νομίσαντες ότι είχαν περικυκλωθῇ ἐτράπησαν εις φυγήν, ἔδωσαν δια σαλπίγγων το σύνθημα της φυγῆς και ἔφυγον πανικοβλητοι.

Κρ. 7,22 καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς τριακοσίαις κερατίναις, καὶ ἔθηκε Κύριος τὴν ρομφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ,

Κρ. 7,22 Ἀλλά και οι τριακόσιοι ἐσάλπισαν πάλιν με τας κερατίνας σάλπιγγας. Ο Κυριος ἐνέβαλλε τέτοιαν σύγχυσιν στο εχθρικόν στράτευμα, ὥστε εις ὅλον το στρατόπεδον ο ενας ἐστρεφε την μάχαιραν ἐναντίον του ἄλλου και ἀλληλοεφονεύοντο,

Κρ. 7,23 καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ ἕως Βηθσεεδτὰ Γαραγαθὰ ἕως χεῖλους Ἀβωμεουλὰ ἐπὶ Ταβάθ. καὶ ἐβόησαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλὶ καὶ ἀπὸ Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασσῆ καὶ ἐδίωξαν ὀπίσω Μαδιάμ.

Κρ. 7,23 Ἐτσι ἔφυγεν ο εχθρικὸς στρατὸς και ἐφθασεν μέχρι της Βηθσεεδτὰ Γαραγαθὰ ἕως στο ἄκρον του Ἀβωμεουλά πλησίον Ταβάθ. Τότε ἓνα μέρος ἀπὸ την φυλὴν Νεφθαλὶ και Ἀσὴρ και ολόκληρος ἡ φυλὴ Μανασσὴ κατεδίωξαν με κραυγὰς και ἀλλαλαγμούς, τους φεύγοντας Μαδιανίτας.

Κρ. 7,24 καὶ ἀγγέλους ἐπέστειλε Γεδεών ἐν παντὶ ὄρει Ἐφραὶμ λέγων· κατὰβητε εἰς συνάντησιν Μαδιάμ καὶ καταλάβετε ἑαυτοῖς τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρά καὶ τὸν Ἰορδάνην· καὶ ἐβόησε πᾶς ἀνὴρ Ἐφραὶμ καὶ

προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην.

Κρ. 7,24

Ο Γεδεὼν ἔστειλεν ἀγγελιαφόρους εἰς ὅλους τοὺς κατοικοῦντας τὸ ὄρος Εφραΐμ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “καταβήτε καὶ σεις ἀπὸ τοῦ ὄρους εἰς καταδίωξιν τῶν Μαδιανιτῶν. Τρέξατε καὶ καταλάβετε σεις τὰς ὑδατίνας διαβάσεις μέχρι Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην, ὥστε νὰ μὴ ἔχουν τόπον διαφυγῆς οἱ Μαδιανίται”. Ὁλὴ ἡ φυλὴ Εφραΐμ με ἀλλαλαγμὸν ὥρμησαν καὶ κατέλαβον ἐγκαίρως τὰς διόδους ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου ἕως Βαιθηρὰ.

Κρ. 7,25

καὶ συνελάβοντο τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ καὶ τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ὠρήβ ἐν Σούρ καὶ τὸν Ζήβ ἀπέκτειναν ἐν Ἰακεφζήφ καὶ κατεδίωξαν Μαδιάμ· καὶ τὴν κεφαλὴν Ὠρήβ καὶ Ζήβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεὼν ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κρ. 7,25

Συνέλαβαν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Μαδιανιτῶν, τὸν Ὠρήβ καὶ Ζηβ. Τὸν μὲν Ὠρήβ ἐφόνευσαν εἰς Σούρ, τὸν δὲ Ζηβ ἐφόνευσαν εἰς Ἰακεφζήφ, καὶ κατεδίωξαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοὺς διαφυγόντας Μαδιανίτας. Ἐπιστρέφοντες δὲ ἀπὸ τὴν πέραν τοῦ Ἰορδάνου περιοχὴν ἔγεραν πρὸς τὸν Γεδεὼν τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὠρήβ καὶ τοῦ Ζηβ.

ΚΡΙΤΑΙ 8

Κρ. 8,1

Καὶ εἶπαν πρὸς Γεδεὼν ἀνὴρ Ἐφραΐμ· τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς, ὅτε ἐπορεύθης παρατάσασθαι ἐν Μαδιάμ; καὶ διελέξαντο πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς.

Κρ. 8,1

Οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Εφραΐμ εἶπαν διαμαρτυρόμενοι πρὸς τὸν Γεδεὼν· “διατί ἐφέρθης ἐτσι ἀπέναντι μας καὶ δὲν μας ἐκάλεσες εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅταν ἐξεστράτευσες ἐναντίον τῶν

Μαδιανιτών;” Και εφιλονίκησαν εναντίον αυτού με πολύ οξύν τρόπον.

Κρ. 8,2 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς; ἢ οὐχὶ κρεῖσσον ἐπιφυλλὶς Ἐφραὶμ ἢ τρυγητὸς Ἀβιέζερ;

Κρ. 8,2 Ο δε Γεδεὼν εἶπε πρὸς αὐτούς· “τι ἔκαμα ἐγὼ πρὸς σας και τι ἐκάματε σεις; Δεν εἶναι πλουσιώτερον το τσαμπιδολόγημα που ἔκαμαν οἱ της φυλῆς Ἐφραὶμ εἰς βάρος των φευγόντων Μαδιανιτών ἐν συγκρίσει πρὸς τον τρυγητόν που ἔκαμε το γένος μου Ἀβιέζερ;

Κρ. 8,3 ἐν χειρὶ ὑμῶν παρέδωκε Κύριος τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ, τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ τί ἡδυνήθην ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς; τότε ἀνέθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπ’ αὐτοῦ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον.

Κρ. 8,3 Εἰς τα ἰδικὰ σας χέρια παρέδωσεν ὁ Κύριος τοὺς ἀρχηγούς των Μαδιανιτών, τὸν Ὠρήβ καὶ Ζηβ. Τι δε κατόρθωσα ἐγὼ ἐμπρὸς στο ἰδικόν σας κατόρθωμα;” Με αὐτὸν τον εἰρηνικὸν τρόπον ὠμίλησεν ὁ Γεδεὼν καὶ εἰρήνευσαν τα πνεύματα ἐκείνων.

Κρ. 8,4 καὶ ἦλθε Γεδεὼν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ πεινῶντες καὶ διώκοντες.

Κρ. 8,4 Κατόπιν ὁ Γεδεὼν ἦλθεν στον Ἰορδάνην ποταμόν, τον διέβη αὐτός καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ 300 ἄνδρες, οἱ οἱποῖοι καίτοι πεινῶντες κατεδίωκον τοὺς ἐχθρούς.

Κρ. 8,5 καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι Σοκχώθ· δότε δὴ ἄρτους εἰς τροφήν τῷ λαῷ τούτῳ τῷ ἐν ποσὶ μου, ὅτι ἐκλείπουσι, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι διώκων ὀπίσω τοῦ Ζεβεὲ καὶ Σελμανὰ βασιλέων Μαδιάμ.

Κρ. 8,5 Εφθασαν εἰς Σοκχώθ καὶ ὁ Γεδεὼν εἶπεν στους κατοίκους της πόλεως αὐτῆς· “δώσατέ μας σας παρακαλῶ ἄρτους, δια να φάγουν οἱ ἄνδρες που με ἀκολουθοῦν, διότι ἔχουν παραλύσει ἀπὸ την πείναν. Καὶ ὁμως πρέπει να με

ακολουθήσουν εις καταδίωξιν του Ζεβεέ και Σελμανά, βασιλέων της Μαδιάμ”.

Κρ. 8,6 καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκχώθ· μὴ χεὶρ Ζεβεέ καὶ Σελμανά νῦν ἐν χειρὶ σου; οὐ δώσομεν τῇ δυνάμει σου ἄρτους;

Κρ. 8,6 Οἱ ἄρχοντες της Σοκχώθ, καιροσκόποι, ἀπήντησαν· “μήπως τάχα καὶ ἔχουν περιέλθει εις τα χέρια σου ὁ Ζεβεέ καὶ ὁ Σελμανά, ὥστε νὰ δώσωμεν ἡμεῖς ἄρτους στοὺς στρατιώτας σου;

Κρ. 8,7 καὶ εἶπε Γεδεών· διὰ τοῦτο ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν Ζεβεέ καὶ τὸν Σελμανά ἐν χειρὶ μου, καὶ ἐγὼ ἀλοήσω τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ἐν ταῖς Βαρκηνίμ.

Κρ. 8,7 Ἀγανακτήσας ὁ Γεδεών εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “δια τὴν καιροσκοπικὴν αὐτὴν συμπεριφορὰν σας, ὅταν ὁ Κύριος παραδώσῃ εις τα χέρια μου τὸν Ζεβεέ καὶ τὸν Σελμανά, ἐγὼ θὰ ἀλωνίσω καὶ θὰ διασκορπίσω καὶ θὰ σχίσω τα σώματά σας εις τα ἀγκάθια τῆς ἐρήμου καὶ εις τα βᾶτα”.

Κρ. 8,8 καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Φανουήλ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὡσαύτως, καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουήλ ὃν τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχώθ.

Κρ. 8,8 Ἀπὸ τὴν Σοκχώθ ἀνέβη ὁ Γεδεών με τοὺς ἰδικούς του εις Φανουήλ καὶ εἶπεν εις αὐτοὺς τα ἴδια. Οἱ δὲ κάτοικοι τῆς πόλεως Φανουήλ ἀπήντησαν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ὅπως καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Σοκχώθ.

Κρ. 8,9 καὶ εἶπε Γεδεών πρὸς ἄνδρας Φανουήλ· ἐν ἐπιστροφῇ μου μετ’ εἰρήνης κατασκάψω τὸν πύργον τοῦτον.

Κρ. 8,9 Ὁ Γεδεών εἶπε πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Φανουήλ· “ὅταν μετὰ τὴν νίκην μου θὰ ἐπιστρέψω, θὰ κρημνίσω καὶ θὰ κατασκάψω τὸν πύργον τοῦτον”.

Κρ. 8,10 καὶ Ζεβεέ καὶ Σελμανά ἐν Καρκάρ, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν μετ’ αὐτῶν ὡσεὶ δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οἱ

καταλελειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς ἄλλοφύλων,
καὶ οἱ πεπτωκότες ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν
σπωμένων ῥομφαίαν.

Κρ. 8,10 Οἱ βασιλεῖς Ζεβεὲ καὶ Σελμανά ἦσαν εἰς Καρκάρ. Μαζὴ δέ
με αὐτοὺς ἦτο καὶ στρατὸς περὶ τας δέκα πέντε χιλιάδας.
Αὐτοὶ ἦσαν ὅλοι οἱ απομείναντες ἀπὸ τον στρατὸν των
ἄλλοφύλων, ἐνῶ οἱ φονευθέντες ἐνοπλοὶ στρατιῶται
ἐφθασαν τας ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας.

Κρ. 8,11 καὶ ἀνέβη Γεδεὼν ὁδὸν τῶν σκηνοῦντων ἐν σκηναῖς
ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαὶ καὶ Ἰεγεβάλ· καὶ ἐπάταξε τὴν
παρεμβολήν, καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν πεποιθυῖα.

Κρ. 8,11 Ο Γεδεὼν ἐπροχώρησεν ἐναντίον των ἐχθρῶν του ἀπὸ την
οδὸν των σκηνιτῶν, ἀνατολικά της Ναβαὶ καὶ Ἰεγεβάλ. Εκεί
δε ἐκτύπησε τον ἐχθρικὸν στρατὸν, ο ὁποῖος εθεώρει τον
εαυτὸν του ἐν ἀσφαλείᾳ.

Κρ. 8,12 καὶ ἔφυγον Ζεβεὲ καὶ Σελμανά, καὶ ἐδίωξαν ὀπίσω
αὐτῶν καὶ ἐκράτησε τοὺς δύο βασιλεῖς Μαδιάμ, τὸν
Ζεβεὲ καὶ τὸν Σελμανά, καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν
ἐξέστησε.

Κρ. 8,12 Οἱ ἐχθροὶ ἐνικήθησαν, οἱ δε δύο βασιλεῖς Ζεβεὲ καὶ
Σελμανά ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Ο Γεδεὼν τοὺς κατεδίωξε,
συνέλαβε τοὺς δύο βασιλεῖς καὶ ἐπέφερεν ἀναστάτῳσιν καὶ
σύγχυσιν εἰς ὅλον τον ἐχθρικὸν στρατὸν.

Κρ. 8,13 καὶ ἐπέστρεψε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς ἀπὸ τῆς παρατάξεως
ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Ἀρές.

Κρ. 8,13 Νικητὴς ο Γεδεὼν, ο υἱὸς του Ἰωᾶς, ἐπέστρεψεν ἐκ της
μάχης ἀπὸ το ἐπάνω μέρος της Ἀρές, εἰς Σοκχώθ.

Κρ. 8,14 καὶ συνέλαβε παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχώθ καὶ
ἐπηρώτησεν αὐτόν, καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτόν ὀνόματα
τῶν ἀρχόντων Σοκχώθ καὶ τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν,
ἐβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἄνδρας.

Κρ. 8,14 Ἐξω ἀπὸ την Σοκχώθ συνέλαβεν ἓνα παιδάριον ἀπὸ τοὺς

κατοίκους της πόλεως και το ηρώτησε δια τα ονόματα των αρχόντων και των πρεσβυτέρων της πόλεως. Το παιδάριον έγγραφε τα ονόματα εβδομήκοντα επτά ανδρών και τα έδωκεν στον Γεδεών.

Κρ. 8,15 καὶ παρεγένετο Γεδεὼν πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχώθ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ Ζεβεὲ καὶ Σελμανά, ἐν οἷς ὠνειδίσαστέ με λέγοντες· μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σελμανά νῦν ἐν χειρὶ σου, ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσι σου τοῖς ἐκλείπουσιν ἄρτους;

Κρ. 8,15 Εἰσήλθεν ὁ Γεδεὼν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶπεν τοὺς ἄρχοντας Σοκχώθ· “ἰδοὺ, εἶναι τὴν ὥραν εἰς τὰ χεῖρά μου ὁ Ζεβεὲ καὶ ὁ Σελμανά διὰ τοὺς ὁποίους τότε με εἰρωνευθήκατε καὶ μου εἶπατε· Μηπως τάχα καὶ εἶναι τὴν ὥραν εἰς τὰ χεῖρά σου ὁ Ζεβεὲ καὶ ὁ Σελμανά ὥστε νὰ δώσωμεν ἄρτους τοὺς ἐξηντημένους ἀπὸ τὴν πείναν ἀνδρας;”

Κρ. 8,16 καὶ ἔλαβε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ταῖς Βαρκηνὶμ καὶ ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἀνδρας τῆς πόλεως.

Κρ. 8,16 Συνέλαβε κατόπιν ὁ Γεδεὼν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Σοκχώθ, ἐπῆρεν ἀγκάθια ἀπὸ τὴν ἐρήμον καὶ βατὰ καὶ με αὐτὰ αλώνισε τοὺς ἀνδρας τῆς πόλεως.

Κρ. 8,17 καὶ τὸν πύργον Φανουὴλ κατέσκαψε καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀνδρας τῆς πόλεως.

Κρ. 8,17 Τὸν πύργον Φανουὴλ ἐκρήμνισεν ἐκ θεμελίων καὶ τοὺς ἀνδρας τῆς πόλεως ἐφόνευσε.

Κρ. 8,18 καὶ εἶπε πρὸς Ζεβεὲ καὶ Σελμανά· ποῦ οἱ ἀνδρες, οὓς ἀπεκτείνετε ἐν Θαβώρ; καὶ εἶπαν· ὥς σύ, ὥς αὐτοὶ εἰς ὁμοίωμα υἱοῦ βασιλέως.

Κρ. 8,18 Ἡρώτησε δὲ τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σελμανά· “πὼς ἦσαν οἱ ἀνδρες τοὺς ὁποίους ἐφονεύσατε ἐν Θαβώρ;” Ἐκεῖνοι ἀπήντησαν· “ὅπως εἶσαι σύ. Εἶχαν ὅψιν υἱὸν βασιλέως ὅπως καὶ σύ”.

Κρ. 8,19 καὶ εἶπε Γεδεὼν· ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρὸς μου

ἦσαν· ἤ Κύριος, εἰ ἐζωογονήκειτε αὐτούς, οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς.

Κρ. 8,19 Ο Γεδεὼν εἶπεν· “αὐτοὶ ἦσαν πραγματικοὶ ἀδελφοί μου, παιδιὰ της μητρός μου. Ορκίζομαι στον ζώντα Θεόν, εἴ τους αφήνατε ἐν τη ζωῇ, οὔτε ἐγὼ θα σας ἐφόνευα”.

Κρ. 8,20 καὶ εἶπεν Ἰεθέρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ· ἀναστὰς ἀπόκτεινον αὐτούς· καὶ οὐκ ἔσπασε τὸ παιδάριον τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη, ὅτι ἔτι νεώτερος ἦν.

Κρ. 8,20 Ἀμέσως δὲ εἶπεν στον πρωτοτόκον υἱὸν του, τον Ἰεθέρ· “σὴκω καὶ θανάτωσέ τους”. Ἀλλὰ τὰ παιδάριον τοῦτο δὲν ἀνέσυρε τὴν μάχαιράν του διότι του ἔλειπε τὸ θάρρος· ἦτο ἀκόμη μικρός.

Κρ. 8,21 καὶ εἶπε Ζεβεὲ καὶ Σελμανά· ἀνάστα σὺ καὶ συνάντησον ἡμῖν, ὅτι ὡς ἀνδρὸς ἡ δύναμίς σου. καὶ ἀνέστη Γεδεὼν καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σελμανά καὶ ἔλαβε τοὺς μηνίσκους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμῆλων αὐτῶν.

Κρ. 8,21 Ο Ζεβεὲ καὶ ὁ Σελμανά εἶπον πρὸς τον Γεδεὼν· “σὴκω σὺ καὶ ἔλα ἐναντίον μας νὰ μας φονεύσης διότι ἡ δύναμίς σου εἶναι πράγματι δύναμις ἀνδρός”. Ο Γεδεὼν ηγέρθη καὶ ἐφόνευσεν τον Ζεβεὲ καὶ τον Σελμανά. Ἐλαβε δὲ ἀπὸ τοὺς τραχήλους τῶν καμῆλων τὰ εἰς σχῆμα ἡμισελήνου κοσμήματά των.

Κρ. 8,22 Καὶ εἶπον ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς Γεδεὼν· κύριε, ἄρξον ἡμῶν καὶ σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου, ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ.

Κρ. 8,22 Οἱ Ἰσραηλῖται ἐυγνωμονοῦντες καὶ ἐνθουσιασμένοι διὰ τὴν νίκην του Γεδεὼν τοῦ εἶπαν· “κύριε, γίνε σὺ ἀρχηγός μας καὶ ἔπειτα ἀπὸ σε ὁ υἱός σου καὶ κατόπιν ὁ ἐγγονός σου, διότι σὺ μας ἔσωσες ἀπὸ τὴν τυραννικὴν κυριαρχίαν τῶν Μαδιανιτῶν”.

Κρ. 8,23 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Γεδεὼν· οὐκ ἄρξω ἐγὼ, καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν· Κύριος ἄρξει ὑμῶν.

- Κρ. 8,23 Ο Γεδεών απήντησε προς αυτούς· “ούτε εγώ θα γίνω αρχηγός σας ούτε ο υιός μου θα γίνη αρχηγός σας. Ο Κυριος θα είναι ο μοναδικός αρχηγός σας”.
- Κρ. 8,24 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν· αἰτήσομαι παρ’ ὑμῶν αἴτημα καὶ δότε μοι ἀνὴρ ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ· ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν Ἰσμαηλῖται.
- Κρ. 8,24 Εἶπε δε προς αυτούς ο Γεδεών· “θα υποβάλω εις σας ένα αίτημα· ο καθένας σας ας μου δώση από τα λάφυρα του πολέμου ο,τι σκουλαρίκι έχει. Διότι οι εχθροί, καθ' ο Ισμαηλῖται, εἶχον χρυσά σκουλαρίκια”.
- Κρ. 8,25 καὶ εἶπαν· διδόντες δώσομεν· καὶ ἀνέπτυξε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώτιον σκύλων αὐτοῦ.
- Κρ. 8,25 Οι Ισραηλῖται απήντησαν· “με ὅλην μας την καρδιά θα σου δώσωμεν”. Ο Γεδεών ἠπλωσε το ἱμάτιόν του και κάθε Ισραηλίτης ἔρριπεν εις αὐτό από τα λάφυρα του πολέμου ο,τι σκουλαρίκι εἶχε.
- Κρ. 8,26 καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων τῶν χρυσῶν, ὧν ἦτησε, χίλιοι καὶ ἐπτακόσιοι χρυσοῖ, πάρεξ τῶν μηνίσκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν ἱματίων καὶ πορφυρίδων τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιάμ καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων, ἃ ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν.
- Κρ. 8,26 Το βάρος των χρυσῶν σκουλαρικιών, τα οποία εζήτησε και ἔλαβεν ο Γεδεών, ἐφθασε τους χιλίους επτακοσίους χρυσούς σίκλους (ἤτοι υπὲρ τα δέκα οκτὼ χιλιόγραμμα), ἐκτος των κοσμημάτων που εἶχον σχῆμα ημισελήνου, των πολύπλοκων κόμβων, των πολυτελῶν και πορφυρῶν ἱματίων των βασιλέων της Μαδιάμ, και ἐκτὸς των περιδεραιῶν που εκρέμαντο στους τραχήλους των καμήλων.
- Κρ. 8,27 καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Γεδεὼν εἰς Ἐφῶδ καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ Ἐφραθὰ· καὶ ἐξεπόρνευσε πᾶς Ἰσραὴλ

ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ ἐγένετο τῷ Γεδεὼν καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἰς σκῶλον.

Κρ. 8,27 Με τον χρυσὸν αὐτὸν ἔδωσεν ὁ Γεδεὼν καὶ κατεσκεύασαν Εφῶδ (εἶδος τι ἀρχιερατικοῦ ἀμφίου) τὸ ὁποῖον ἐτοποθέτησεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ τῆν Εφραθὰ. Ὁ ἰσραηλιτικὸς ὅμως λαὸς ξέκλινε καὶ πάλιν εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν αἱ διαφθοράν καὶ ἐγένε διὰ τὸν Γεδεὼν καὶ τὸ γένος τοῦ σκάνδαλον καὶ πρόσκομισε.

Κρ. 8,28 καὶ συνεστάλη Μαδιὰμ ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ οὐ προσέθηκαν ἄραι κεφαλὴν αὐτῶν. καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεὼν.

Κρ. 8,28 Οἱ Μαδιανῖται, ἔπειτα ἀπὸ τὴν συντριβὴν τῶν, ἐταπεινώθησαν καὶ ἐσυμαζεύθησαν ἐνώπιον τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ ἐν ἐτόλμησαν πλέον νὰ ξανασηκώσουν, κεφάλι. Ἐτσι δὲ ἡ Παλαιστίνη ἡσύχασεν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Γεδεὼν.

Κρ. 8,29 καὶ ἐπορεύθη Ἰεροβάαλ υἱὸς Ἰωὰς καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ.

Κρ. 8,29 Ὁ Ἰεροβάαλ, δηλαδὴ ὁ Γεδεὼν, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωὰς, ἐγκατεστάθη καὶ πάλιν στὸν οἶκον τοῦ ἐν Εφραθὰ.

Κρ. 8,30 καὶ τῷ Γεδεὼν ἦσαν υἱοὶ ἐβδομήκοντα ἐκπορευόμενοι ἐκ μηρῶν αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκες πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ.

Κρ. 8,30 Ἀπέκτησε δὲ ἐβδομήκοντα υἱοὺς, διότι εἶχε πολλὰς συζύγους.

Κρ. 8,31 καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχέμ· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ καὶ γε αὕτῃ υἱόν, καὶ ἔθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβιμέλεχ.

Κρ. 8,31 Μία ἀπὸ αὐτὰς παλλακὴ δηλαδὴ δευτέρας σειρὰς σύζυγος εὐρίσκετο εἰς Συχέμ. Καὶ αὕτῃ ἐγέννησεν στὸν Γεδεὼν υἱόν, στὸν ὁποῖον ἔδωσε τὸ ὄνομα Ἀβιμέλεχ.

Κρ. 8,32 καὶ ἀπέθανε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς ἐν πόλει αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ἰωὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Εφραθὰ Ἀβιεσδρί.

- Κρ. 8,32 Ο Γεδεών, ο υιός του Ιωάς, απέθανεν εις την πόλιν του και ετάφη στον τάφον του πατρός του Ιωάς του Αβιεσδρίτου εις την Εφραθά.
- Κρ. 8,33 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀπέθανε Γεδεών, καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω τῶν Βααλὶμ καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ Βάαλ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εἰς θεόν.
- Κρ. 8,33 Οταν ὁμως ἀπέθανεν ο Γεδεών, οι Ισραηλίται ἀπεμακρύνθησαν και πάλιν ἀπὸ τον Θεόν, ἐξέκλιναν εις την εἰδωλολατρείαν και διαφθοράν, ἐλάτρευσαν τα εἰδωλα του Βααλ και ἔκαμαν συμφωνίαν προς τον εἰδωλικόν θεόν Βααλ, να εἶναι αὐτός εις αὐτούς θεός.
- Κρ. 8,34 καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ῥυσαμένου αὐτούς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων αὐτούς κυκλόθεν.
- Κρ. 8,34 Ἐτσι δε οι Ισραηλίται ἐλησμόνησαν τον αληθινόν Κυριον και Θεόν ο οποίος τους ἐγλύτωσεν ἀπὸ την δυναστείαν και τυραννίαν των κύκλω ἀπὸ αὐτούς λαών.
- Κρ. 8,35 καὶ οὐκ ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Ἱεροβάαλ (αὐτός ἐστι Γεδεών) κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐποίησε μετὰ Ἰσραὴλ.
- Κρ. 8,35 Σκοτισμένοι δε ἀπὸ την εἰδωλολατρείαν οὔτε και προς την οικογένειαν του Ἱεροβάαλ, του Γεδεών, δεν ἐφέρθησαν με καλωσύνην και σέβασμόν ἀναλόγως με τα καλὰ τα οποία αὐτός εἶχε κάμει προς τους Ισραηλίτας.

ΚΡΙΤΑΙ 9

- Κρ. 9,1 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ υἱὸς Ἱεροβάαλ εἰς Συχέμ πρὸς ἀδελφοὺς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς και πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ

λέγων·

- Κρ. 9,1 Ο Αβιμέλεχ ο υιός του Ιεροβάαλ επήγεν εις την Συχέμ προς τους αδελφούς της μητρός του, ωμίλησε προς αυτούς και προς όλους τους συγγενείς του πατρικού οίκου της μητρός του και είπε·
- Κρ. 9,2 λαλήσατε δὴ ἐν τοῖς ὡσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχέμ· τί τὸ ἀγαθὸν ὑμῖν, κυριεῦσαι ὑμῶν ἐβδομήκοντα ἄνδρας, πάντας υἱοὺς Ἰεροβάαλ, ἢ κυριεύειν ὑμῶν ἄνδρα ἓνα; καὶ μνήσθητε ὅτι ὅστοῦν ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἰμι.
- Κρ. 9,2 “εἶπατε σας παρακαλῶ, ὥστε να ακούσουν ὅλοι οἱ ἄνδρες τῆς Συχέμ· Τι εἶναι το καλύτερον δια σας, να βασιλεύσουν εις σας εβδομήκοντα ἄνδρες, ὅλοι δηλαδή οἱ υιοὶ τοῦ Ἰεροβάαλ, ἢ να εἶναι ἓνας ὁ ἄρχων σας, δηλαδή ἐγώ; Ενθυμηθῆτε δε ὅτι ἐγὼ εἰμαι ἰδικὸν σας οστούν και ἰδική σας σαρξ”.
- Κρ. 9,3 καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρός αὐτοῦ ἐν τοῖς ὡσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχέμ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, ὅτι εἶπαν· ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστι.
- Κρ. 9,3 Οἱ θεῖοι αὐτοῦ, δηλαδή οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρός του, ωμίλησαν περὶ αὐτοῦ και ἀνεκοίνωσαν ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῦ προς ὅλους τοὺς ἄνδρας τῆς Συχέμ, και ἡ καρδία ἐκείνων ἐκλινεν ὑπὲρ τοῦ Αβιμέλεχ, διότι ἐσκέφθησαν και εἶπαν· “ἀδελφὸς μας εἶναι αὐτός”.
- Κρ. 9,4 καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἐβδομήκοντα ἀργυρίου ἐξ οἴκου Βααλβερίθ, καὶ ἐμισθώσατο ἑαυτῷ Ἀβιμέλεχ ἄνδρας κενοὺς καὶ δειλοὺς, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ.
- Κρ. 9,4 Επήραν δε ἀπὸ τον ναόν τοῦ Βααλ και ἔδωκαν εις αὐτόν εβδομήκοντα σίκλους ἀργυρίου. Με τα χρήματα αὐτὰ ἐπεστράτευσεν ὁ Αβιμέλεχ ὡς μισθοφόρους τοῦ ἄνδρας ἀδιστάκτους και τυχοδιώκτας οἱ ὁποῖοι και τον ηκολούθησαν.

- Κρ. 9,5 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Ἐφραθὰ καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ υἱούς Ἱεροβάαλ ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἓνα· καὶ κατελείφθη Ἰωάθαμ υἱὸς Ἱεροβάαλ ὁ νεώτερος, ὅτι ἐκρύβη.
- Κρ. 9,5 Εἰσῆλθε μαζί με αὐτοὺς στον πατρικὸν του οἶκον εἰς Εφραθὰ καὶ ἐφόνευσε τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς υἱούς του Γεδεών, ἐβδομήκοντα ἐν ὅλῳ ἄνδρας ἐπάνω εἰς τὴν αὐτὴν πέτραν. Διέφυγεν ὁμως τὸν θάνατον ὁ νεώτερος υἱὸς του Γεδεών, ὁ Ἰωάθαμ, διότι ἐκρύφθη.
- Κρ. 9,6 καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Σικίμων καὶ πᾶς οἶκος Βηθμααλὼν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἀβιμέλεχ πρὸς τῇ βαλάνῳ τῇ εὐρετῇ τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικίμοις.
- Κρ. 9,6 Τότε συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ ἄνδρες τῆς Συχέμ καὶ ὅλος ὁ οἶκος Βηθμααλὼν, μετέβησαν καὶ ἀνεκήρυξαν βασιλέα τὸν Ἀβιμέλεχ πλησίον εἰς τὴν βαλανιδιὰν τὴν εὐρισκομένην εἰς κάποιαν τοποθεσίαν τῆς Συχέμ.
- Κρ. 9,7 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωάθαμ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφὴν ὄρους Γαριζὶν καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούσατέ μου, ἄνδρες Σικίμων, καὶ ἀκούσεται ὑμῶν ὁ Θεός.
- Κρ. 9,7 Ἀνεκοινώθη τὸ γεγονὸς αὐτὸ στον Ἰωάθαμ, ὁ ὁποῖος ἐπήγε καὶ ἐστάθη ὀρθίος εἰς κάποιαν κορυφὴν τοῦ Γαριζὶν καὶ αφοῦ ἔκλαυσε διὰ τὰ θλιβερά αὐτὰ γεγονότα, ἐφώνησε δυνατὰ πρὸς τοὺς Συχεμίτας καὶ τοὺς εἶπεν· “ἀκούσατέ μου ἄνδρες τῆς Συχέμ διὰ νὰ ἀκούσῃ καὶ σας ὁ Θεός.
- Κρ. 9,8 πορευόμενα ἐπορεύθη τὰ ξύλα τοῦ χρίσαι ἐφ’ ἑαυτὰ βασιλέα καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ· βασίλευσον ἐφ’ ἡμῶν.
- Κρ. 9,8 Τα δένδρα ἐπήγαν νὰ ἀνακηρύξουν βασιλέα των καὶ εἶπαν εἰς τὴν ἐληά· Γίνε ἐσὺ βασιλεὺς μας.
- Κρ. 9,9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία· μὴ ἀπολείψασα τὴν ποιότητά

μου, ἐν ᾗ δοξάσουσι τὸν Θεὸν ἄνδρες, πορεύσομαι
κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;

Κρ. 9,9 Η εληά απήντησεν εἰς αὐτοὺς· Εγὼ να εγκαταλείψω τοὺς καρποὺς μου, τὸ ἐλαῖόν μου, με το οποίον οἱ ἄνθρωποι δοξάζουν τὸν Θεόν και να σείωμαι μόνον επιδεικτικῶς ὡς βασίλισσα τῶν ἄλλων δένδρων; Δεν θέλω να γίνω βασίλισσα.

Κρ. 9,10 καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ· δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.

Κρ. 9,10 Τότε τὰ δένδρα εἶπαν εἰς τὴν συκὴν· Ελα συ να βασιλεύσης εἰς ἡμᾶς.

Κρ. 9,11 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκὴ· μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὰ γενήματά μου τὰ ἀγαθὰ, πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;

Κρ. 9,11 Η συκὴ απήντησεν εἰς αὐτά· Εγὼ να ἀφήσω τὴν γλυκύτητά μου, τοὺς γευστικούς και ὠφελίμους καρποὺς μου και να ἀρκεσθῶ μόνον να σείωμαι επιδεικτικῶς ὡς βασίλισσα τῶν ἄλλων δένδρων; Οχι.

Κρ. 9,12 καὶ εἶπαν τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἄμπελον· δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.

Κρ. 9,12 Τα δένδρα μετέβησαν πρὸς τὴν ἄμπελον και τῆς εἶπαν· Ελα συ να γίνης βασίλισσά μας.

Κρ. 9,13 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος· μὴ ἀπολείψασα τὸν οἶνόν μου τὸν εὐφραίνοντα Θεὸν καὶ ἄνθρώπους, πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;

Κρ. 9,13 Η ἄμπελος απήντησεν εἰς αὐτά· Να εγκαταλείψω ἐγὼ τὸν οἶνον μου, ὁ οποίος εὐφραίνει Θεὸν και ἀνθρώπους και να ἀρκεσθῶ να σείωμαι μόνον ὡς βασίλισσα τῶν ἄλλων δένδρων; Αυτό δεν το δέχομαι.

Κρ. 9,14 καὶ εἶπαν πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῳ· δεῦρο σὺ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.

Κρ. 9,14 Εἶπαν τότε ὅλα τὰ δένδρα εἰς ἓνα εὐτελὲ και ἀκανθώδη

- Κρ. 9,15 θάμνον, την ράμνον· Ελα συ να γίνης βασίλισσά μας.
καὶ εἶπεν ἡ ράμνος πρὸς τὰ ξύλα· εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετέ
με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς, δεῦτε ὑπόσσητε ἐν
τῇ σκιᾷ μου· καὶ εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ
καταφάγοι τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.
- Κρ. 9,15 Ἡ χωρὶς ἀξίαν καὶ μωροφιλόδοξος ράμνος εἶπε τότε εἰς τὰ
δένδρα· Εἰ πράγματι θέλετε νὰ με χρίσετε βασίλισσάν
σας, ἐλάτε καὶ πέσετε κάτω ἀπὸ τὴν σκιάν μου ! Εἰ δ' ἄλλως
φωτιά θὰ βγῇ ἀπὸ ἐμέ καὶ θὰ κατακαύσῃ τὰς κέδρους τοῦ
Λιβάνου (αὐτὸς εἶναι ὁ μῦθος).
- Κρ. 9,16 καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε καὶ
ἐβασίλευσατε τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ εἰ ἀγαθωσύνην
ἐποιήσατε μετὰ Ἱεροβάαλ, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ,
καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ,
- Κρ. 9,16 Καὶ τώρα ας σας ἐρωτήσω, εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ
ἐπράξατε ἀνακηρύττοντες βασιλέα τὸν Αβιμέλεχ· εἰ
ἐφευρήκατε καλὰ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Γεδεὼν καὶ πρὸς τὰ
παιδιά του καὶ εἰ ἐάν αὐτὸ που ἐκάματε ἀποτελή ἀνταπόδοσιν
τῆς ευεργεσίας που ἐλάβετε ἀπὸ αὐτόν.
- Κρ. 9,17 ὡς παρετάξατο ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἐξέρριψε
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξεναντίας καὶ ἐρρύσατο ὑμᾶς ἐκ
χειρὸς Μαδιάμ,
- Κρ. 9,17 Ἐνθυμεῖσθε πῶς ἐξήλθε κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐπολέμησεν ὁ
πατήρ μου πρὸς χάριν σας; Καὶ ἐξέθεσεν εἰς κίνδυνον τὴν
ζωὴν του ἐνώπιόν σας, καὶ πῶς σας ἐγλύτωσε ἀπὸ τὰ χέρια
τῶν Μαδιανιτῶν.
- Κρ. 9,18 καὶ ὑμεῖς ἐπανέστητε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου
σήμερον καὶ ἀπεκτείνετε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἓνα, καὶ ἐβασίλευσατε
τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας
Σικίμων, ὅτι ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστίν,
- Κρ. 9,18 Σεις ὅμως ἐκάματε σήμερον ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ

πατρικού μου οίκου, εφονεύσατε τους υιούς του Γεδεών,
εβδομήκοντα άνδρας, επάνω εις την ιδίαν πέτραν και
ανεκηρύξατε βασιλέα σας τον Αβιμέλεχ, υιόν της δούλης
του, διότι είναι συγγενής σας !

Κρ. 9,19 καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ
Ἱεροβάαλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
εὐφρανθεῖν τε ἐν Ἀβιμέλεχ, καὶ εὐφρανθεῖν καὶ γε
αὐτὸς ἐφ' ὑμῖν.

Κρ. 9,19 Εάν λοιπόν κατ' αλήθειαν και δικαιοσύνην ἐπράξατε
ἀπέναντι του Γεδεών και του οίκου του κατὰ την ἡμέραν
αυτήν, να χαίρεσθε στον Αβιμέλεχ και εκείνος να χαίρεται
σας !

Κρ. 9,20 εἰ δὲ οὐ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Ἀβιμέλεχ καὶ καταφάγοι τοὺς
ἄνδρας Σικίμων καὶ τὸν οἶκον Βηθμασῶν καὶ ἐξέλθοι
πῦρ ἀπὸ ἀνδρῶν Σικίμων καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Βηθμασῶν
καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ.

Κρ. 9,20 Εάν όμως δεν ἔχετε φερθῇ καλά, φωτιά θα βγῇ ἀπὸ τον
Αβιμέλεχ και θα κατακαύσῃ τους κατοίκους της Συχέμ και
τον οἶκον Βηθμασῶν. Αλλά και ἀπὸ σας τους κατοίκους της
Συχέμ και ἀπὸ τον οἶκον Βηθμασῶν φωτιά θα βγῇ και θα
κατακαύσῃ τον 'Αβιμέλεχ".

Κρ. 9,21 καὶ ἔφυγεν Ἰωάθαμ καὶ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη ἕως Βαιήρ
καὶ ᾤκησεν ἐκεῖ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ.

Κρ. 9,21 Επειτα ἀπὸ τους λόγους αὐτοὺς ἐφυγεν ο Ιωάθαμ δρομέως,
ἐφθασεν εις Βαιήρ, ὅπου και εγκατεστάθη, μακρὰν ἀπὸ τον
ἀδελφόν του τον Αβιμέλεχ.

Κρ. 9,22 Καὶ ἥρξεν Ἀβιμέλεχ ἐπὶ Ἰσραὴλ τρία ἔτη.

Κρ. 9,22 Ο Αβιμέλεχ τρία μόνον ἔτη εβασίλευσεν στους Ισραηλίτας.

Κρ. 9,23 καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνὰ μέσον
Ἀβιμέλεχ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀνδρῶν Σικίμων, καὶ
ἠθέτησαν ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ,

- Κρ. 9,23 Διότι επέτρεψεν ο Θεός να εμφιλοχωρήση μεταξύ του Αβιμέλεχ και των κατοίκων της Συχέμ πνεύμα δυσφορίας και διχονοίας, εξ αιτίας του οποίου απεκήρυξαν οι άνδρες της Συχέμ τον οίκον του Αβιμέλεχ.
- Κρ. 9,24 τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἐβδομήκοντα υἱῶν Ἰεροβάαλ καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν τοῦ θεῖναι ἐπὶ Ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, ὃς ἀπέκτεινεν αὐτούς, καὶ ἐπὶ ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
- Κρ. 9,24 Επέτρεψεν ο Θεός (να αναστατώση εκείνους το πνεύμα) αυτό (της διχονοίας), διότι ηθέλησε να τιμωρήση την άδικον σφαγήν των εβδομήκοντα υιών του Γεδεών επιρρίπτων το αδικοχυμένον αίμα των εις την κεφαλήν του αδελφού των Αβιμέλεχ, ο οποίος τους εφόνευσεν, αλλά και στους κατοίκους της Συχέμ οι οποίοι έδωσαν εις αυτόν τα μέσα και τον ενίσχυσαν να φονεύση τους αδελφούς του.
- Κρ. 9,25 καὶ ἔθηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐνεδρεύοντας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων καὶ διήρπαζον πάντα, ὃς παρεπορεύετο ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἀβιμέλεχ.
- Κρ. 9,25 Οι άνδρες της Συχέμ ετοποθέτουν ενέδρας εις τας κορυφάς των ορέων εναντίον του Αβιμέλεχ. Οι δε ενεδρεύοντες ελήστευαν κάθε άνθρωπον ο οποίος διήρχετο πλησίον των στον δρόμον. Τα γεγονότα αυτά ανηγγέλησαν στον βασιλέα Αβιμέλεχ, ο οποίος και εξήλθεν να τιμωρήση εκείνους.
- Κρ. 9,26 καὶ ἦλθε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβήλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ παρῆλθον ἐν Σικίμοις, καὶ ἦλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων.
- Κρ. 9,26 Τότε ο Γααλ, ο υιός του Ιωβήλ, μαζή με τους αδελφούς του ήλθον εις την Συχέμ. Οι δε Συχεμίται εις αυτόν πλέον εστήριξαν τας ελπίδας των, εγκαταλείψαντες τον Αβιμέλεχ.

- Κρ. 9,27 καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀγρὸν καὶ ἐτρύγησαν τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν καὶ ἐπάτησαν καὶ ἐποίησαν Ἑλλουλὶμ καὶ εἰσήνεγκαν εἰς οἶκον Θεοῦ αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ κατηράσαντο τὸν Ἀβιμέλεχ.
- Κρ. 9,27 Εξήλθον δε ἀπὸ τὴν Συχέμ στους αγρούς των, ετρύγησαν τα ἀμπέλια των, ἐπάτησαν τα σταφύλια καὶ ἔκαμαν εορτὴν. Εἰσήλθον ἐν συνεχείᾳ στον ναὸν τοῦ Θεοῦ των, ἔφαγον, ἔπιον καὶ ἐκεῖ ἐν συνεχείᾳ ἀνεθεμάτισαν τὸν Ἀβιμέλεχ.
- Κρ. 9,28 καὶ εἶπε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβήλ· τίς ἐστὶν Ἀβιμέλεχ καὶ τίς ἐστὶν υἱὸς Συχέμ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; οὐχ υἱὸς Ἰεροβάαλ, καὶ Ζεβούλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ δοῦλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν Ἐμμώρ πατὴρ Συχέμ; καὶ τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς;
- Κρ. 9,28 Ο Γαάλ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωβήλ, ὁ ἀρχηγὸς των εἶπε με περιφρόνησιν· “καὶ ποῖός ἐστὶν αὐτός ὁ Ἀβιμέλεχ; Ποῖός ἐστὶν αὐτός ὁ Συχεμίτης, ὥστε ἡμεῖς νὰ εἴμεθα εἰς αὐτὸν δούλοι; Δὲν ἐστὶν αὐτὸς παιδί τοῦ Ἰεροβάαλ ποὺ ἔχει ὡς τοποτηρητὴν τοῦ εἰς τὴν Συχέμ τὸν δούλον τοῦ, τὸν Ζεβούλ, μαζὶ με μερικoὺς ἀνδρας ἀπογόνους τοῦ Ἐμμώρ, πατὴρ τῆς Συχέμ; Διατί ἡμεῖς νὰ εἴμεθα δούλοι εἰς ἐκεῖνον;
- Κρ. 9,29 καὶ τίς δώῃ τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χειρὶ μου; καὶ μεταστήσω τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν· πλήθυνον τὴν δύνάμιν σου καὶ ἔξελθε.
- Κρ. 9,29 Ποῖός τάχα θὰ δώσῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου τὸν λαὸν τοῦτον τῆς Συχέμ; Εἰάν ἐγὼ ἀποκτήσω αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν, θὰ διώξω ἀπὸ ἐδῶ τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ θὰ τοῦ εἰπῶ· Αὐξήσε ὅσον θέλῃς τὸν στρατὸν σου καὶ ἐβγα ἔξω ! ἐγὼ θὰ σε κάμω νὰ φύγῃς ἀπὸ ἐδῶ”.
- Κρ. 9,30 καὶ ἤκουσε Ζεβούλ ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γαὰλ υἱοῦ Ἰωβήλ καὶ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός.
- Κρ. 9,30 Ο Ζεβούλ, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀβιμέλεχ καὶ διοικητὴς τῆς πόλεως ἤκουσε τὰ λόγια αὐτά τοῦ Γαάλ, υἱοῦ τοῦ Ἰωβήλ καὶ

κατελήφθη από μεγάλην οργήν.

Κρ. 9,31

καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν κρυφῇ λέγων· ἰδοὺ Γαάλ υἱὸς Ἰωβήλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔρχονται εἰς Συχέμ, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ περικάθηνται τὴν πόλιν ἐπὶ σέ·

Κρ. 9,31

Αμέσως δε ἔστειλε κρυφίως προς τον Αβιμέλεχ αγγελιαφόρους και του είπε· “ἰδοὺ ο Γαάλ, ο υἱὸς του Ἰωβήλ, και οι αδελφοὶ του ἤλθον εις την Συχέμ και αναταράσσουν εις ἐξέγερσιν ἐναντίον σου την πόλιν.

Κρ. 9,32

καὶ νῦν ἀνάστηθι νυκτός, σὺ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἐνέδρευσον ἐν τῷ ἀγρῷ,

Κρ. 9,32

Λοιπόν, χωρίς να χάσης καιρόν σήκω κατά την νύκτα συ και ο λαός που εἶναι μαζί σου και στήσε ἐνέδραν στους αγρούς ἔξω ἀπὸ την Συχέμ.

Κρ. 9,33

καὶ ἔσται τὸ πρωῒ ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, ὀρθριεῖς καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ ἐκπορεύονται πρὸς σέ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν εὖρη ἡ χεὶρ σου.

Κρ. 9,33

Κατὰ δε την πρωῒαν συγχρόνως με την ανατολήν του ηλίου θα βαδίσης κατά της πόλεως. Αὐτὸς δε και ὅσοι εἶναι μαζί του θα ἐξέλθουν ἐναντίον σου. Τότε συ θα τους καταπολεμήσης και θα κάμης ἐναντίον των ὅσα ημπορεῖ το χέρι σου”.

Κρ. 9,34

καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ’ αὐτοῦ νυκτός καὶ ἐνήδρευσαν ἐπὶ Συχέμ τέτρασιν ἀρχαῖς.

Κρ. 9,34

Πράγματι ο Αβιμέλεχ εσηκώθη αὐτὸς και ο λαός που ἦτο μαζί του και ἔστησαν ἐνέδρας ἐναντίον της Συχέμ με τέσσαρας ομάδας στρατοῦ.

Κρ. 9,35

καὶ ἐξῆλθε Γαάλ υἱὸς Ἰωβήλ καὶ ἔστη πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου.

Κρ. 9,35

Ο Γαάλ, υἱὸς του Ἰωβήλ, ἐβγήκεν ἀπὸ την πόλιν και ἐστάθη

- πλησίον εις την πύλην του τείχους. Τότε ο Αβιμέλεχ και ο λαός που ήτο μαζί του εξήλθον από τας ενέδρας των.
- Κρ. 9,36 καὶ εἶδε Γαάλ υἱὸς Ἰωβήλ τὸν λαὸν καὶ εἶπε πρὸς Ζεβούλ· ἰδοὺ λαὸς καταβαίνει ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τῶν ὀρέων. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ· τὴν σκιὰν τῶν ὀρέων σὺ βλέπεις ὡς ἄνδρας.
- Κρ. 9,36 Ο Γαάλ, υἱὸς του Ἰωβήλ, εἶδε τον λαὸν ἐκεῖνον καὶ εἶπε πρὸς τον Ζεβούλ· “ἰδοὺ ο λαὸς κατεβαίνει ἀπὸ τας κορυφὰς των ὀρέων, τι συμβαίνει;” Ο Ζεβουλ του ἀπήντησε· “βλέπεις τας σκίας των ὀρέων καὶ τας νομίζεις ὡς ἄνδρας”.
- Κρ. 9,37 καὶ προσέθετο ἔτι Γαάλ τοῦ λαλῆσαι καὶ εἶπεν· ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀρχὴ ἑτέρα ἔρχεται δι’ ὁδοῦ Ἠλωνμαωνενίμ.
- Κρ. 9,37 Ο Γαάλ ἐπανήλθε καὶ πάλιν εἰς τα λόγια του καὶ εἶπε· “ἰδοὺ, κατεβαίνει στρατὸς πρὸς δυσμὰς ἀπὸ περιοχὴν ευρισκομένην πλησίον στο κέντρον της χώρας, ἐνῶ ἄλλο τμήμα στρατοῦ ἔρχεται ἀπὸ την οδὸν Ἠλωνμαωνενίμ”.
- Κρ. 9,38 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ· καὶ ποῦ ἐστὶ τὸ στόμα σου ὡς ἐλάλησας, τίς ἐστὶν Ἀβιμέλεχ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαός, ὃν ἐξουδένωσας; ἔξελθε δὴ νῦν καὶ παράταξαι αὐτῷ.
- Κρ. 9,38 Ο Ζεβούλ εἶπε τότε πρὸς αὐτὸν εἰρωνικῶς· “που εἶναι το στόμα σου που ὠμίλησες με περιφρόνησιν καὶ εἶπες· Ποιὸς εἶναι αὐτός ο Αβιμέλεχ, ὥστε ἡμεῖς να γίνωμεν δούλοι του; Ἰδέ· μήπως τάχα αὐτός ο λαός που ἔρχεται εἶναι ἐκεῖνος τον ὁποῖον συ κατεφρόνησες; Ἐμπρὸς λοιπὸν τώρα ἔβγα να τον πολεμήσης”.
- Κρ. 9,39 καὶ ἐξῆλθε Γαάλ ἐνώπιον ἀνδρῶν Συχέμ καὶ παρετάξατο πρὸς Ἀβιμέλεχ.
- Κρ. 9,39 Ο Γαάλ, ἀρχηγὸς των Συχεμιτῶν ἐξῆλθε μαζί των, ἐπολέμησε κατὰ του Αβιμέλεχ καὶ ἐνίκηθη.

- Κρ. 9,40 καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἔπεσον τραυματαῖα πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης.
- Κρ. 9,40 Τον κατεδίωξεν ὁ Αβιμέλεχ ἀλλ' ἐκεῖνος ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ διέφυγε τὴν σύλληψίν του ἀπὸ τοῦ Αβιμέλεχ. Πολλοὶ ὁμῶς ἐφονεύθησαν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἕως εἰς τὴν πύλην τοῦ τείχους.
- Κρ. 9,41 καὶ εἰσῆλθεν Ἀβιμέλεχ ἐν Ἀρημὰ· καὶ ἐξέβαλε Ζεβούλ τὸν Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μὴ οἰκεῖν ἐν Συχέμ.
- Κρ. 9,41 Ὁ Αβιμέλεχ νικητὴς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν Αρημὰ. Ὁ Ζεβούλ ἐξεδίωξε τὸν Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ὥστε νὰ μὴ μένουν πλέον εἰς τὴν Συχέμ.
- Κρ. 9,42 καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβιμέλεχ.
- Κρ. 9,42 Κατὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν οἱ Συχεμίται ἐξῆλθον στοὺς ἀγροὺς τῶν. Τοῦτο ἐγένετο γνωστὸν στὸν Αβιμέλεχ.
- Κρ. 9,43 καὶ ἔλαβε τὸν λαόν, καὶ διεῖλθεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἐνήδρευσε ἐν ἀγρῷ· καὶ εἶδε καὶ ἰδοὺ λαὸς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.
- Κρ. 9,43 Ἐπῆρεν αὐτὸς τὸν στρατὸν τοῦτον κατένειμεν εἰς τρεῖς ομάδας καὶ ἐστήσεν ἐνέδρας στοὺς ἀγροὺς. Καὶ ἰδοὺ εἶδε λαὸν πολὺν νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν πόλιν. Ὁρμησεν ἀπὸ τὴν ἐνέδραν τοῦ, ἐπετέθη ἐναντίον τῶν καὶ τοὺς ἐνίκησε.
- Κρ. 9,44 καὶ Ἀβιμέλεχ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτειναν καὶ ἔστησαν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ αἱ δύο ἀρχαὶ ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ ἐπάταξαν αὐτούς.
- Κρ. 9,44 Ὁ Αβιμέλεχ καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ ποὺ ἦσαν μαζὴ τοῦ ἐβάδισαν καὶ ἐσταμάτησαν πλησίον εἰς τὴν πύλην τοῦ τείχους τῆς πόλεως, ἐνῶ τὰ δύο ἄλλα τμήματα τοῦ στρατοῦ ὥρμησαν ἐναντίον ὅλων τῶν Συχεμιτῶν ποὺ εὐρίσκοντο

στους αγρούς και τους εφόνευσαν.

Κρ. 9,45 καὶ Ἀβιμέλεχ παρετάσσετο ἐν τῇ πόλει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινε καὶ τὴν πόλιν καθεῖλε καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας.

Κρ. 9,45 Ο Αβιμέλεχ ἐπετέθη καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐναντίον τῆς πόλεως, τὴν κατέλαβε καὶ τοὺς μὲν κατοίκους αὐτῆς ἐφόνευσεν, τὴν δὲ πόλιν κατεδάφισε καὶ τὴν ἔσπειρεν ἅλατι.

Κρ. 9,46 καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργων Συχέμ καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν Βαιθηλβερίθ.

Κρ. 9,46 Τα γεγονότα αὐτὰ ἐπληροφορήθησαν ὅλοι οἱ ἄνδρες, ποὺ ἔμεναν στους πύργους τῆς Συχέμ, καὶ συνεκεντρώθησαν στὸν ναὸν τοῦ Βαιθηλβερίθ (τοῦ Βααλ).

Κρ. 9,47 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβιμέλεχ ὅτι συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργων Συχέμ.

Κρ. 9,47 Εγνωστοποιήθη στὸν Αβιμέλεχ ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες τῶν πύργων τῆς Συχέμ εἶχον συγκεντρωθῇ ἐκεῖ.

Κρ. 9,48 καὶ ἀνέβη Ἀβιμέλεχ εἰς ὄρος Ἑρμών καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν Ἀβιμέλεχ τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔκοψε κλάδον ξύλου καὶ ἦρε καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ καὶ εἶπε τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ· ὁ εἶδετέ με ποιοῦντα, ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ.

Κρ. 9,48 Ο Ἀβιμέλεχ καὶ ὅλος ὁ στρατὸς μαζὴ τοῦ ἀνέβησαν στὸ ὄρος Ἑρμών. Ἐπῆραν ὅλοι πελέκεις εἰς τὰ χέρια τῶν καὶ ὁ Αβιμέλεχ ἔκοψε κλάδον ἀπὸ ἑνὸς δένδρου, τὸν ἔθεσεν στους ὤμους τοῦ καὶ εἶπεν στὸν λαόν, ποὺ ἦτο μαζὴ τοῦ· “αὐτὸ ποὺ με εἶδατε νὰ κάμνω, κάμετε καὶ σεις ταχέως”.

Κρ. 9,49 καὶ ἔκοψαν καὶ γε ἀνὴρ κλάδον πᾶς ἀνὴρ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν συνέλευσιν καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ' αὐτοὺς τὴν συνέλευσιν ἐν πυρὶ, καὶ ἀπέθανον καὶ γε πάντες οἱ ἄνδρες πύργου

Σικίμων ὥσεϊ χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Κρ. 9,49

Καθένας ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἔκοψαν ἀπὸ ἑνα κλάδον, ἔθεσαν αὐτὸν στοὺς ὤμους των, ἠκολούθησαν τὸν Αβιμέλεχ καὶ ἔθεσαν τοὺς κλάδους κολλητὰ στὸν ναὸν ὅπου ἦτο ἡ συγκέντρωσις των ἀνδρῶν τῆς Συχέμ. Ἦναψαν φωτιά καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες των πύργων τῆς Συχέμ ἀπέθανον ἀπὸ τὸ πυρ, χίλιοι περίπου ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Κρ. 9,50

Καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ ἐκ Βαιθηλβερίθ καὶ παρενέβαλεν ἐν Θήβης καὶ κατέλαβεν αὐτήν.

Κρ. 9,50

Απὸ τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ Βαιθηλβερίθ εβάδισεν ὁ Αβιμέλεχ, ἐπολιόρκησε τὴν Θηβὴν καὶ τὴν κατέλαβε.

Κρ. 9,51

καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως καὶ ἔκλεισαν ἔξωθεν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ πύργου.

Κρ. 9,51

Εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως υπήρχε πύργος οχυρὸς. Πρὸς αὐτὸν κατέφυγον ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἔκλεισαν τὰς ἐξωτερικὰς θύρας καὶ ἀνέβησαν στὸ ηλιακωτὸ τοῦ πύργου.

Κρ. 9,52

καὶ ἦλθεν Ἀβιμέλεχ ἕως τοῦ πύργου, καὶ παρετάξαντο αὐτῷ· καὶ ἤγγισεν Ἀβιμέλεχ ἕως τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρί.

Κρ. 9,52

Εφθασεν ἕως τοῦ πύργου ὁ Αβιμέλεχ καὶ ἐπετέθη ἐναντίον αὐτοῦ· ἐπλησίασε δὲ μέχρι τῆς θύρας τοῦ πύργου, δια νὰ θέσῃ πυρ εἰς αὐτόν.

Κρ. 9,53

καὶ ἔρριψε γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμύλιον ἐπὶ κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ καὶ ἔκλασε τὸ κρανίον αὐτοῦ.

Κρ. 9,53

Μία ὁμῶς γυνὴ ἔρριψεν ἀπὸ τὸ ηλιακωτὸ τοῦ πύργου τεμάχιον μυλόπετρας εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Αβιμέλεχ καὶ τοῦ ἐθραυσε τὸ κρανίον.

Κρ. 9,54

καὶ ἐβόησε ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· σπάσον τὴν ῥομφαίαν μου καὶ

θανάτωσόν με, μή ποτε εἴπωσι· γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν.
καὶ ἐξεκέντησεν αὐτόν τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ
ἀπέθανε.

Κρ. 9,54 Ο Αβιμέλεχ εφώναξεν αμέσως προς τον υπηρέτην του, ο
οποῖος του εκρατοῦσε τα ὅπλα και του εἶπε· “τράβηξε την
μάχαιράν σου και σκότωσέ με, δια να μη εἰπουν ποτέ·
Γυναῖκα τον εθανάτωσε”. Πράγματι ο υπηρέτης τον
διετρύπησε με την μάχαιραν και ἔτσι ἀπέθανεν ο Αβιμέλεχ.

Κρ. 9,55 καὶ εἶδεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὅτι ἀπέθανεν Ἀβιμέλεχ, καὶ
ἐπορεύθησαν ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κρ. 9,55 Όταν οι Ισραηλίται εἶδον ὅτι ο Αβιμέλεχ εφονεύθη, ἐπήγεν
ἐκαστος εἰς την πατρίδα του.

Κρ. 9,56 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ, ἣν
ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἐβδομήκοντα
ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

Κρ. 9,56 Εφερεν ο Θεὸς ἔτσι τα πράγματα, ὥστε να ἐπιστρέψῃ εἰς
την κεφαλὴν του Αβιμέλεχ ἡ ἀδικία, την ὁποίαν αὐτὸς
διέπραξε ἐναντίον του πατρὸς του φονεύσας τοὺς
ἐβδομήκοντα ἀδελφούς του.

Κρ. 9,57 καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν ἀνδρῶν Συχέμ ἐπέστρεψεν ὁ
Θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ ἐπῆλθεν ἐπ’ αὐτοὺς ἡ
κατὰρα Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἱεροβάαλ.

Κρ. 9,57 Αφήκεν ἐπίσης ο Θεὸς να πέσῃ εἰς τας κεφαλὰς των ἀνδρῶν
της Συχέμ ἡ ἀδικία, την ὁποίαν ὡς συνένοχοι του Αβιμέλεχ
εἶχαν διαπράξει. Ἐτσι δε ἐξέσπασεν ἐναντίον των ἡ κατὰρα
του Ἰωάθαμ, υἱοῦ του Ἱεροβάαλ, δηλαδή του Γεδεών.

ΚΡΙΤΑΙ 10

Κρ. 10,1 Καὶ ἀνέστη μετὰ Ἀβιμέλεχ τοῦ σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ Θωλὰ
υἱὸς Φουά, υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ, ἀνὴρ Ἰσάχαρ,

καὶ αὐτὸς ὥκει ἐν Σαμίρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ.

Κρ. 10,1 Επειτα ἀπὸ τὸν Αβιμέλεχ παρουσιάσθη Κριτὴς νὰ σώσῃ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν ὁ Θωλά, υἱὸς τοῦ Φουα, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀδελφὸς τοῦ Γεδεὼν. Αὐτὸς ἦτο ἀνὴρ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ καὶ κατοικοῦσεν εἰς τὴν Σαμίρ ἡ ὁποία εὐρίσκετο στὸ ὄρος Ἐφραΐμ.

Κρ. 10,2 καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι τρία ἔτη καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάθη ἐν Σαμίρ.

Κρ. 10,2 Αὐτὸς ἐκυβέρνησε τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἐπὶ εἴκοσι τρία ἔτη, μετὰ τα ὁποῖα ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὴν πόλιν Σαμίρ.

Κρ. 10,3 Καὶ ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ἰαΐρ ὁ Γαλαάδ, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι δύο ἔτη.

Κρ. 10,3 Επειτα ἀπὸ αὐτὸν παρουσιάσθη ὁ Ἰαΐρ, ἀπὸ τὴν χώραν Γαλαάδ, ὁ ὁποῖος ἐκυβέρνησε καὶ ἐσωσε τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ εἴκοσι δύο ἔτη.

Κρ. 10,4 καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πώλους· καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς, καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαΐρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν γῇ Γαλαάδ.

Κρ. 10,4 Αὐτὸς εἶχε τριάκοντα δύο υἱούς οἱ ὁποῖοι ὡς πλούσιοι ποιοῦντες ἦσαν, ἐπέβαιναν εἰς τριάκοντα δύο πώλους, εἶχον δὲ αὐτοὶ εἰς τὴν Γαλαάδ τριάκοντα δύο πόλεις ὅπου κατοικοῦσαν καὶ τὰς ὁποίας ὠνόμαζαν μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς “Ἐπαύλστου Ἰαΐρ”.

Κρ. 10,5 καὶ ἀπέθανεν Ἰαΐρ καὶ ἐτάφη ἐν Ῥαμνών.

Κρ. 10,5 Ὁ Ἰαΐρ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὴν Ῥαμνών.

Κρ. 10,6 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐδούλευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς Ἀσταρὼθ καὶ τοῖς θεοῖς Ἀράδ καὶ τοῖς θεοῖς Σιδῶνος καὶ τοῖς θεοῖς Μωάβ καὶ τοῖς θεοῖς υἱῶν Ἀμμὼν καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιῖμ καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῷ.

- Κρ. 10,6 Οι Ισραηλίται όμως διέπραξαν και πάλιν το πονηρόν ενώπιον του Κυρίου, ελάτρευσαν τα αγάλματα του Βααλ και της Αστάρτης, τους θεούς της Αράδ, τους θεούς της Σιδώνος, τους θεούς των Μωαβιτών, τους θεούς των Αμμωνιτών και τους θεούς των Φιλισταίων. Εγκατέλειψαν τον Κυριον και δεν τον ελάτρευαν πλέον.
- Κρ. 10,7 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιῖμ καὶ ἐν χειρὶ υἱῶν Ἀμμών.
- Κρ. 10,7 Διο τοῦτο ὠργίσθη ὀργὴν μεγάλην ἐναντίον των ο Κυριος και τους παρέδωσεν εις τα χέρια των Φιλισταίων και εις τα χέρια των Αμμωνιτών.
- Κρ. 10,8 καὶ ἔθλιψαν καὶ ἔθλασαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὀκτωκαίδεκα ἔτη, τοὺς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ τοῦ Ἀμορρὶ τοῦ ἐν Γαλαάδ.
- Κρ. 10,8 Εκείνοι δε κατέθλιψαν και συνέτριψαν τους Ισραηλίτας κατά την περίοδον εκείνην ἐπὶ δέκα οκτῶ ἔτη, μάλιστα δε ὅλους τους Ισραηλίτας, οι οποίοι κατοικοῦσαν ανατολικῶς πέραν ἀπὸ τον Ιορδάνην εις την χώραν των Αμορραίων της περιοχῆς Γαλαάδ.
- Κρ. 10,9 καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμών τὸν Ἰορδάνην παρατάξασθαι πρὸς Ἰούδαν καὶ Βενιαμὴν καὶ πρὸς Ἐφραὶμ καὶ ἐθλίβη Ἰσραὴλ σφόδρα.
- Κρ. 10,9 Οι Αμμωνίται αποθρασυνθέντες ἐπέρασαν τον Ιορδάνην ποταμόν, ἐπολέμησαν και ἐνίκησαν τας φυλάς του Ιούδα, του Βενιαμὴν και του Εφραὶμ. Ἐτσι δε και αὐταὶ αι φυλαὶ κατετυραννήθησαν πολὺ.
- Κρ. 10,10 καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον λέγοντες· ἡμάρτομέν σοι, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν Θεὸν καὶ ἐδουλεύσαμεν τῷ Βααλίμ.
- Κρ. 10,10 Τότε οι Ισραηλίται ἐφώνησαν ἐν μετάνοιᾳ πρὸς τον Θεόν λέγοντες· “ἡμαρτήσαμεν ἀπέναντί σου, διότι

εγκατελείψαμεν σε τον αληθινόν Θεόν και ελατρεύσαμεν τα αγάλματα του Βααλ”.

Κρ. 10,11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμορραίου καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἀπὸ Φυλιστιῖμ

Κρ. 10,11 Εἶπε δε ο Κυριος προς τους Ισραηλίτας· “εγὼ δεν εἶμαι εκείνος ο οποίος σας απηλευθέρωσα ἀπὸ τους Αιγυπτίους και σας ἔσωσα ἀπὸ τους Αμορραίους τους Αμμωνίτας και Φιλισταίους;

Κρ. 10,12 καὶ Σιδωνίων καὶ Ἀμαλήκ καὶ Μαδιάμ, οἳ ἔθλιψαν ὑμᾶς, καὶ ἐβοήσατε πρὸς με, καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν;

Κρ. 10,12 Εγὼ δεν σας ἔσωσα ἀπὸ τα χέρια των Σιδωνίων και των Αμαληκιτών και των Μαδιανιτών, οι οποίοι σας κατατυραννοῦσαν ὅταν με πίστιν και ευλάβειάν με εἶχατε παρακαλέσει;

Κρ. 10,13 καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς ἑτέροις· διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σῶσαι ὑμᾶς.

Κρ. 10,13 Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ σεις επανειλημμένως με εγκαταλείψατε και ελατρεύσατε ἄλλους θεοὺς. Δια τοῦτο εγὼ δεν θα σας σώσω ἄλλην φοράν.

Κρ. 10,14 πορεύεσθε καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς, οὓς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν.

Κρ. 10,14 Πηγαίνετε και φωνάξατε προς τους θεοὺς, τους οποίους σεις μόνοι δια τον εαυτὸν σας εδιαλέξατε, και ας ἔλθουν αυτοί να σας σώσουν κατὰ τον καιρὸν αὐτὸν της θλίψεως σας”.

Κρ. 10,15 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· ἡμάρτομεν, ποιήσον σὺ ἡμῖν κατὰ πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, πλην ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

Κρ. 10,15 Συντετριμμένοι οι Ισραηλίται εἶπαν προς τον Κυριον·

“πράγματι ημαρτήσαμεν ! Δεν είμεθα άξιοι της προστασίας σου ! Καμε προς ημάς ο,τι φανή καλόν στους οφθαλμούς σου. Αλλά σε παρακαλούμεν απάλλαξέ μας και κατά την περίοδον αυτήν από την θλίψιν μας”.

Κρ. 10,16 καὶ ἐξέκλιναν τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἐδούλευσαν τῷ Κυρίῳ μόνῳ, καὶ ὠλιγώθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κόπῳ Ἰσραήλ.

Κρ. 10,16 Οι Ισραηλίται επέταξαν τους ξένους θεούς από ανάμεσά των και ελάτρευσαν πάλιν τον Κυριον. Η καρδιά του Κυρίου επόνεσε δια τας ταλαιπωρίας του ισραηλιτικού λαού.

Κρ. 10,17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμών, καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλαάδ. καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾷ.

Κρ. 10,17 Τότε οι Αμμωνίται μετέβησαν και εστρατοπέδευσαν εις την χώραν Γαλαάδ. Οι Ισραηλίται συνεκεντρώθησαν και εστρατοπέδευσαν εις την Σκοπιάν.

Κρ. 10,18 καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλαάδ, ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· τίς ὁ ἀνὴρ, ὅστις ἂν ἄρξεται παρατάξασθαι πρὸς υἱοὺς Ἀμμών; καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλαάδ.

Κρ. 10,18 Ο ισραηλιτιτικός λαός και οι άρχοντές του, εκεί εις την χώραν Γαλαάδ, ειπαν μεταξύ των· “ποιός ανήρ θα γίνη αρχιστράτηγος δια να παραταχθή και πολεμήση κατά των Αμμωνιτών; Αυτός θα γίνη και άρχων όλων όσων κατοικούν εις την περιοχήν Γαλαάδ”.

ΚΡΙΤΑΙ 11

Κρ. 11,1 Καὶ Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης ἐπηρμένος δυνάμει· καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης, ἣ ἐγέννησε τῷ Γαλαάδ τὸν Ἰεφθάε.

- Κρ. 11,1 Υπήρχεν εκεί μεταξύ των Ισραηλιτών ένας Ισραηλίτης, Ιεφθάε ο Γαλααδίτης, πολύ ισχυρός κατά το σώμα. Αυτός ήτο υιός γυναικός πόρνης, η οποία δια του Γαλαάδ εγέννησε τον Ιεφθάε.
- Κρ. 11,2 καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλαὰδ αὐτῷ υἱοὺς· καὶ ἡδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἰεφθάε καὶ εἶπαν αὐτῷ· οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι υἱὸς γυναικὸς ἐταίρας σύ.
- Κρ. 11,2 Ἡ νόμιμος ὁμως σύζυγος τοῦ Γαλαὰδ εγέννησε καὶ αὐτὴ στὸν Γαλαὰδ υἱοὺς. Οἱ υἱοὶ τῆς νομίμου συζύγου, ὅταν ἐμεγάλωσον καὶ ἐγίναν ἄνδρες, ἐξεδίωξαν τὸν Ιεφθάε καὶ τοῦ εἶπαν· “δεν θα κληρονομήσης καὶ συ μαζὴ με μας τὴν πατρικὴν περιουσίαν, διότι εἶσαι παιδί γυναικὸς πόρνης”.
- Κρ. 11,3 καὶ ἔφυγεν Ἰεφθάε ἀπὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ὤκησεν ἐν γῇ Τῶβ, καὶ συνεστράφησαν πρὸς Ἰεφθάε ἄνδρες κενοὶ καὶ ἐξῆλθον μετ’ αὐτοῦ.
- Κρ. 11,3 Ὁ Ιεφθάε ἐφυγε μακρὰν ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν περιοχὴν Τῶβ. Εκκεῖ δε τὸν ἠκολούθησαν καὶ συνεκεντρώθησαν γύρω τοῦ μερικοὶ τοιχοδιώκται.
- Κρ. 11,4 καὶ ἐγένετο ἡνίκα παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν μετὰ Ἰσραὴλ,
- Κρ. 11,4 Ὅταν δε μετὰ τινα χρόνον οἱ Ἀμμωνῖται ἐξῆλθον εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν Ισραηλιτῶν,
- Κρ. 11,5 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ λαβεῖν τὸν Ἰεφθάε ἀπὸ τῆς γῆς Τῶβ
- Κρ. 11,5 οἱ ἄρχοντες τῶν Ισραηλιτῶν οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς Γαλαὰδ μετέβησαν εἰς τὴν χώραν Τῶβ, δια νὰ πάρουν ἀπὸ ἐκεῖ μαζὴ τῶν ὡς ἀρχηγόν τὸν Ιεφθάε.
- Κρ. 11,6 καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθάε· δεῦρο καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἀρχηγόν, καὶ παραταξόμεθα πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν.
- Κρ. 11,6 Ὅταν ἐφθασαν τοῦ εἶπαν· “ἐλα μαζὴ με καὶ γίνε ἀρχηγός

μας δια να πολεμήσωμεν εναντίον των Αμμωνιτών”.

Κρ. 11,7

καὶ εἶπεν Ἰεφθάε τοῖς πρεσβυτέροις Γαλαάδ· οὐχὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ με καὶ ἐξεβάλατέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ’ ὑμῶν; καὶ διατὶ ἦλθατε πρὸς με νῦν, ἡνίκα χρήζετε;

Κρ. 11,7

Ο Ιεφθάε, ενθυμούμενος την αδικίαν που του έκαμαν, εἶπεν στους ἄρχοντας της Γαλαάδ· “σεῖς δεν εἰσθε εκείνοι που με ἐμισήσατε και με ἐξεδιώξατε ἀπὸ τον οἶκον του πατρός μου και με ἐστεῖλατε μακράν ἀπὸ σας; Και διότι ἦλθατε πρὸς ἐμέ τώρα, που με ἔχετε ἀνάγκην;”

Κρ. 11,8

καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαάδ πρὸς Ἰεφθάε· διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς σε, καὶ πορεύσῃ μεθ’ ἡμῶν καὶ παρατάξῃ πρὸς υἱοῦς Ἀμμών· καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλαάδ.

Κρ. 11,8

Οι ἄρχοντες της χώρας Γαλαάδ ἀπήντησαν πρὸς τον Ιεφθάε· “ἀκριβῶς διότι ἔχομεν την ἀνάγκην σου ἦλθομεν πρὸς σε και σε παρακαλοῦμεν να ἐλθῃς μαζί μας δια να ἀντιπαραταχθῇς ἐναντίον των Αμμωνιτών. Ἡμεῖς δε εἰς ἐπανόρθωσιν της αδικίας, που σου ἐκάμαμεν, θα σε ἀνακηρύξωμεν ἀρχηγόν ὅλων των Ἰσραηλιτῶν που κατοικοῦν εἰς την Γαλαάδ”.

Κρ. 11,9

καὶ εἶπεν Ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Γαλαάδ· εἰ ἐπιστρέφετέ με ὑμεῖς παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμών καὶ παραδῶ αὐτοὺς Κύριος ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι εἰς ἄρχοντα.

Κρ. 11,9

Εἶπε δε ο Ιεφθάε πρὸς τους ἄρχοντας της Γαλαάδ· “ἐάν πράγματι θέλετε να ἐπιστρέψω μαζί σας, να ἀντιπαραταχθῶ ὡς ἀρχηγός σας ἐναντίον των Αμμωνιτών και εὐδοκήσῃ ο Κύριος να παραδώσῃ αὐτοὺς νικημένους ὑπὸ την ἐξουσίαν μου, τότε πρέπει να με ἀναγνωρίσετε ὡς ἰσόβιον ἀρχηγόν σας”.

Κρ. 11,10

καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαάδ πρὸς Ἰεφθάε· Κύριος

ἔστω ἀκούων ἀνὰ μέσον ἡμῶν, εἰ μὴ κατὰ τὸ ῥῆμά σου οὕτω ποιήσομεν.

Κρ. 11,10 Απήντησαν οἱ ἄρχοντες Γαλαὰδ πρὸς τὸν Ἰεφθάε· “ὁ Κύριος που μας ἀκούει ἂς εἶναι μάρτυς μεταξὺ μας ὅτι ἡμεῖς θα πράξωμεν σύμφωνα με τὸν λόγον σου αὐτόν”.

Κρ. 11,11 καὶ ἐπορεύθη Ἰεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλαὰδ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ’ αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς ἀρχηγόν. καὶ ἐλάλησεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Μασσηφά.

Κρ. 11,11 Τότε ὁ Ἰεφθάε μετέβη μαζὴ με τοὺς Ἰσραηλίτας ἄρχοντας τῆς Γαλαὰδ εἰς Μασσηφά, ὅπου ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς τὸν ἀνεγνώρισε καὶ τὸν ἀνεκήρυξεν ὡς κεφαλὴν καὶ ὡς ἀρχηγόν του. Εκεί ὁ Ἰεφθάε ἐπανελάβεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τοὺς λόγους, τοὺς ὁποῖους εἶχεν εἶπει στοὺς πρεσβυτέρους διὰ τὴν ἰσὸβιον ἀρχηγίαν του.

Κρ. 11,12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεφθάε ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν λέγων· τί ἐμοὶ καὶ σοί, ὅτι ἦλθες πρὸς με τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῇ μου;

Κρ. 11,12 Εστειλεν ὁ Ἰεφθάε ἀγγελιαφόρους πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Ἀμμωνιτῶν καὶ τοῦ παρήγγειλε· “τι διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ μας ὥστε νὰ ἐλθῃς συ εἰς τὴν χώραν μου, διὰ νὰ με πολεμήσῃς;”

Κρ. 11,13 καὶ εἶπε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τοὺς ἀγγέλους Ἰεφθάε· ὅτι ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβὸκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ νῦν ἐπίστρεψον αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ, καὶ πορεύσομαι.

Κρ. 11,13 Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμμωνιτῶν ἀπήντησε πρὸς τοὺς ἀγγελιαφόρους τοῦ Ἰεφθάε· “ἔρχομαι νὰ πολεμήσω ἐναντίον σου, διότι σεις οἱ Ἰσραηλῖται ὅταν ἀνεβήκατε ἀπὸ τὴν Αἰγύπτον, κατελάβετε τὴν χώραν μου ἀπὸ τοῦ παραποτάμου Ἀρνῶν μέχρι τοῦ ἄλλου παραποτάμου, τοῦ

Ιαβόκ, και δυτικώς μέχρι του Ιορδάνου. Απόδωσε λοιπόν αυτά ειρηνικώς προς ημάς και εγώ θα αναχωρήσω από την χώραν σου”.

Κρ. 11,14 καὶ προσέθηκεν ἔτι Ἰεφθάε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμών.

Κρ. 11,14 Ο Ιεφθάε απέστειλε και πάλιν αγγελιαφόρους προς τον βασιλέα των Αμμωνιτών,

Κρ. 11,15 καὶ εἶπεν αὐτῷ· οὕτω λέγει Ἰεφθάε· οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν Μωὰβ καὶ τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών·

Κρ. 11,15 δια να του εἶπουν· “αυτὰ παραγγέλλει ο Ιεφθάε· Οι Ισραηλίται δεν κατέλαβαν ούτε την χώραν των Μωαβιτών ούτε την χώραν των Αμμωνιτών (αλλά μόνον την χώραν των Αμορραίων).

Κρ. 11,16 ὅτι ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης Σίφ καὶ ἦλθεν εἰς Κάδης.

Κρ. 11,16 Διότι οι Ισραηλίται, όταν ελεύθεροι εξήλθον από την Αίγυπτον, εβάδισαν δια της ερήμου Σινά μέχρι της Ερυθράς Θαλάσσης και ήλθον εις Καδης.

Κρ. 11,17 καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἐδώμ λέγων· παρελεύσομαι δὴ ἐν τῇ γῇ σου· καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς Ἐδώμ. καὶ γε πρὸς βασιλέα Μωὰβ ἀπέστειλε, καὶ οὐκ εὐδόκησε. καὶ ἐκάθισεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης.

Κρ. 11,17 Από εκεί έστειλαν αγγελιαφόρους προς τον βασιλέα των Ιδουμαίων και του είπαν· Ημεῖς σκεπτόμεθα να περάσωμεν δια μέσου της χώρας σου. Αλλά ο βασιλεὺς των Ιδουμαίων δεν εδέχθη την πρότασίν μας. Τότε οι Ισραηλίται έστειλαν αγγελιαφόρους και προς τον βασιλέα των Μωαβιτών, αλλά και εκείνος απέρριψε την πρότασιν αυτήν. Ετσι οι Ισραηλίται ηναγκάσθησαν και έμειναν εις την Καδης.

Κρ. 11,18 καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐκύκλωσε τὴν γῆν Ἐδώμ καὶ τὴν γῆν Μωὰβ καὶ ἦλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου τῇ γῇ

Μωάβ καὶ παρενέβαλεν ἐν πέραν Ἀρνῶν καὶ οὐκ
εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις Μωάβ, ὅτι Ἀρνῶν ὄριον Μωάβ.

Κρ. 11,18

Κατόπιν ἐπορεύθηρεν εἰς τὴν ἔρημον, παρεκάμψαμεν τὴν
χώραν τῶν Ἰδουμαίων καὶ τὴν χώραν τῶν Μωαβιτῶν
προχωροῦντες πρὸς ἀνατολὰς τῆς Μωάβ.

Εστρατοπεδεύσαμεν πέραν ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Ἀρνῶν καὶ
δεν εἰσῆλθομεν εἰς τὴν χώραν τῶν Μωαβιτῶν, διότι ο
Ἀρνῶν εἶναι τὸ βόρειον σύνορον τῆς Μωάβ.

Κρ. 11,19

καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς Σηὼν βασιλέα
τοῦ Ἀμορραίου βασιλέα Ἐσεβῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἰσραὴλ· παρέλθωμεν δὴ ἐν τῇ γῇ σου ἕως τοῦ τόπου
ἡμῶν.

Κρ. 11,19

Ἀπὸ ἐκεῖ ἐστεῖλαμεν ἀγγελιαφόρους πρὸς Σηὼν τὸν βασιλέα
τῶν Ἀμορραίων, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὡς πρωτεύουσάν του τὴν
Ἐσεβῶν καὶ τοῦ εἶπομεν· Θα περάσωμεν διὰ μέσου τῆς
ιδικῆς σου χώρας, μέχρις ὅτου φθάσωμεν στὸν τόπον μας,
δηλαδὴ εἰς τὴν Χαναάν.

Κρ. 11,20

καὶ οὐκ ἐνεπίστευσε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν ἐν τῷ
ὁρίῳ αὐτοῦ· καὶ συνῆξε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
καὶ παρενέβαλον εἰς Ἰασά, καὶ παρετάξατο πρὸς
Ἰσραὴλ.

Κρ. 11,20

Ὁ Σηὼν ὁμως δὲν ἔδωκεν ἐμπιστοσύνην τοῖς λόγοις μας
καὶ δὲν ἐπέτρεψε τοῖς Ἰσραηλῖταις νὰ περάσουν διὰ
μέσου τῆς χώρας του. Ἐξ ἀντιθέτου δὲ συνεκέντρωσεν ὅλον
τὸν στρατὸν του, ἐστρατοπέδευσε εἰς Ἰασά καὶ ἐπολέμησε,
χωρὶς λόγον καὶ αφορμὴν, τοὺς Ἰσραηλῖτας.

Κρ. 11,21

καὶ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὸν Σηὼν καὶ
πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν
αὐτόν· καὶ ἐκληρονόμησεν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ
Ἀμμοραίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην.

Κρ. 11,21

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Κύριος, κατὰ τὴν γενομένην σύγκρουσιν,
παρέδωκε τὸν Σηὼν καὶ ὅλον τὸν λαὸν του εἰς τὰ χεῖρα του

Ισραηλιτικού λαού, ο οποίος και τους εξωλόθρευσεν. Ετσι
δε οι Ισραηλίται επήραν υπό την κατοχήν των ως
κληρονομίαν όλην εκείνην την χώραν, την οποίαν
κατοικούσαν οι Αμορραίοι·

Κρ. 11,22 από Άρνών και ἔως τοῦ Ἰαβόκ και από τοῦ ἐρήμου ἔως
τοῦ Ἰορδάνου.

Κρ. 11,22 δηλαδή από του παραποτάμου Αρνών μέχρι του
παραποτάμου Ιαβόκ, και από της ερήμου μέχρι του
Ιορδάνου. (Αρα οι Ισραηλίται κατέλαβον χώραν
Αμορραίων και όχι Αμμωνιτών).

Κρ. 11,23 και νῦν Κύριος ὁ Θεός Ἰσραήλ ἐξῆρε τὸν Ἀμορράϊον
ἀπὸ προσώπου λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραήλ, και σὺ
κληρονομήσεις αὐτόν;

Κρ. 11,23 Εν συνεχείᾳ δε Κυριος ο Θεός του Ισραήλ εξεδίωξε τους
Αμορραίους ἀπ' ἐμπροσθεν του λαού του. Λοιπὸν με ποία
δικαιώματα τώρα συ θέλεις να κληρονομήσης χώραν που
μας ανήκει;

Κρ. 11,24 οὐχὶ ἃ ἔὰν κληρονομήσει σε Χαμὼς ὁ θεός σου, αὐτὰ
κληρονομήσεις, και τοὺς πάντας, οὓς ἐξῆρε Κύριος ὁ
Θεός ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτοὺς
κληρονομήσομεν;

Κρ. 11,24 Δεν εἶναι ορθὸν και δίκαιον, συ μεν να κληρονομήσης ὅλα
ὅσα ο θεός σου Χαμὼς σου ἔδωσε, ημεῖς δε να
κληρονομήσωμεν ὅλους εκείνους, τους οποίους ο ιδιὸς μας
Κυριος και Θεός εξεδίωξεν ἀπὸ ἐμπρὸς μας;

Κρ. 11,25 και νῦν μὴ ἐν ἀγαθῷ ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλὰκ υἱὸν
Σεπφὼρ βασιλέως Μωάβ; μὴ μαχόμενος ἐμαχέσατο
μετὰ Ἰσραήλ ἢ πολεμῶν ἐπολέμησεν αὐτόν;

Κρ. 11,25 Ἀλλὰ ἐκτὸς αὐτοῦ μήπως συ εἶσαι καλύτερος και
ισχυρότερος ἀπὸ τον Βαλὰκ, υἱὸν του Σεπφὼρ βασιλεῶ των
Μωαβιτῶν; Μήπως αὐτός ἦλθεν εἰς ἀντιλογίαν και
φιλονεικίαν με τους Ισραηλίτας η ἐπολέμησεν ἐναντίον

αυτών, όταν οὔτοι κατέλαβον την χώραν, την οποίαν συ
τώρα διεκδικεῖς;

Κρ. 11,26 ἐν τῷ οἰκῆσαι ἐν Ἑσεβὼν καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς καὶ ἐν
γῇ Ἀροήρ καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς καὶ ἐν πάσαις ταῖς
πόλεσι ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην τριακόσια ἔτη, καὶ διατί
οὐκ ἐρρύσω αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ;

Κρ. 11,26 Ἐπὶ τούτοις ἡμεῖς ἐπὶ τριακόσια χρόνια κατοικοῦμεν εἰς την
πρωτεύουσαν των Ἀμορραίων την Ἑσεβὼν καὶ τὰς πόλεις
που εξαρτῶνται ἀπὸ αὐτήν, την χώραν Ἀροήρ καὶ τὰς
πόλεις που εξαρτῶνται ἀπὸ αὐτήν καὶ ὅλας τὰς πόλεις
πλησίον του Ἰορδάνου, καὶ επομένως ἔχομεν ἤδη ἀποκτήσῃ
δικαιώματα εἰς τὰς χώρας αὐτάς. Ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας διατί
σεις δεν ἐπιχειρήσατε νὰ ἀποσπάσετε την χώραν αὐτήν καὶ
νὰ την κάμετε ἰδικήν σας;

Κρ. 11,27 καὶ νῦν ἐγὼ εἰμι οὐχ ἡμαρτόν σοι, καὶ σὺ ποιεῖς μετ'
ἐμοῦ πονηρίαν τοῦ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί· κρίναι Κύριος
ὁ κρίνων σήμερον ἀνὰ μέσον υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀνὰ
μέσον υἱῶν Ἀμμών.

Κρ. 11,27 Ἡμεῖς μὲν δεν διεπράξαμεν ἀδικίαν τινὰ ἀπέναντί σας
μένοντες εἰς την χώραν που κατέχομεν. Σεις ὁμως
διαπράττετε ἀδικίαν με το νὰ θέλετε νὰ μας πολεμήσετε.
Κριτῆς καὶ δικαστῆς σήμερον εἰς την υπόθεσιν αὐτήν εἶναι
ὁ Κύριος. Αὐτός ας κρίνῃ καὶ ας δικάσῃ μεταξύ Ἰσραηλιτῶν
καὶ Ἀμμωνιτῶν”.

Κρ. 11,28 καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς Ἀμμών τῶν λόγων Ἰεφθάε, ὧν
ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν.

Κρ. 11,28 Ὁ βασιλεὺς ὁμως των Ἀμμωνιτῶν δεν ἐδέχθη τους συνετοὺς
λόγους, τους οἰοῦντες ὁ Ἰεφθάε δι' ἀγγελιαφόρων του
παρήγγειλε. Ἐπέμενε νὰ πολεμήσῃ.

Κρ. 11,29 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ἰεφθάε πνεῦμα Κυρίου, καὶ παρήλθε
τὸν Γαλαὰδ καὶ τὸν Μανασσῆ καὶ παρήλθε τὴν σκοπιὰν
Γαλαὰδ εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμών.

- Κρ. 11,29 Το Πνεῦμα ὁμῶς του Κυρίου ἦλθεν ἐπὶ τον Ιεφθάε και τον ενίσχυσε. Αυτός δε διήλθε την χώραν Γαλαάδ και την χώραν Μανασσή, δια να ενισχύση τους Ισραηλίτας, ἔπειτα ἐπέστρεψεν εις την Σκοπιάν της χώρας Γαλαάδ και ἀπὸ ἐκεῖ ἐβάδισε προς πόλεμον ἐναντίον των Αμμωνιτῶν, οἱ οἱοῖσι ευρίσκοντο ἀπέναντι.
- Κρ. 11,30 καὶ ἠΐξατο Ἰεφθάε εὐχὴν τῷ Κυρίῳ καὶ εἶπεν· ἐὰν διδοὺς δῶς μοι τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐν τῇ χειρὶ μου,
- Κρ. 11,30 Ἐκαμε δε ο Ιεφθάε και ἓνα τάξιμον προς τον Κυριον και εἶπε· “ἐὰν θελήσης, Κυριε, και παραδώσης εις τα χέρια μου τους Αμμωνίτας,
- Κρ. 11,31 καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος, ὃς ἂν ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου εἰς συνάντησίν μου ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ ἀνοίσω αὐτὸν ὀλοκαύτωμα.
- Κρ. 11,31 σου τάζω, ὅτι ἐκεῖνος που θα ἐξέλθῃ ἀπὸ την θύραν της οἰκίας μου εις συνάντησίν μου, ὅταν θα ἐπιστρέψω νικητῆς ἀπὸ τον πόλεμον κατὰ των Αμμωνιτῶν, θα προσφερθῇ ὀλοκαύτωμα εις σέ, τον Κυριον”.
- Κρ. 11,32 καὶ παρῆλθεν Ἰεφθάε πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν παρατάξασθαι πρὸς αὐτούς, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
- Κρ. 11,32 Ο Ιεφθάε ἐβάδισεν ἐναντίον των Αμμωνιτῶν δια να τους πολεμήσῃ, και ο Κυριος παρέδωκεν αὐτοὺς νικημένους εις τα χέρια του.
- Κρ. 11,33 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ Ἀροήρ ἕως ἐλθεῖν ἄχρις Ἀρνῶν ἐν ἀριθμῷ εἴκοσι πόλεις καὶ ἕως Ἐβελχαρμίμ πληγὴν μεγάλην σφόδρα, καὶ συνεστάλησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ.
- Κρ. 11,33 Οἱ Ισραηλίται ἐκτύπησαν αὐτοὺς ἀπὸ Αροήρ μέχρις Αρνῶν κατέλαβον εἴκοσι πόλεις μέχρι της χώρας Εβελχαρμίμ και ἐπέφεραν μεγάλην καταστροφὴν. Οἱ Αμμωνίται νικηθέντες

εταπεινώθησαν και εσυμμαζεύθησαν ενώπιον των
Ισραηλιτών

Κρ. 11,34 Καὶ ἦλθεν Ἰεφθάε εἰς Μασσηφὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξεπορεύετο εἰς ὑπάντησιν ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς· καὶ αὕτη ἦν μονογενής, οὐκ ἦν αὐτῷ ἕτερος υἱὸς ἢ θυγάτηρ.

Κρ. 11,34 Ο Ιεφθάε επέστρεφε νικητής εις την πόλιν Μασσηφά, στον οίκον του. Αίφνης είδε την κόρην του να εξέρχεται με τύμπανα και χορούς εις συνάντησίν του. Αυτή δε ήτο μονογενής θυγάτηρ του και δεν είχεν άλλον υιόν η άλλην θυγατέρα.

Κρ. 11,35 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐτὴν αὐτός, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἃ ἃ, θυγάτηρ μου, ταραχῇ ἐτάραξάς με καὶ σὺ ἦς ἐν τῷ τaráχῳ μου, καὶ ἐγὼ εἰμι ἥνοιξα κατὰ σοῦ τὸ στόμα μου πρὸς Κύριον καὶ οὐ δυνήσομαι ἀποστρέψαι.

Κρ. 11,35 Όταν ο Ιεφθάε την είδεν, έσχισε το ιμάτιά του και έκραξεν· “πω ! πω ! κόρη μου ! Συ με συνεκλόνισες, συ είσαι η πηγή και η αιτία της ταραχής μου ! Εγώ ο ταλαίπωρος ήνοιξα το στόμα μου προς τον Κυριον εναντίον σου και δεν θα ημπορέσω τώρα να αρνηθώ το τάμα μου”.

Κρ. 11,36 ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· πάτερ, ἥνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς Κύριον; ποιήσόν μοι ὃν τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ στόματός σου, ἐν τῷ ποιῆσαί σοι Κύριον ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμών.

Κρ. 11,36 Εκείνη δε του είπε· “πατέρα μου, ήνοιξες το στόμα σου και υπεσχέθης κάποιο τάμα στον Κυριον; Καμε ο,τι έταξες, αφού ο Κυριος σου έδωσε την νίκην κι ετιμώρησες τους εχθρούς σου τους Αμμωνίτας”.

Κρ. 11,37 καὶ ἦδε εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς· ποιησάτω δὴ ὁ πατήρ μου τὸν λόγον τοῦτον· ἔασόν με δύο μῆνας, καὶ πορεύσομαι καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ κλαύσομαι

- Κρ. 11,37 ἐπὶ τὰ παρθενία μου, ἐγὼ εἰμι καὶ αἱ συνεταιρίδες μου. Οταν δε ἔμαθε το τάξιμον του πατρός της προσέθεσε· “ας μου κάμη ο πατέρας μου μίαν μόνην χάριν· ἀφῆσέ με να ζήσω δύο μῆνας ἀκόμη. Θέλω να ανεβῶ και να κατεβῶ τα ὄρη κι να κλαύσω την παρθενίαν μου ἐγὼ μαζή μα ἄλλας συντρόφους μου”.
- Κρ. 11,38 καὶ εἶπε· πορεύου· καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν δύο μῆνας. καὶ ἐπορεύθη, αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθένια αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη.
- Κρ. 11,38 Ο πατήρ της ἀπήντησε· “πήγαινε”. Καὶ την ἔστειλεν ἐπὶ δύο μῆνας. Καὶ αὐτὴ μαζή με τας συντρόφους της μετέβη καὶ ἔκλαυσε την παρθενικότητά της ἐπάνω εἰς τα ὄρη·
- Κρ. 11,39 καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ εὐχὴν αὐτοῦ, ἣν ἠϋξάτο· καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ἄνδρα. καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν Ἰσραὴλ·
- Κρ. 11,39 Οταν δε ἐπέρασαν οἱ δύο μῆνες ἐπέστρεψεν στον πατέρα της, ο ὁποῖος καὶ ἐξεπλήρωσε το τάξιμο που εἶχε κάμει δι' αὐτήν. Αὐτὴ δε δεν εἶχε γνωρίσει ἄνδρα. Ἦτο παρθένος. Ἐκτοτε ἐπεκράτησε συνήθεια μεταξὺ των Ἰσραηλιτῶν,
- Κρ. 11,40 ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορεύοντο θυγατέρες Ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφθάε τοῦ Γαλααδίτου ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ.
- Κρ. 11,40 καὶ κάθε ἔτος ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας αἱ ἰσραηλίτιδες θυγατέρες μετέβαινον να θρηνοῦν την θυγατέρα του Ἰεφθάε του Γαλααδίτου.

ΚΡΙΤΑΙ 12

- Κρ. 12,1 Καὶ ἐβόησεν ἀνὴρ Ἐφραὶμ, καὶ παρῆλθαν εἰς βορρᾶν καὶ εἶπαν πρὸς Ἰεφθάε· διατὶ παρῆλθες παρατάξασθαι ἐν

υίοις Ἀμμών καὶ ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ; τὸν οἶκόν σου ἐμπρήσομεν ἐπὶ σέ ἐν πυρί.

Κρ. 12,1

Οἱ ἄνθρωποι τῆς φυλῆς Εφραΐμ, ὅταν ἔμαθαν τὰς νίκας τοῦ Ιεφθάε, ἀντὶ νὰ χαροῦν ἐφθόνησαν, συνεκεντρώθησαν ἀλαλάζοντες καὶ ἐβάδισαν πρὸς βορρὰν καὶ, κρύπτοντες τὸν φθόνον τῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Ιεφθάε· “διότι ἐβγήκες νὰ πολεμήσῃς τοὺς Ἀμμωνίτας μόνος σου καὶ δὲν ἐκάλεσες καὶ ἡμᾶς νὰ πορευθώμεν καὶ νὰ πολεμήσωμεν μαζὴ σου; Θὰ κάψωμε τὸ σπίτι σου καὶ σὲ τὸν ἴδιον μαζὴ μὲ αὐτό”.

Κρ. 12,2

καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰεφθάε· ἀνὴρ μαχητῆς ἤμην ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμών σφόδρα· καὶ ἐβόησα ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν.

Κρ. 12,2

Ο Ιεφθάε ἀπήντησε πρὸς αὐτοὺς· “ἀνδρείος μαχητῆς ἤμουν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου· ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀμμωνίται ἦσαν πολλοὶ καὶ ἰσχυροί. Εφώναξα πρὸς σὰς νὰ μὰς σώσετε ἀπὸ τὰ χέρια ἐκείνων, καὶ δὲν μὰς ἐδώσατε καμμίαν βοήθειαν.

Κρ. 12,3

καὶ εἶδον ὅτι οὐκ εἶ σωτήρ, καὶ ἔθηκα τὴν ψυχὴν μου ἐν χειρὶ μου καὶ παρῆλθον πρὸς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ μου· καὶ εἰς τί ἀνέβητε ἐπ’ ἐμὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί;

Κρ. 12,3

Επειδὴ εἶδα ὅτι καμμίαν ἐλπίδα σωτηρίας δὲν εἶχα ἀπὸ σὰς ἐξέθεσα ἐγὼ ὁ ἴδιος τὸν εαυτὸν μου εἰς κίνδυνον καὶ ἐβάδισα κατὰ τῶν Ἀμμωνιτῶν. Τοὺς ἐνίκησα, διότι ὁ Κύριος τοὺς εἶχε παραδώσει εἰς τὰ χέρια μου. Διατί λοιπὸν σεῖς τῶρα, μετὰ τὴν νίκην ἦλθατε ἐναντίον μου διὰ νὰ μὰς πολεμήσετε;”

Κρ. 12,4

καὶ συνέστρεψεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς ἄνδρας Γαλαὰδ καὶ παρετάξατο τῷ Ἐφραΐμ, καὶ ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλαὰδ τὸν Ἐφραΐμ, ὅτι εἶπαν, οἱ διασωζόμενοι τοῦ Ἐφραΐμ ἡμεῖς, Γαλαὰδ ἐν μέσῳ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Μανασσῆ.

Κρ. 12,4

Συνεκέντρωσεν ὁ Ιεφθάε ὅλους τοὺς ἄνδρας τῆς χώρας

Γαλαάδ, επολέμησεν εναντίον της φυλής Εφραΐμ και ο στρατός των Γαλααδιτών ενίκησε τους άνδρας της φυλής Εφραΐμ οι οποίοι κομπάζοντες έλεγαν· Φυγάδες της φυλής Εφραΐμ είσθε σεις οι Γαλααδίται, οι οποίοι κατοικείτε μεταξύ των φυλών Εφραΐμ και Μανασσή.

Κρ. 12,5 καὶ προκατελάβετο Γαλαάδ τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ διασωζόμενοι Ἐφραΐμ· διαβῶμεν, καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλαάδ· μὴ Ἐφραθίτης εἶ; καὶ εἶπεν· οὐ.

Κρ. 12,5 Οι άνδρες Γαλαάδ, μετά την νίκη των κατέλαβαν εγκαίρως τας διαβάσους Ιορδάνου, αι οποίαι έφερον προς την χώραν Εφραΐμ. Οι άνδρες της φυλής Εφραΐμ, οι διασωθέντες κατά την μάχην ήλθον εις τας διαβάσεις αυτάς, δια να περάσουν εις την χώραν των και είπαν στους φρουρούνας Γαλααδίτας· “αφήστε μας να περάσωμεν”. Οι Γαλααδίται ερωτούσαν τον καθένα τους· “μήπως ήσαι Εφραθίτης;” Εκείνος απαντούσε· “οχι”.

Κρ. 12,6 καὶ εἶπαν αὐτῷ· εἶπον δὴ Στάχυς· καὶ οὐ κατεύθυνε τοῦ λαλήσαι οὕτως. καὶ ἐπελάβοντο αὐτοῦ, καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἐφραΐμ δύο καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες.

Κρ. 12,6 Οι Γαλααδίται έλεγον εις αυτόν· “ειπέ την λέξιν· Στάχυς”. Κανείς όμως από τους Εφραιμίτας δεν την επρόφερεν ορθώς. Ετσι οι φρουροί Γαλααδίται συνελάμβανον τον κάθε Εφραιμίτην και τον εφόνευον εις τα περάσματα αυτά του Ιορδάνου. Κατά τον πόλεμον εκείνον εφονεύθησαν σαράντα δύο χιλιάδες Εφραιμίται.

Κρ. 12,7 καὶ ἔκρινεν Ἰεφθάε τὸν Ἰσραὴλ ἐξ ἔτη. καὶ ἀπέθανεν Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ Γαλαάδ.

Κρ. 12,7 Ο Ιεφθάε έμεινεν επί εξ έτη Κριτής, μετά τα οποία απέθανε

- και ετάφη εις την πόλιν του, εις την χώραν Γαλαάδ.
- Κρ. 12,8 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβαισσὸν ἀπὸ Βαιθλεέμ.
- Κρ. 12,8 Επειτα ἀπὸ τὸν Ἰεφθάε Κριτὴς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνεδείχθη ὁ Ἀβαισσὸν, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ.
- Κρ. 12,9 καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα θυγατέρες, ὃς ἐξαπέστειλεν ἔξω, καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔξωθεν. καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐπτὰ ἔτη.
- Κρ. 12,9 Αὐτὸς εἶχε τριάκοντα υἱοὺς καὶ τριάκοντα θυγατέρας. Τὰς μὲν θυγατέρας τοῦ ἔδωκεν ὡς συζύγους εἰς ἄνδρας μακρὰν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ, δια δε τοὺς υἱοὺς τοῦ ἔλαβεν ἄλλας τριάκοντα νύμφας ἐντὸς τοῦ οἴκου τοῦ. Αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη.
- Κρ. 12,10 καὶ ἀπέθανεν Ἀβαισσὸν καὶ ἐτάφη ἐν Βαιθλεέμ.
- Κρ. 12,10 Ἀπέθανε δε καὶ ετάφη εις την Βηθλεέμ.
- Κρ. 12,11 καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Αἰλῶμ ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη.
- Κρ. 12,11 Επειτα ἀπὸ αὐτὸν Κριτὴς τοῦ Ἰσραὴλ ἐγένετο ὁ Αἰλῶμ ὁ καταγόμενος ἀπὸ τὴν φυλὴν Ζαβουλών. Ἐκυβέρνησε τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ δέκα ἔτη.
- Κρ. 12,12 καὶ ἀπέθανεν Αἰλῶμ ὁ Ζαβουλωνίτης καὶ ἐτάφη ἐν Αἰλῶμ ἐν γῇ Ζαβουλών.
- Κρ. 12,12 Ἀπέθανεν Αἰλῶμ ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλών καὶ ετάφη εις την πόλιν Αιλώμ της χώρας Ζαβουλών.
- Κρ. 12,13 καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φαραθωνίτης.
- Κρ. 12,13 Επειτα ἀπὸ αὐτὸν Κριτὴς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνεδείχθη ὁ Ἀβδὼν, υἱὸς τοῦ Ἑλλήλ, ὁ καταγόμενος ἀπὸ τὴν Φαραθών.
- Κρ. 12,14 καὶ ἦσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα υἱῶν υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἑβδομήκοντα πῶλους. καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ὀκτὼ ἔτη.

- Κρ. 12,14 Αυτός είχε σαράντα υιούς και τριάντα εγγονούς οι οποίοι επέβαινον εις εβδομόκοντα πώλους. Εκυβέρνησε τους Ισραηλίτας επί οκτώ ἔτη.
- Κρ. 12,15 καὶ ἀπέθανεν Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φαραθωνίτης καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθὼν ἐν γῇ Ἐφραὶμ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμαλήκ.
- Κρ. 12,15 Απέθανε και ο Αβδών, ο υἱὸς του Ελλήλ, ο Φαραθωνίτης και ετάφη εις την πόλιν Φαραθὼν της περιοχῆς Εφραὶμ εις ὅρος των Αμαληκιτῶν.

ΚΡΙΤΑΙ 13

- Κρ. 13,1 Καὶ προσέθηκαν ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστιῖμ τεσσαράκοντα ἔτη.
- Κρ. 13,1 Και πάλιν οι Ισραηλίται ἐξέκλιναν εις την ειδωλολατρείαν και την φαυλότητα ἐνώπιον του Κυρίου δια τούτο και παρέδωκεν αὐτοὺς ο Κυριος εις τα χέρια των Φιλισταίων ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη.
- Κρ. 13,2 καὶ ἦν ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Σαραὰ ἀπὸ δήμου συγγενείας τοῦ Δανί, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωέ, καὶ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα καὶ οὐκ ἔτεκε.
- Κρ. 13,2 Υπήρχε τότε μεταξύ των Ισραηλιτῶν ἀνὴρ καταγόμενος ἀπὸ την πόλιν Σαραὰ η οποία ἀνήκεν εις την φυλὴν του Δαν, ὀνόματι Μανωέ. Η σύζυγός του ἦτο στεῖρα και δεν ετεκνοποιεῖ.
- Κρ. 13,3 καὶ ὤφθη ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· ἰδοὺ σὺ στεῖρα καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν.
- Κρ. 13,3 Ἀγγελος Κυρίου παρουσιάσθη εις την γυναῖκα αὐτήν και της εἶπεν· “ἰδοὺ συ εἶσαι στεῖρα και ἕως τώρα δεν ἐγέννησες υἱόν. Τώρα ὁμως θα συλλάβῃς υἱόν.

- Κρ. 13,4 καὶ νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πίης οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον·
- Κρ. 13,4 Από τώρα λοιπόν πρόσεξε να μη πῖης οἶνον η ἄλλο μεθυστικόν ποτόν· πρόσεξε ἐπὶ πλέον να μη φάγῃς τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα, τα ὁποῖα ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ χαρακτηρίζει ἀκάθαρτα.
- Κρ. 13,5 ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀναβήσεται, ὅτι ναζὶρ Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας, καὶ αὐτὸς ἄρξεται σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιῖμ.
- Κρ. 13,5 Διότι συ θα συλλάβῃς ἐν γαστρὶ καὶ θα γεννήσῃς υἱόν. Ψαλλίδι δεν θα ανεβή εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ δια να κόψῃ τὴν κόμην του, διότι τὸ παιδίον τοῦτο θα εἶναι ναζιραῖος (αφιερωμένος δηλαδή στον Θεόν) ἐκ κοιλίας μητρὸς του. Καὶ αὐτὸς θα κάμῃ ἀρχὴν τοῦ ἐργοῦ τῆς σωτηρίας καὶ ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Φιλισταίων”.
- Κρ. 13,6 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα· ἄνθρωπος Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος ἀγγέλου Θεοῦ, φοβερόν σφόδρα· καὶ οὐκ ἠρώτησα αὐτόν, πόθεν ἐστί, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέ μοι.
- Κρ. 13,6 Ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἰσῆλθε κατόπιν στον οἶκον τῆς καὶ εἶπεν στον ἄνδρα τῆς· “εἷς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ἐμφάνισιν ἀγγέλου, συγκλονιστικὴν καὶ πολὺ φοβεράν, ἦλθε πρὸς ἐμέ. Δεν τὸν ἠρώτησα πόθεν κατάγεται οὔτε καὶ ὁ ἴδιος μου ἐγνωστοποίησε τὸ ὄνομά του.
- Κρ. 13,7 καὶ εἶπέ μοι· ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν μὴ πίης οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Θεοῦ ἅγιον ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ.
- Κρ. 13,7 Μου εἶπεν ὁμῶς τα ἐξῆς· Ἰδοὺ συ θα μείνῃς ἐγκυὸς καὶ θα

γεννήσης υιόν. Από τώρα και στο εξής μη πής οίνον η άλλο μεθυστικόν ποτόν ούτε και να φάγης τίποτε από εκείνα, τα οποία ο νόμος του Θεού χαρακτηρίζει ακάθαρτα. Και τούτο διότι το παιδίον αυτό θα είναι αφιερωμένον στον Κυριον εκ κοιλίας μητρός μέχρι της ημέρας του θανάτου του”.

Κρ. 13,8 καὶ προσηύξατο Μανωὲ πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοί, Κύριε Ἀδωναϊέ, τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς καὶ συμβιβασάτω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ.

Κρ. 13,8 Ο Μανωὲ προσηυχήθη πρὸς τὸν Κυριον καὶ εἶπε· “Κυριε Ἀδωναϊέ, σε παρακαλῶ, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον συ ἀπέστειλες, ας ἐλθῇ πάλιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ας μας συμβουλευθῇ τι πρέπει νὰ πράξωμεν διὰ τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ γεννηθῇ.

Κρ. 13,9 καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς Μανωὲ, καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ αὕτη ἐκάθητο ἐν ἀγρῷ, καὶ Μανωὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἦν μετ’ αὐτῆς.

Κρ. 13,9 Ο Θεὸς ἤκουσε τὴν δέησιν τοῦ Μανωὲ καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ ἦλθε πάλιν πρὸς τὴν γυναῖκα, ὅταν αὐτὴ ἐκάθητο στὸν ἀγρόν, ὁ δὲ σύζυγός της ὁ Μανωὲ δὲν εὐρίσκετο μαζί της.

Κρ. 13,10 καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἔδραμε καὶ ἀνήγγειλε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ ὤπται πρὸς με ὁ ἀνὴρ, ὃς ἦλθεν ἐν ἡμέρᾳ πρὸς με.

Κρ. 13,10 Ἡ γυνὴ ἐσπευσε δρομέως καὶ συνήνητησε τὸν ἀνδρα της στὸν ὁποῖον ἀνήγγειλε· “ἰδοὺ παρουσιάσθη εἰς ἐμέ καὶ πάλιν ὁ ἀνὴρ, ὁ ὁποῖος καὶ προηγουμένως μου εἶχεν ἐμφανισθῇ”.

Κρ. 13,11 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Μανωὲ ὀπίσω τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἀνδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα; καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος· ἐγώ.

- Κρ. 13,11 Ο Μανωέ ηγέρθη, ηκολούθησε την σύζυγόν του, ήλθε προς τον άγνωστον αυτόν άνδρα και του είπε· “συ είσαι πράγματι ο ανήρ ο οποίος συνωμίλησες με την γυναίκα μου;” Ο δε άγγελος απήντησεν· “εγώ είμαι”.
- Κρ. 13,12 καὶ εἶπε Μανωὲ· νῦν ἐλεύσεται ὁ λόγος σου· τίς ἔσται κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ;
- Κρ. 13,12 Ο Μανωέ είπε προς αυτόν· “τώρα όταν ο λόγος σου γίνη πραγματικότης και αποκτήσω υιόν, ποίος θα είναι ο νόμος, που θα ρυθμίζη την ζωήν του παιδίου, και ποία τα έργα αυτού;”
- Κρ. 13,13 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Μανωὲ· ἀπὸ πάντων, ὧν εἶρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα, φυλάξεται·
- Κρ. 13,13 Απήντησεν ο άγγελος του Κυρίου προς τον Μανωέ· “το παιδί που θα γεννηθή θα φυλαχθή από όλα εκείνα, που είπα προς την γυναίκα σου·
- Κρ. 13,14 ἀπὸ παντός, ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου, οὐ φάγεται καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα μὴ πιέτω καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω· πάντα ὅσα ἐνετειλάμην αὐτῇ, φυλάξεται.
- Κρ. 13,14 κάθε προϊόν το οποίον παράγεται από άμπελον, με τας σταφυλάς της οποίας γίνεται ο οίνος, δεν θα φάγη· οίνον και μεθυστικά ποτά δεν θα πίνη Καθε τι που ο νόμος του Θεού χαρακτηρίζει ακάθαρτον, δεν θα φάγη. Ολα όσα διέταξα αυτήν να φυλάξη, θα τα φυλάξη και το παιδίον”.
- Κρ. 13,15 καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου· κατὰσχωμεν ὧδέ σε καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιόν σου ἔριφον αἰγῶν.
- Κρ. 13,15 Είπε τότε ο Μανωέ προς τον άγγελον του Κυρίου· “θα μας επιτρέψης να σε κρατήσωμεν εδώ, δια να σου προσφέρωμεν να φάγης από τας αίγας μας ερίφιον;”
- Κρ. 13,16 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Μανωὲ· ἐὰν κατὰσχης με, οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου, καὶ ἐὰν ποιήσης ὀλοκαύτωμα, τῷ Κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό· ὅτι οὐκ ἔγνων

Μανωὲ ὅτι ἄγγελος Κυρίου αὐτός.

Κρ. 13,16

Ο ἄγγελος του Κυρίου εἶπε πρὸς τον Μανωὲ· “ἐὰν με κρατήσης θα μείνω, ἀλλὰ δεν θα φάγω ἀπὸ την τράπεζάν σου. Ἐὰν θελήσης να κάμης θυσίαν ολοκαυτώματος, στον Κυριον θα προσφέρῃς αὐτήν”. Παρεκάλεσεν ο Μανωὲ τον ξένον να μείνῃ, διότι δεν εἶχεν ἀντιληφθῇ, ὅτι αὐτός ἦτο ἄγγελος Κυρίου.

Κρ. 13,17

καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου· τί τὸ ὄνομά σοι; ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου, καὶ δοξάσομέν σε.

Κρ. 13,17

Ο Μανωὲ εἶπε πρὸς τον ἄγγελον του Κυρίου· “εἰπέ μου, ποῖον εἶναι τὸ ὄνομά σου, ὥστε ὅταν εκπληρωθὺν τα λόγια σου να σου προσφέρωμεν εἰς ἐνδειξιν ἐκτιμήσεως καὶ ευγνωμοσύνης ἓνα δῶρον”.

Κρ. 13,18

καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου· εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτὸ ἐστὶ θαυμαστόν.

Κρ. 13,18

Ο ἄγγελος του ἀπήντησε· “διατί ἐρωτᾷς να μάθῃς τὸ ὄνομά μου; Το ὄνομά μου εἶναι σεβαστόν καὶ ἀνέκφραστον”.

Κρ. 13,19

καὶ ἔλαβε Μανωὲ τὸν ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν καὶ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ Κυρίῳ· καὶ διεχώρισε ποιῆσαι, καὶ Μανωὲ καὶ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες.

Κρ. 13,19

Ο Μανωὲ ἐπῆρε τὸ ἐρίφιον ἀπὸ τα γίδια του καὶ τὴν ἄλλην ἀναίμακτον θυσίαν καὶ προσέφερεν αὐτὰ θυσίαν πρὸς τον Κυριον ἐπάνω εἰς λίθον, ὁ ὁποῖος ἐπεῖχε θέσιν θυσιαστηρίου. Ο ἄγγελος ἀπεμακρύνθη ὀλίγον ἀπὸ αὐτοὺς δια να προσφέρῃ τὴν θυσίαν, ὁ δε Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ του παρετήρουν.

Κρ. 13,20

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ φλογὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες καὶ ἔπесαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν.

Κρ. 13,20

Ὅταν ἤναψεν ἡ φλόγα ἐπάνω στο θυσιαστήριον καὶ

ανέβαινε προς τον ουρανόν, ανέβη και ο ἄγγελος Κυρίου δια της φλογός αυτής του θυσιαστηρίου. Ο Μανωέ και η γυνή του έβλεπον αυτόν έκπληκτοι και έπεσαν πρηνείς κάτω στο έδαφος.

Κρ. 13,21 καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· τότε ἔγνω Μανωὲ ὅτι ἄγγελος Κυρίου οὗτος.

Κρ. 13,21 Ο ἄγγελος του Κυρίου δεν ενεφανίσθη πλέον ούτε προς τον Μανωέ, ούτε προς την γυναίκα αυτού. Τότε ενόησεν ο Μανωέ ότι ο άγνωστος εκείνος ανήρ ήτο ἄγγελος Κυρίου.

Κρ. 13,22 καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· θανάτῳ ἀποθανούμεθα, ὅτι Θεὸν εἶδομεν.

Κρ. 13,22 Γεμάτος φόβον ο Μανωέ εἶπε προς την σύζυγόν του· “θα αποθάνωμεν, διότι εἶδομεν τον Θεόν”.

Κρ. 13,23 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· εἰ ἤθελεν ὁ Κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίαν καὶ οὐκ ἂν ἔδειξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα.

Κρ. 13,23 Η γυναίκα του όμως του εἶπε· “εάν ο Κυριος ήθελε να μας θανατώση, δεν θα εδέχετο από τα χέρια μας την αιματηράν θυσίαν του ολοκαυτώματος και την αναίμακτον θυσίαν. Δεν θα εφανέρωνεν εις η μας όλα όσα εξαίρετα εἶδομεν και δεν θα συγκατέβαινεν ὥστε να ακρυσωμεν κατά την ημέραν αυτήν αυτά, που ηκούσαμεν”.

Κρ. 13,24 καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμψών· καὶ ἠδρύνθη τὸ παιδάριον, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ Κύριος.

Κρ. 13,24 Όταν ήλθεν ο καιρός, εγέννησεν η σύζυγος του Μανωέ υιόν και ωνόμασεν αυτόν Σαμψών. Εμεγάλωσε το παιδίον, ο δε Κυριος ευλόγησεν αυτό.

Κρ. 13,25 καὶ ἤρξατο πνεῦμα Κυρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δὰν καὶ ἀνὰ μέσον Σαραὰ καὶ ἀνὰ μέσον

Ἑσθαόλ.

Κρ. 13,25

Πνεῦμα δε Κυρίου ἤρχισε να συνοδεύῃ αὐτό εντός και εκτός του στρατοπέδου της φυλῆς Δαν, το οποίον στρατόπεδον ευρίσκετο μεταξύ Σαραά και Ἑσθαόλ.

ΚΡΙΤΑΙ 14

Κρ. 14,1

Καὶ κατέβη Σαμψὼν εἰς Θαμναθὰ καὶ εἶδε γυναῖκα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἄλλοφύλων.

Κρ. 14,1

Οταν πλέον εἶχε μεγαλώσει ο Σαμψὼν κατέβη μίαν ἡμέραν ἀπὸ την πόλιν Σαραά εἰς την πόλιν Θαμναθὰ. Εκεί εἶδε μίαν γυναῖκα ἀπὸ τας θυγατέρας των Φιλισταίων, την οποίαν και συνεπάθησε.

Κρ. 14,2

καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπε· γυναῖκα ἐώρακα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων Φυλιστιῖμ, καὶ νῦν λάβετε αὐτήν ἐμοὶ εἰς γυναῖκα.

Κρ. 14,2

Ἐπέστρεψεν εἰς την Σαραά, ἀνήγγειλε το γεγονός στον πατέρα και την μητέρα του και εἶπε· “εἶδα εἰς Θαμναθὰ μίαν γυναῖκα ἀπὸ τας θυγατέρας των Φιλισταίων, την οποίαν και συνεπάθησα. Λαβετε λοιπόν αὐτήν και δώσατέ την εἰς ἐμέ ως σύζυγόν μου”.

Κρ. 14,3

καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· μή οὐκ εἰσὶ θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ μου γυνή, ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἄλλοφύλων τῶν ἀπεριτμήτων; καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· ταύτην λάβε μοι, ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου.

Κρ. 14,3

Ο πατήρ και η μήτηρ αὐτοῦ του εἶπον· “μήπως δεν υπάρχουν θυγατέρες μεταξύ των ομοεθνῶν σου, γυνή κατάλληλος δια σε μεταξύ του λαοῦ μου και μετέβης να

εκλέξης γυναίκα από τους αλλοφύλους αυτούς και απεριτμήτους;” Ο Σαμφών επιμένων είπε προς τον πατέρα του· “αυτήν πάρε δι’ εμέ ως σύζυγον διότι αυτή είναι ωραία και συμπαθής εις τα μάτια μου”.

Κρ. 14,4 καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ Κυρίου ἐστίν, ὅτι ἐκδίκησιν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλόφυλοι κυριεύοντες ἐν Ἰσραήλ.

Κρ. 14,4 Ο πατήρ και η μήτηρ αυτού δεν εγνώριζαν, ὅτι κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ ἐγένε τούτο, δια να γίνη, το γεγονός αυτό αφορμή να τιμωρηθούν οι Φιλισταίοι. Κατά την εποχήν δε εκείνην οι Φιλισταίοι ἦσαν αυθένται και κύριοι των Ισραηλιτών.

Κρ. 14,5 καὶ κατέβη Σαμφών καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθά. καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθά, καὶ ἰδοὺ σκύμνος λέοντος ὠρυόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ·

Κρ. 14,5 Ο Σαμφών κατέβαινε μαζί με τον πατέρα του και την μητέρα του προς την πάλιν Θαμναθά, εις την οποίαν εκείνοι και επορεύθησαν. Όταν ο Σαμφών ἐφθασεν στους αμπελώνας Θαμναθά, ἰδοὺ ἕνας νεαρός λέων ὠρμησεν εναντίον του ὠρυόμενος.

Κρ. 14,6 καὶ ἤλατο ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ συνέτριψεν αὐτόν, ὥσει συντρίψει ἔριφον αἰγῶν, καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὃ ἐποίησε.

Κρ. 14,6 Πνεῦμα ὁμως Κυρίου ἐπλημμύρισε τον Σαμφών, ο οποίος ενισχυθεὶς συνέτριψε τον λέοντα, ὅπως ἕνας ἄλλος θα συνέτριβεν ἕνα ερίφιον, καίτοι δεν εκρατούσεν εις τα χέρια του κανένα ὄπλον. Το κατόρθωμά του αυτό δεν το ανέφερεν ο Σαμφών στον πατέρα του και την μητέρα του.

Κρ. 14,7 καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναικί, καὶ ἠϋθύνθη ἐν

ὀφθαλμοῖς Σαμψών.

- Κρ. 14,7 Οι γονεῖς του και αὐτὸς ἦλθον εἰς τὴν Θαμναθὰ και συνωμίλησαν με τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία εἶχεν ἀρέσει στους οφθαλμοὺς του Σαμψών. Ἐκανόνισαν τὰ του γάμου και ἀνεχώρησαν.
- Κρ. 14,8 καὶ ὑπέστρεψε μεθ' ἡμέρας λαβεῖν αὐτὴν καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ πτώμα τοῦ λέοντος, καὶ ἰδοὺ συναγωγὴ μελισσῶν ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι.
- Κρ. 14,8 Μετὰ παρέλευσιν μερικῶν ἡμερῶν ἐπέστρεψεν ὁ Σαμψών εἰς Θαμναθὰ, δια να λάβῃ αὐτὴν ἐπισήμως ὡς σύζυγόν του. Καθ' ὁδὸν ἐλοξοδρόμησε πρὸς τὴν ἀμπελον, δια να ἴδῃ τὸ πτώμα του λέοντος. Καὶ ἰδοὺ ἓνα σμήνος μελισσῶν εἶχε φωληᾶσει στο στόμα του λέοντος και κηρύθρα με μέλι ὑπῆρχεν εἰς αὐτό.
- Κρ. 14,9 καὶ ἐξεῖλεν αὐτὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐσθίων· καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον· καὶ οὐκ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ στόματος τοῦ λέοντος ἐξεῖλε τὸ μέλι.
- Κρ. 14,9 Ἐπῆρε τὴν κηρύθραν του μέλιτος εἰς τὰ χέρια του και ἐβάδιζε τρώγων αὐτό. Ἐπέστρεψε πρὸς τὸν πατέρα και τὴν μητέρα του, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς κηρύθραν και ἔφαγον, ἀλλὰ δεν τους ἀνέφερε ὅτι ἀφήρесе τὸ μέλι ἀπὸ το στόμα του λέοντος. Κατόπιν μετέβη εἰς τὴν Θαμναθὰ.
- Κρ. 14,10 καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα· καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψών πότον ἡμέρας ἑπτὰ, ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι.
- Κρ. 14,10 Κατέβηκεν ὁ πατὴρ του Σαμψών εἰς Θαμναθὰ πρὸς τὴν γυναῖκα του παιδιοῦ του. Ἐκεῖ ὁ Σαμψών εἶχεν ἑπταήμερον συμπόσιον εἰς πανηγυρισμὸν του γάμου του, διότι αὐτὸ τὸ ἔθιμον ἐπικρατοῦσε κατὰ τὴν τέλεσιν των γάμων των νέων.
- Κρ. 14,11 καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτόν, καὶ ἔλαβον τριάκοντα

κλητούς, καὶ ἦσαν μετ’ αὐτοῦ.

Κρ. 14,11

Οἱ γονεῖς τῆς νύμφης ὅταν εἶδαν τὸν Σαμψὼν ἐκάλεσαν τριάκοντα παρανύμφους καὶ τοὺς ἔθεσαν τιμητικῶς πλησίον του.

Κρ. 14,12

καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν· πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι· ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὕρητε, δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων·

Κρ. 14,12

Ο Σαμψὼν εἶπεν εἰς αὐτοὺς· “θα σας προτείνω ἓνα αἰνίγμα. Εἰάν το λύσετε κατὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ συμποσίου, εἰάν βρῆτε τὴν ἐξηγήσιν του, θα σας δώσω τριάκοντα χιτῶνας λινοῦς καὶ τριάκοντα στολὰς.

Κρ. 14,13

καὶ ἐὰν μὴ δύνησθε ἀπαγγεῖλαί μοι, δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ τριάκοντα ὀθόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας στολὰς ἱματίων· καὶ εἶπαν αὐτῷ· προβάλλου τὸ πρόβλημά σου, καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό.

Κρ. 14,13

Εἰάν ὅμως δὲν ἠμπορέσετε νὰ μου τὸ ἐρμηνεύσετε, θα μου δώσετε σεις τριάκοντα λινοῦς χιτῶνας καὶ τριάκοντα καινουργεῖς στολὰς”. Εκείνοι τοῦ εἶπαν· “πές μας τὸ αἰνίγμά σου καὶ ἡμεῖς θα το ἀκούσωμεν”.

Κρ. 14,14

καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος καὶ ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκὺ; καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Κρ. 14,14

Ο Σαμψὼν τοὺς εἶπεν· “ποῖον εἶναι τὸ βρώσιμον ἐκεῖνο ποὺ ἐξῆλθεν ἀπὸ κατατρώγοντα, καὶ ποῖον τὸ γλυκὺ ποὺ ἐξῆλθεν ἀπὸ κάποιον ἰσχυρόν; Εκείνοι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἐξηγήσουν τὸ αἰνίγμα.

Κρ. 14,15

καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἶπαν τῇ γυναικὶ Σαμψὼν· ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου καὶ ἀπαγγειλάτω σοι τὸ πρόβλημα, μὴ ποτε κατακαύσωμέν σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐν πυρὶ· ἢ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλήκατε;

- Κρ. 14,15 Κατά την τετάρτην ημέραν είπαν εις την γυναίκα του Σαμψών· “κύνταξε να ξεγελάσης τον άνδρα σου, δια να σου αναγγείλη την λύσιν του αινίγματος. Εάν όμως και δεν κάμης αυτό που σου λέγομεν θα κατακαύσωμεν σε και την πατρικήν σου οικογένειαν. Η μήπως και μας εκαλέσατε εδώ δια να μας ληστεύσετε με τα αινίγματα;”
- Κρ. 14,16 καὶ ἔκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμψών πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε· πλήν μεμίσηκάς με καὶ οὐκ ἠγάπησάς με, ὅτι τὸ πρόβλημα, ὃ προεβάλου τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ ἀπήγγειλάς μοι αὐτό· καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψών· εἰ τῷ πατρί μου καὶ τῇ μητρί μου οὐκ ἀπήγγελκα, σοὶ ἀπαγγείλω;
- Κρ. 14,16 Εκλαυσεν η γυνή του Σαμψών ενώπιον αὐτοῦ και μετὰ δακρύων του εἶπε· “με εμίσησες και δεν με αγάπησες. Και αὐτό το συμπεραίνω εκ του γεγονότος, ὅτι το αἶνιγμα, το ὁποῖον ἐπρότεινες εις τους συμπατριώτας μου δεν μου το ἐξήγησες”. Ο Σαμψών της εἶπε· “μη σου φαίνεται παράδοξον αὐτό. Αφού οὔτε στον πατέρα μου και την μητέρα μου δεν το ανέφερα, και θα το εἰπω εις σέ;”
- Κρ. 14,17 καὶ ἔκλαυσε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, ὥς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ, ὅτι παρηνώχλησεν αὐτῷ· καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλε τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
- Κρ. 14,17 Η γυνή ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας, κατὰ τας ὁποίας διήρκει το συμπόσιον του γάμου, ἔκλαιε και παρεκάλει τον Σαμψών. Κατὰ την εβδόμην ἡμέραν της εἶπεν ο Σαμψών την ἐξήγησιν του αινίγματος, διότι τον εἶχε πολὺ στενοχωρήσει. Εκείνη δε κατέστησεν ἀμέσως τούτο γνωστὸν στους συμπατριώτας της.
- Κρ. 14,18 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον· τί γλυκύτερον μέλιτος, καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών· εἰ μὴ ἡροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου, οὐκ ἂν

ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου.

Κρ. 14,18

Κατὰ την εβδόμην και τελευταίαν ἡμέραν του συμποσίου, πριν ανατείλῃ ο ἥλιος, οι ἄνδρες της Θαμναθὰ εἶπον την ἐξήγησιν του αινίγματος στον Σαμψών· “τι γλυκύτερον ὑπάρχει ἀπὸ το μέλι, και τι ισχυρότερον ἀπὸ τον λέοντα;” Εἶπεν εἰς αὐτούς ο Σαμψών· “εάν δεν ἐξεβιάζατε με ἀπειλὰς την σύζυγόν μου, δεν θα ἠμπορούσατε να εὔρετε ποτέ την ἐρμηνείαν του αινίγματος μου”.

Κρ. 14,19

καὶ ἦλατο ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἀσκάλωνα καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριάκοντα ἄνδρας καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἔδωκε τὰς στολὰς τοῖς ἀπαγγείλασι τὸ πρόβλημα. καὶ ὠργίσθη θυμῷ Σαμψών καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Κρ. 14,19

Επέπεσεν στον Σαμψών πνεῦμα Κυρίου, ἐνισχύθη, κατέβη εἰς την Ἀσκάλωνα, πόλιν των Φιλισταίων, ἐφόνευσε τριάκοντα ἄνδρας ἐκεῖ, ἐπῆρε τα ἱμάτια και τας στολὰς των και τα ἔδωκεν στους τριάκοντα νέους που εἶχαν λύσει το αἶνιγμα. Ἐκυριεύθη ἀπὸ οργὴν δια την ἀπάτην που του εἶχαν κάμει και ἐπέστρεψεν εἰς τον πατρικὸν του οἶκον ἐγκαταλείψας την γυναῖκα του.

Κρ. 14,20

καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψών ἐνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ὧν ἐφιλίασεν.

Κρ. 14,20

Ἡ σύζυγος ὁμως αὐτῆ του Σαμψών ὑπανδρεύθη ἓνα ἀπὸ τους τριάκοντα παρανύμφους μὲ τους οποιους προηγουμένως εἶχε φιλικῶς συμφάγει ο Σαμψών.

ΚΡΙΤΑΙ 15

Κρ. 15,1

Καὶ ἐγένετο μεθ’ ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἐπεσκέψατο Σαμψών τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν ἐρίφω αἰγῶν καὶ εἶπεν· εἰσελεύσομαι πρὸς τὴν γυναῖκά μου καὶ

εἰς τὸ ταμιεῖον· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς
εἰσελθεῖν.

Κρ. 15,1 Επειτα ἀπὸ χρόνον τινά, κατὰ τὴν εποχὴν τοῦ θερισμοῦ τῶν
σιτηρῶν, ἐπεσκέφθη ὁ Σαμψὼν τὴν γυναῖκα του, φέρων
πρὸς αὐτὴν ὡς δῶρον ἓνα ἐρίφιον. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν πατέρα
της· “θα εἰσέλθω στοῦ δωμάτιον πρὸς τὴν γυναῖκά μου”. Ὁ
πατέρας ὁμῶς ἐκείνης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε νὰ εἰσέλθῃ,

Κρ. 15,2 καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς λέγων· εἶπα ὅτι μισῶν
ἐμίσησας αὐτήν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἐνὶ τῶν ἐκ τῶν φίλων
σου· μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα ἀγαθωτέρα
ὑπὲρ αὐτήν; ἔστω δὲ σοι ἀντὶ αὐτῆς.

Κρ. 15,2 καὶ τοῦ εἶπεν· “ἐγὼ ἐνόμισα ὅτι ἐμίσησες αὐτὴν πάρα πολὺ
καὶ ὅτι τὴν ἐγκατέλειπες ὀριστικῶς. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ τὴν
ἔδωκα εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς φίλους σου, με τοὺς οὐσίους
συνέφαγες κατὰ τὸ ἐπταήμερον συμπόσιον. Ἀλλὰ τὸ
πράγμα ἠμπορεῖ νὰ τακτοποιηθῇ. Ἡ μικρότερα ἀδελφὴ της
μήπως δὲν εἶναι πολὺ ωραιότερα ἀπὸ ἐκείνην; Ἄς εἶναι
λοιπὸν αὐτὴ ἀντὶ ἐκείνης σύζυγός σου”.

Κρ. 15,3 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν· ἠθώωμαι καὶ τὸ ἅπαξ ἀπὸ
ἄλλοφύλων, ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ’ αὐτῶν πονηρίαν.

Κρ. 15,3 Ὁ Σαμψὼν εἶπε τότε ὠργισμένος πρὸς αὐτοὺς· “αὐτὴν τὴν
φορὰν δὲν θὰ ἔχω καμμίαν ἐνοχὴν δι’ ὅσα κακὰ θὰ
προξενήσω ἐναντίον τῶν Φιλισταίων”.

Κρ. 15,4 καὶ ἐπορεύθη Σαμψὼν καὶ συνέλαβε τριακοσίας
ἀλώπεκας καὶ ἔλαβε λαμπάδας καὶ ἐπέστρεψε κέρκον
πρὸς κέρκον καὶ ἔθηκε λαμπάδα μίαν ἀναμέσον τῶν
δύο κέρκων καὶ ἔδησε·

Κρ. 15,4 Ὁ Σαμψὼν μετέβη καὶ συνέλαβε τριακοσίας ἀλώπεκας καὶ
κατόπιν ἐπῆρε ἑκατὸν πενήντα ρητινώδεις δαυλοὺς.
Ἐτοποθέτησεν ἀνά δύο τὰς ἀλώπεκας, ὥστε νὰ ἔχουν τὰς
ουράς τῶν τὴν μίαν ἀπέναντι της ἄλλης, ἐθεσεν ἓνα
ρητινώδες δαυλὶ ἀνάμεσα εἰς τὰς δύο ουράς καὶ ἔδεσεν

αυτό με εκείνας.

Κρ. 15,5 καὶ ἐξέκαυσε πῦρ ἐν ταῖς λαμπάσι καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχυσι τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἄλωνος καὶ ἔως σταχύων ὀρθῶν καὶ ἔως ἀμπελῶνος καὶ ἐλαίας.

Κρ. 15,5 Ηναψε κατόπιν το ρητινώδες δαυλί και εξαπέλυσε τας αλώπεκας εις τα σιτηρά των Φιλισταίων. Εκάησαν όλα, τόσοι τα ευρισκόμενα εις τα αλώνια ὅσον και τα αθήριστα στους αγρούς. Η πυρκαϊά επεξετάθη μέχρι των αμπελώνων και των ελαιώνων.

Κρ. 15,6 καὶ εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι· τίς ἐποίησε ταῦτα; καὶ εἶπαν· Σαμφὼν ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνί, ὅτι ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν πυρί.

Κρ. 15,6 Οι Φιλισταῖοι ηρώτησαν· “ποιος ἔκαμε αυτά;” Και εἶπαν· “ὁ Σαμφών, ὁ γαμβρός του Θαμνί, διότι αὐτός επήρε την γυναῖκα του Σαμφών και την ἔδωκεν εις ἕνα ἀπὸ τους φίλους του”. Οι Φιλισταῖοι ἀγανακτισμένοι μετέβησαν εις Θαμναθά, ἔκαυσαν την γυναῖκα του Σαμφών και ὅλον τον πατρικὸν της οἶκον.

Κρ. 15,7 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμφὼν· ἐὰν ποιήσητε οὕτως ταύτην, ὅτι ἢ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν καὶ ἔσχατον κοπάσω.

Κρ. 15,7 Ο Σαμφών παρήγγειλε προς αὐτούς· “επειδὴ ἔτσι εφευρέθηκατε προς την γυναῖκα μου, ἐγὼ θα σας εκδικηθῶ ὅπως ὅποτε και ἔπειτα θα ησυχάσω”.

Κρ. 15,8 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην· καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας Ἡτάμ.

Κρ. 15,8 Και πράγματι ὁ Σαμφών τους εκτύπησε κατὰ σκληρὸν τρόπον, τους ἐπέφερε μεγάλην καταστροφὴν και ἔπειτα ἐκάθισεν εις ἕνα σπήλαιον του βράχου Ἡτάμ.

Κρ. 15,9 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ παρενέβαλον ἐν Ἰούδα

καὶ ἐξερρίφησαν ἐν Λεχί.

Κρ. 15,9 Οι Φιλισταῖοι, στρατός πολὺς, ἀνέβησαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν χώραν τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα καὶ ἐξεχύθησαν πρὸς καταστροφὴν εἰς Λεχί.

Κρ. 15,10 καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ἰούδα· εἰς τί ἀνέβητε ἐφ’ ἡμᾶς; καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι· δῆσαι τὸν Σαμψὼν ἀνέβημεν καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν.

Κρ. 15,10 Οι ἄνδρες τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα ἠρώτησαν τοὺς Φιλισταῖους· “διατί εἰσωρμήσατε εἰς τὴν χώραν μας ἐναντίον μας;” Καὶ οἱ Φιλισταῖοι τοὺς ἀπήντησαν· “ἤλθομεν δια νὰ συλλάβωμεν καὶ δέσωμεν τὸν Σαμψὼν καὶ νὰ κάμωμεν εἰς αὐτὸν ὅ,τι αὐτὸς ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς”.

Κρ. 15,11 καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἀπὸ Ἰούδα ἄνδρες εἰς τρυμαλιὰν πέτρας Ἡτάμ καὶ εἶπαν πρὸς Σαμψὼν· οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν, καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν· ὃν τρόπον ἐποίησάν μοι, οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς.

Κρ. 15,11 Τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰούδα κατέβησαν στο σπήλαιον τοῦ βράχου Ἡτάμ καὶ εἶπαν πρὸς τὸν Σαμψὼν· “δεν γνωρίζεις ὅτι ευρισκόμεθα κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Φιλισταίων; Τί εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον μας ἔκαμες;” Ἀπήντησεν εἰς αὐτοὺς ὁ Σαμψὼν· “ὅ,τι μου ἔκαμαν ἐκεῖνοι τὸ ἴδιο ἔκαμα καὶ ἐγὼ εἰς ἐκείνους”.

Κρ. 15,12 καὶ εἶπαν αὐτῷ· δῆσαί σε κατέβημεν τοῦ δοῦναί σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν· ὁμόσατέ μοι μὴ ποτε συναντήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς.

Κρ. 15,12 Οι ἄνδρες τῆς φυλῆς Ἰούδα τοὺς εἶπαν· “ἡμεῖς κατέβημεν δια νὰ σε δέσωμεν καὶ δεμένον νὰ σε παραδώσωμεν εἰς τὰ χέρια τῶν ἀλλοφύλων”. Ὁ Σαμψὼν τοὺς εἶπε· “δέσατέ με. Ὁρκισθήτε μοι ὁμῶς ὅτι δεν θα ἐπιτεθήτε δια νὰ με φονεύσετε”.

Κρ. 15,13 καὶ εἶπον αὐτῷ λέγοντες· οὐχί, ὅτι ἀλλ’ ἢ δεσμῷ

δήσομέν σε καὶ παραδώσομέν σε ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ
θανάτῳ οὐ θανατώσομέν σε· καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν δυοὶ
καλωδίοις καινοῖς καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας
ἐκείνης.

Κρ. 15,13 Εκεῖνοι του ἀπήντησαν· “οχι δεν θα σε φονεύσωμεν, ἀλλὰ
μόνον θα σε δέσωμεν στερεὰ καὶ δεμένον θα σε
παραδώσωμεν εἰς τὰ χέρια τῶν Φιλισταίων”. Πράγματι τον
έδεσάν με δύο καινούρια σχοινιά καὶ μετέφεραν αὐτὸν ἀπὸ
τον βράχον ἐκεῖνον.

Κρ. 15,14 καὶ ἦλθον ἕως Σιαγόνος· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλαξαν καὶ
ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἦλατο ἐπ’ αὐτὸν
πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἐγενήθη τὰ καλώδια τὰ ἐπὶ
βραχίουσιν αὐτοῦ ὥσπερ στυππίον, ὃ ἐξεκαύθη ἐν πυρὶ,
καὶ ἐτάκησαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ.

Κρ. 15,14 Ἦλθον φέροντες δεμένον τον Σαμψὼν ἕως την τοποθεσίαν,
ἣ ὁποία λέγεται· “Σιαγών”. Οἱ ἀλλόφυλοι ὅταν εἶδαν
δεμένον τον Σαμψὼν ὥρμησαν με ἀλαλαγμοὺς χαράς
ἐναντίον του. Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν Πνεῦμα Κυρίου, του
έδωσε δύναμιν μεγάλην, καὶ τὰ σχοινιά με τὰ ὁποῖα εἶχαν
δεθῇ τὰ χέρια του ἐγίναν σαν στουπί που το εἶχε κάψει ἡ
φωτιά. Διελύθησαν καὶ ἔπεσαν ἀπὸ τὰ χέρια του.

Κρ. 15,15 καὶ εὔρε σιαγὸνα ὄνου ἐξερρίμενη καὶ ἐξέτεινε τὴν
χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ
χιλίους ἄνδρας.

Κρ. 15,15 Ο Σαμψὼν εὔρε κάπου ἐκεῖ πεταγμένην μίαν σιαγὸνα ὄνου,
ἀπλωσε τὸ χέρι του καὶ τὴν ἐπῆρε καὶ με αὐτὴν
εξωλόθρευσεν χιλίους Φιλισταίους.

Κρ. 15,16 καὶ εἶπε Σαμψὼν· ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφω ἐξήλειψα
αὐτούς, ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ ὄνου ἐπάταξα χιλίους
ἄνδρας.

Κρ. 15,16 Εἶπε δε τότε ὁ Σαμψὼν· “με μίαν σιαγὸνα ὄνου ἐκτύπησα
καὶ ἐξωλόθρευσα αὐτούς· με τὴν σιαγὸνα τοῦ ὄνου

εξώντωσα χιλίους Φιλισταίους” !

Κρ. 15,17 καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο λαλῶν, καὶ ἔρριψε τὴν
σιαγὸνα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον
ἐκεῖνον Ἀναίρεσις σιαγόνος.

Κρ. 15,17 Οταν ετελείωσε τα λόγια του αυτά, επέταξε την σιαγὸνα
απὸ το χέρι του και ωνόμασε τον τόπον εκείνον· “Αναίρεσις
σιαγόνος”.

Κρ. 15,18 καὶ ἐδίψησε σφόδρα, καὶ ἔκλαυσε πρὸς Κύριον καὶ εἶπε·
σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν
μεγάλην ταύτην, καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δίψει καὶ
ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτμήτων.

Κρ. 15,18 Εκεί όμως εδίψασε πάρα πολύ και μετά δακρύων
παρεκάλεσε τον Κυριον λέγων· “συ, Κυριε, ευδόκησας με το
χέρι εμού του δούλου σου να πραγματοποιηθῇ η μεγάλη
αυτή νίκη κατὰ των Φιλισταίων εις σωτηρίαν του λαού σου.
Λοιπόν τώρα θα αποθάνω ἀπὸ την δίψαν και θα πέσω εις τα
χέρια αυτών των ἀπεριτμήτων”.

Κρ. 15,19 καὶ ἔρρηξεν ὁ Θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνι, καὶ
ἐξηλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπέστρεψε τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησε. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτῆς Πηγὴ τοῦ ἐπικαλουμένου, ἥ ἐστὶν ἐν Σιαγόνι, ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κρ. 15,19 Ο Θεός διέρρηξε και ἠνοιξε λάκκον εις την τοποθεσίαν
“Σιαγών”, ἀνέβλυσεν ἀπὸ αὐτὴν ὕδωρ και ἔπιεν ο Σαμφών.
Συνήλθεν ἀπὸ την κατάστασιν της ατονίας και λιποθυμίας,
ἐζήσε και δεν ἀπέθανε. Δια τούτο ωνομάσθη η τοποθεσία
εκείνη “Πηγὴ του ἐπικαλουμένου”. Αυτὴ δε η πηγὴ ὑπάρχει
μέχρι σήμερον εις την τοποθεσίαν, που λέγεται “Σιαγών”.

Κρ. 15,20 καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσιν
ἔτη.

Κρ. 15,20 Ο Σαμφών ἔμεινε Κριτῆς, του Ισραηλιτικού λαοῦ ἐπὶ εἴκοσιν
ἔτη ἀπὸ τα τεσσαράκοντα, κατὰ τα οποία οι Φιλισταῖοι

κατείχον την γην Ισραήλ.

ΚΡΙΤΑΙ 16

Κρ. 16,1 Καὶ ἐπορεύθη Σαμφὼν εἰς Γάζαν· καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.

Κρ. 16,1 Ο Σαμφὼν ἐπήγε εἰς την πόλιν Γάζαν. Εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσῆλθεν στον οἶκον της.

Κρ. 16,2 καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαίοις λέγοντες· ἦκει Σαμφὼν ὧδε. καὶ ἐκύκλωσαν καὶ ἐνήδρευσαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύκτα λέγοντες· ἕως διαφαύσῃ ὁ ὄρθρος, καὶ φονεύσωμεν αὐτόν.

Κρ. 16,2 Διεδόθη το γεγονός στους κατοίκους της Γάζης καὶ ἐλέχθη ὅτι ἔχει ἐλθεῖ ἐδῶ ὁ Σαμφὼν. Οἱ κάτοικοι της Γάζης καθ' ὅλην την νύκτα περιεκύκλωσαν την πόλιν καὶ ἐστήσαν ἐνέδραν εἰς την πύλην της πόλεως καὶ ἐτήρουν σιγὴν καθ' ὅλον το διάστημα της νυκτός λέγοντες μεταξύ των· Ἀς περιμένωμεν ἐδῶ ἕως ὅτου φωτίσῃ ἡ πρωΐα, δια να φονεύσωμεν αὐτόν ὅταν ἐξέλθῃ.

Κρ. 16,3 καὶ ἐκοιμήθη Σαμφὼν ἕως μεσονυκτίου· καὶ ἀνέστη ἐν ἡμίσει τῆς νυκτός καὶ ἐπελάβετο τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως σὺν τοῖς δυοῖς σταθμοῖς καὶ ἀνεβάσταζεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Χεβρῶν καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεῖ.

Κρ. 16,3 Ο Σαμφὼν ἐκοιμήθη μέχρι του μεσονυκτίου. Κατὰ δε το μεσονύκτιον ηγέρθη, ἐβγήκεν ἀπὸ την οἰκίαν καὶ ἐλθὼν εἰς την θύραν της πόλεως ἐπήρε τα θυρόφυλλα της πύλης μαζὴ με τους δύο ὀρθοστάτας καὶ τον μοχλόν, ἀνεσήκωσε καὶ ἐφορτώθη αὐτὰ στους ὤμους του, ἀνέβη εἰς την κορυφὴν

του όρους από όπου φαίνεται η περιοχή της πόλεως Χεβρών και απέθεσεν αυτά εκεί.

Κρ. 16,4 Καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο καὶ ἠγάπησε γυναῖκα ἐν Ἀλσωρήχ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιδᾶ.

Κρ. 16,4 Ἐπειτα ἀπὸ το γεγονός αὐτό ἠγάπησεν ὁ Σαμψὼν εἰς τὴν πόλιν Ἀλσωρήχ μίαν γυναῖκα, ὀνόματι Δαλιδᾶ.

Κρ. 16,5 καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἁλλοφύλων καὶ εἶπαν αὐτῇ· ἀπάτησον αὐτόν, καὶ ἰδὲ ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἡ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ δήσομεν αὐτόν τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν, καὶ ἡμεῖς δώσομέν σοι ἀνὴρ χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου.

Κρ. 16,5 Ἐλήγαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν Φιλισταίων καὶ τῆς εἶπαν· “κοίταξε νὰ ξεγελάσῃς τὸν Σαμψὼν καὶ μάθε πὺ ἐγκεῖται ἡ δύναμις αὐτοῦ ἡ μεγάλη καὶ με ποῖον τρόπον θὰ κατορθώσωμεν ἡμεῖς νὰ τὸν δέσωμεν καὶ ταπεινωμένον νὰ τὸν ἔχωμεν εἰς τὰ χέρια μας. Ἐὰν μας δώσῃς αὐτὴν τὴν πληροφορίαν, ὁ καθένας ἀπὸ ἡμᾶς θὰ σοῦ δώσῃ χίλια ἑκατὸν ἀργυρὰ νομίσματα (σίκλους)”.

Κρ. 16,6 καὶ εἶπε Δαλιδᾶ πρὸς Σαμψὼν· ἀπάγγειλον δὴ μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς σου ἡ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναί σε.

Κρ. 16,6 Ἡ Δαλιδᾶ ἠρώτησε τὸν Σαμψὼν· “πές μοι λοιπὸν πὺ ἐγκεῖται ἡ μεγάλη δύναμις σου, καὶ με τί τάχα εἶναι δυνατόν νὰ δεθῇς, ὥστε νὰ σε καταστήσῃ κανεῖς υποχείριόν σου;”

Κρ. 16,7 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Σαμψὼν· ἐὰν δήσωσί με ἐν ἑπτὰ νευραῖς ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων.

Κρ. 16,7 Ὁ Σαμψὼν τῆς εἶπε· “ἐὰν με δέσουν με ἑπτὰ ὑγράς καινουργεῖς νευράς αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν καθόλου ψθαρή, τότε ἐγὼ θὰ χάσω τὴν μεγάλην μου δύναμιν καὶ θὰ εἶμαι ὡς ἐνας ἀπὸ τοὺς συνήθεις ἀνθρώπους”.

Κρ. 16,8 καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντες τῶν ἁλλοφύλων ἑπτὰ

νευράς ὑγρὰς μὴ διεφθαρμένας, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς·

Κρ. 16,8 Οι ἄρχοντες των Φιλισταίων ἔφεραν εἰς τὴν Δαλιδὰ ἐπτὰ σχοινία κατασκευασμένα ἀπὸ νεῦρα υγρὰ καὶ ἀχρησιμοποίητα, καὶ με αὐτὰ ἐκείνη τὸν ἔδεσε.

Κρ. 16,9 καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῇ ἐκάθητο ἐν τῷ ταμιεῖῳ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμφών· καὶ διέσπασε τὰς νευράς, ὥς εἴ τις ἀποσπάσοι στρέμμα στυπίου ἐν τῷ ὀσφρανθῆναι αὐτὸ πυρός· καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Κρ. 16,9 Εἰς τὸ παράπλευρον ἐσωτερικὸν δωμάτιον εἶχαν στήσει ἐνέδραν οἱ Φιλισταῖοι. Ἡ Δαλιδὰ εἶπε τότε στὸν Σαμφών· “Σαμφών, ἀλλόφυλοι ὁρμουν ἐναντίον σου” ! Ὁ Σαμφών ἔκοψε τότε τὰς νευράς, ὅπως ἡμπορεῖ νὰ κόψῃ κανεῖς μίαν κλωστήν ἀπὸ στουπί τὴν ὁποῖαν ἔχει ἐγγίσει ἡ φωτιά. Ἐτσι δὲ δὲν ἐγίνε γνωστὸν πὼς θὰ ἡχρηστεύετο ἡ δύναμις αὐτοῦ.

Κρ. 16,10 καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμφών· ἰδοὺ ἐπλάνησάς με καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῇ· νῦν οὖν ἀνάγγειλόν μοι ἐν τίνι δεθήσῃ.

Κρ. 16,10 Ἡ Δαλιδὰ εἶπεν στὸν Σαμφών· “ἰδοὺ, ὅτι με ἐγέλασες. Μου εἶπες ψέματα. Τώρα ὁμως πές μου τὴν ἀλήθειαν· με τι πρέπει νὰ δεθῇς, ὥστε νὰ μὴ ἡμπορῇς νὰ λυθῇς”.

Κρ. 16,11 καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· ἐὰν δεσμεύοντες δῆσωσί με ἐν καλωδίοις καινοῖς, οἷς οὐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων.

Κρ. 16,11 Ὁ Σαμφών τῆς ἀπήντησεν· “ἐὰν με δέσουν καλὰ με καινούργια σχοινία τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν καθόλου χρησιμοποιηθῇ, τότε θὰ εἶμαι ἓνας ἀδύνατος ἄνθρωπος ὡσὰν τοὺς ἄλλους”.

Κρ. 16,12 καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ καλώδια καινὰ καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμιείου· καὶ εἶπεν· ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμφών· καὶ διέσπασεν αὐτὰ

ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὥσεὶ σπαρτίον.

Κρ. 16,12

Ἡ Δαλιδὰ ἐπῆρε σχοινία καινούργια καὶ με αὐτὰ τον ἔδεσε. Οἱ ἐνεδρεῦοντες Φιλισταῖοι ἐξήλθον ἀπὸ το δωμάτιον, ἔτοιμοι νὰ τον συλλάβουν. Ἡ Δαλιδὰ ἐφώνησε πρὸς αὐτόν· “Σαμψών, ἀλλόφυλοι ἐρχονται ἐναντίον σου”. Εκείνος ἔσπασε τὰ δεσμὰ τῶν χειρῶν του ὡς εἰάν αὐτὰ ἦσαν κάποιο ἀδύνατον νήμα.

Κρ. 16,13

καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψών· ἰδοὺ ἐπλάνησάς με καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῇ· ἀνάγγελον δὴ μοι ἐν τίνι δεθήσῃ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· εἰάν ὑφάνῃς τὰς ἐπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι καὶ ἐγκρούσης τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενής.

Κρ. 16,13

Του εἶπε πάλιν ἡ Δαλιδὰ· “ἰδοὺ, με ἐγέλασες πάλιν καὶ μοι εἶπες ψέματα. Τώρα ὁμως πές μου, με τι πρέπει νὰ δεθῇς ὥστε νὰ μὴ σου εἶναι δυνατόν νὰ λυθῇς;” Εκείνος τῆς εἶπε· “εἰάν ὑφάνῃς τὰς ἐπτὰ πλεξίδας τῆς κεφαλῆς μου με το στημόνι τοῦ ἀργαλειοῦ σου καὶ στερεώσης αὐτὰ με ἓνα πάσσαλον στὸν τοῖχον, θὰ εἶμαι τότε τόσο ἀδύνατος, ὅσον καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους”.

Κρ. 16,14

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτόν καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ τὰς ἐπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὕφανεν ἐν τῷ διάσματι καὶ ἔπηξε τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον καὶ εἶπεν· ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ ἐξυπνίσθη ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ ἐξῆρε τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος ἐκ τοῦ τοίχου.

Κρ. 16,14

Ὅταν κατόπιν ὁ Σαμψών ἀπεκοιμήθη ἐπῆρεν ἡ Δαλιδὰ τὰς ἐπτὰ πλεξίδας τῆς κεφαλῆς του, τὰς ὕφανε με τὸ στημόνι τοῦ ἀργαλειοῦ τῆς, τὰς ἐκάρφωσεν στὸν τοῖχον με πάσσαλον καὶ ἐφώνησε· “ἀλλόφυλοι ἐπὶ σε Σαμψών”. Ὁ Σαμψών ἐξύπνησεν ἀπὸ τοῦ ὕπνου του καὶ ἐξεκάρφωσε τὸν πάσσαλον, ἐπὶ τοῦ οὗτου ἐτυλίγετο τὸ ὕφασμα ἀπὸ τοῦ

τοίχον όπου ήτο στερεωμένος.

Κρ. 16,15

καὶ εἶπε πρὸς Σαμψὼν Δαλιδᾶ· πῶς λέγεις, ἡγάπηκά σε, καὶ ἡ καρδιά σου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ; τοῦτο τρίτον ἐπλάνησάς με καὶ οὐκ ἀπήγγειλās μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς σου ἡ μεγάλη.

Κρ. 16,15

Τοτε παραπονουμένη δήθεν η Δαλιδά του εἶπε· “πως λέγεις ὅτι με ἔχεις αγαπήσει ενώ η καρδιά σου δεν εἶναι μαζί μου; Τρίτην αυτήν φοράν με εγέλασες και δεν μου εἶπές που ἐγκειται η μεγάλη δύναμῖς σου”.

Κρ. 16,16

καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέθλιψεν αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας καὶ ἐστενοχώρησεν αὐτόν, καὶ ὀλιγοψύχησεν ἕως τοῦ ἀποθανεῖν·

Κρ. 16,16

Με τέτοιους λόγους εταλαιπωρούσε κάθε ἡμέραν η Δαλιδά τον Σαμψών και τον εστενοχωρούσε τόσον μάλιστα πολύ, ὥστε ἐκεῖνος ἐλιποθύμησε μέχρι σημείου να πλησίαση τον θάνατον.

Κρ. 16,17

καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ· σίδηρος οὐκ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ὅτι ἅγιος Θεοῦ ἐγὼ εἰμι ἀπὸ κοιλίας μητρός μου· ἐὰν οὖν ξυρήσωμαι, ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι.

Κρ. 16,17

Αποκαμωμένος πλέον ο Σαμψών ἠνοιξεν εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν του και της εφανέρωσε το μυστικόν του λέγων· “ψαλλίδι δεν ἔχει ανεβή εἰς τὴν κεφαλὴν μου δια να μου κόψη τὴν κόμην, διότι ἐγὼ εἰμαι αφιερωμένος στον Θεόν εκ κοιλίας μητρός μου. Εὰν λοιπόν ξυρίσω τὴν κεφαλὴν μου, θα φύγη ἀπὸ ἐμέ η δύναμῖς μου, θα εξασθενήσω και θα εἰμαι ὅπως ὅλοι οι ἄλλοι ἄνθρωποι”.

Κρ. 16,18

καὶ εἶδε Δαλιδᾶ, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀλλοφύλων, λέγουσα· ἀνάβητε ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ἀπήγγειλέ μοι πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν

πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἄλλοφύλων καὶ ἀνήνεγκαν
τὸ ἀργύριον ἐν χερσὶν αὐτῶν.

Κρ. 16,18

Ἡ Δαλιδὰ ἀντελήφθη ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ Σαμψὼν ἠνοιξε
τὴν καρδίαν του καὶ τῆς εἶπεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ἐστειλεν
ἀνθρώπους καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀρχηγούς των Φιλισταίων,
στοὺς οὗς εἶπεν· “ἐλάτε δια μίαν ἀκόμη φορὰν, διότι
τώρα ὁ Σαμψὼν μου ἐφανερώσεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν”.
Ἡλθον ἀρχηγοὶ των Φιλισταίων φέροντες εἰς τὰ χέρια των
τοὺς ἀργυροὺς σίκλους, οὗς τῆς εἶχαν υποσχεθῆ.

Κρ. 16,19

καὶ ἐκοίμισε Δαλιδὰ τὸν Σαμψὼν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς·
καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα, καὶ ἐξύρησε τὰς ἐπτὰ σειρὰς τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι αὐτόν, καὶ
ἀπέστη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἀπ’ αὐτοῦ.

Κρ. 16,19

Ἡ Δαλιδὰ ἀπεκοίμησε τὸν Σαμψὼν εἰς τὰ γόνατά της καὶ
προσεκάλεσεν ἕνα ἄνδρα, ὁ οὗς ἐξύρισε τὰς ἐπτὰ
πλεξίδας τῆς κεφαλῆς του Σαμψὼν. Ὁ Σαμψὼν ἀπὸ τότε
περιήλθεν εἰς τὰ χέρια των Φιλισταίων καὶ ἡρχισεν ὁ
ἐξευτελισμὸς του, διότι ἐφυγε πλέον ἀπὸ αὐτόν ἡ θεία
δύναμις.

Κρ. 16,20

καὶ εἶπε Δαλιδὰ· ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψὼν. καὶ
ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἐξελεύσομαι
ὥς ἄπαξ καὶ ἄπαξ καὶ ἐκτιναχθήσομαι· καὶ αὐτὸς οὐκ
ἔγνω ὅτι ὁ Κύριος ἀπέστη ἀπάνωθεν αὐτοῦ.

Κρ. 16,20

διότι ὅταν εἶπεν εἰς αὐτόν ἡ Δαλιδὰ· “ἀλλόφυλοι ἐρχονται
ἐναντίον σου, Σαμψὼν”· ἐκεῖνος ἐξύπνησεν ἀπὸ τοῦ ὕπνου
του καὶ εἶπε· “θα ἐξέλθω ἀπὸ ἐδῶ ὅπως ἐκάμα καὶ τὰς ἄλλας
φορὰς καὶ θα ἐκτιναχθῶ με δύναμιν”. Ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζεν
ὅτι ὁ Κύριος καὶ ἡ δύναμις του Κυρίου εἶχον πλέον
ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ αὐτόν.

Κρ. 16,21

καὶ ἐκράτησαν αὐτόν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐξέκοψαν τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ κατήνεγκαν αὐτόν εἰς Γάζαν καὶ
ἐπέδωκαν αὐτόν ἐν πέδαις χαλκείαις, καὶ ἦν ἀλήθων ἐν

οἴκῳ τοῦ δεσμοτηρίου.

Κρ. 16,21

Αδύνατον πλέον τον συνέλαβον οι αλλόφυλοι και του έβγαλαν τους οφθαλμούς. Τον κατεβίβασαν εις την Γαζαν και έδεσαν με χαλκίνας χειροπέδας αυτόν και τον υπεχρέωσαν να γυρίζη μυλόπετραν και να αλέθῃ σίτον εις την φυλακήν.

Κρ. 16,22

Καὶ ἤρξατο θριῖς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν, καθὼς ἐξυρήσατο.

Κρ. 16,22

Μετά το ξύρισμα στο οποίο υπεβλήθη, ήρχισαν να φυτρώνουν πάλιν και να αυξάνουν αι τρίχες της κεφαλῆς του.

Κρ. 16,23

καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἄλλοφύλων συνήχθησαν θυσιάσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγὼν θεῷ αὐτῶν καὶ εὐφρανθῆναι καὶ εἶπαν· ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψὼν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν.

Κρ. 16,23

Μιαν από τας ημέρας εκείνας οι άρχοντες των Φιλισταίων συνεκεντρώθησαν δια να προσφέρουν μεγάλην θυσίαν στον θεόν των Δαγών και να ευφρανθούν λέγοντες· “ο θεός παρέδωσεν εις τα χέρια μας τον Σαμψών, τον εχθρόν μας.

Κρ. 16,24

καὶ εἶδον αὐτὸν ὁ λαὸς καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν, ὅτι παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν, τὸν ἐρημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ὃς ἐπλήθυνε τοὺς τραυματίας ἡμῶν.

Κρ. 16,24

Ο λαός των Φιλισταίων είδον δέσμιον τον Σαμψών και εδοξολόγησαν τον θεόν των λέγοντες ότι “ο θεός μας παρέδωκεν εις τα χέρια μας τον εχθρόν μας, αυτόν που ερήμωνε την χώραν μας και εφόνευε πολλούς από ημάς”.

Κρ. 16,25

καὶ ὅτε ἡγαθύνθη ἡ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ εἶπαν· καλέσατε τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ παιξάτω ἐνώπιον ἡμῶν. καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου δεσμοτηρίου, καὶ ἔπαιζεν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ ἐρράπιζον αὐτὸν καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῶν κιόνων.

- Κρ. 16,25 Όταν δε αι καρδίαι των είχαν ευφρανθή από την εορτήν, είπαν “καλέσατε και φέρετε από την φυλακὴν ἐδὼ τον Σαμψὼν και ας παίξῃ ἐνώπιόν μας, δια να διασκεδάσωμεν” Πράγματι μετέφεραν τον Σαμψὼν ἀπὸ την φυλακὴν, τον υπεχρέωναν να παίξῃ ἐνώπιόν των, τον ερράπιζαν και τον ετοποθέτησαν ὀρθιον ἀνάμεσα ἀπὸ δύο στύλους του οικοδομήματος.
- Κρ. 16 ,26 καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ· ἄφες με καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας, ἐφ’ οἷς ὁ οἶκος ἐπ’ αὐτοὺς, καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ’ αὐτοὺς.
- Κρ. 16,26 Εἶπε δε ο Σαμψὼν πρὸς τον ἄνδρα ο οποίος τον κρατοῦσε ἀπὸ το χέρι, δια να τον οδηγή· “ἀφησέ με να ψηλαφήσω τους δύο στύλους οι οποίοι υποβαστάζουν το οικοδόμημα τοῦτο και να στηριχθῶ ὀλίγον εἰς αὐτοὺς”.
- Κρ. 16,27 καὶ ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παγνίαις Σαμψὼν.
- Κρ. 16,27 Το οικοδόμημά ἦτο γεμάτο ἀπὸ ἄνδρας και γυναῖκας. Εκεί ἦσαν ὅλοι οἱ ἄρχοντες των Φιλισταίων, ἐπάνω δε στο ἡλιακῶν τρεις περίπου χιλιάδες ἄνδρες και γυναῖκες, οἱ οποίοι παρηκολοῦθουν τους ἐμπαιγμοὺς και ἐξευτελισμοὺς του Σαμψὼν.
- Κρ. 16,28 καὶ ἔκλαυσε Σαμψὼν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν· Ἀδωναῖε Κύριε, μνήσθητι δὴ μου νῦν καὶ ἐνίσχυσόν με ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο, Θεέ, καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις.
- Κρ. 16,28 Ο Σαμψὼν μέσα εἰς την θλίψιν του συνησθάνθη το σφάλμα του, ἐκλάυσεν ἐνώπιον του Θεοῦ και προσηυχήθη πρὸς αὐτὸν λέγων· “Ἀδωναῖε Κυριε, μνήσθητί μου και τώρα, ἐνίσχυσέ με μίαν ἀκόμη φοράν, Θεέ μου, δια να

ανταποδώσω σκληράν τιμωρίαν κατά των Φιλισταίων οι οποίοι μου έβγαλαν τα δυο μου μάτια”.

Κρ. 16,29 καὶ περιέλαβε Σαμφὼν τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου, ἐφ’ οὓς ὁ οἶκος εἰστήκει, καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἐκράτησεν ἓνα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ ἓνα τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ.

Κρ. 16,29 Αγκάλιασε ο Σαμφὼν τους δύο στύλους επάνω στους οποίους υπεβαστάζετο ο οἶκος, εστηρίχθη εις αυτούς, εκράτησε τον ἓνα στύλον με το δεξί του χέρι και τον ἄλλον με το αριστερόν,

Κρ. 16,30 καὶ εἶπε Σαμφὼν· ἀποθανέτω ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἄλλοφύλων· καὶ ἐβάσταξεν ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ· καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες, οὓς ἐθανάτωσε Σαμφὼν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Κρ. 16,30 και ειπε μεγαλοφώνως· “ας αποθάνω μαζή με τους αλλοφύλους”. Εκράτησε και συνεκλόνησε με δύναμιν τους στύλους και κατεκρημνίσθη ὅλον το οικοδόμημα επάνω στους ἄρχοντας και επάνω στον λαόν των Φιλισταίων που ευρίσκοντο εντός αυτού. Αυτοί τους οποίους εφόνευσεν ο Σαμφὼν εκεί κατά τον θάνατόν του ἦσαν περισσότεροι ἀπὸ ὅσους εἶχε φονεύσει κατά το διάστημα της ζωῆς του.

Κρ. 16,31 καὶ κατέβησαν οἱ ἄδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἀνὰ μέσον Σαραὰ καὶ ἀνὰ μέσον Ἑσθαὸλ ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσιν ἔτη.

Κρ. 16,31 Οι ομοεθνεῖς του Σαμφὼν και οι συγγενεῖς αὐτοῦ κατέβησαν εις την Γαζαν, ἔλαβαν το νεκρόν σῶμα του Σαμφὼν, ἀνέβησαν και ἔθαψαν αὐτόν μεταξύ Σαραὰ και Εσθαὸλ στον τάφον του πατρὸς του, του Μανωέ. Ο Σαμφὼν

έκρινε τον Ισραήλ επί είκοσιν έτη.

ΚΡΙΤΑΙ 17

- Κρ. 17,1 Καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Ἐφραὶμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχαίας.
- Κρ. 17,1 Εζούσε τότε ενας ἄνθρωπος καταγόμενος ἀπὸ την ορεινήν περιοχὴν της φυλῆς Εφραὶμ, ονόματι Μιχαίας.
- Κρ. 17,2 καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ· οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν, οὓς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῇ καὶ με ἡράσω καὶ προσεῖπας ἐν ὧσί μου, ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοί, ἐγὼ ἔλαβον αὐτό. καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ υἱὸς μου τῷ Κυρίῳ.
- Κρ. 17,2 Εἶπεν αὐτὸς εἰς την μητέρα του· “οἱ χίλιοι ἑκατὸν ἀργυροὶ σίκλοι, τους οποίους ἐκρατούσες δια τον εαυτὸν σου καὶ κατηράσθης αὐτὸν που σου τους ἐκλέψε, ἐμέ κατηράσθης, ὅπως το ἤκουσα με τα αὐτιά μου, διότι ἐγὼ ἐκλεψα τα χρήματα. Ἰδοὺ το ἀργύριον εὐρίσκεται πλησίον μου”. Εἶπε τότε ἡ μητέρα του· “ας εἶναι εὐλογημένος ἀπὸ τον Κυριον ο υἱὸς μου”.
- Κρ. 17,3 καὶ ἀπέδωκε τοὺς χιλίους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· ἀγιάζουσα ἡγίασα τὸ ἀργύριον τῷ Κυρίῳ ἐκ τῆς χειρός μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, καὶ νῦν ἀποδώσω αὐτό σοι.
- Κρ. 17,3 Ο Μιχαίας ἔδωσεν εἰς την μητέρα του τους χιλίους ἑκατὸν σίκλους ἀργυρίου. Ἡ δε μητέρα του εἶπεν· “ἔταξα να αφιερώσω με τα ἴδια μου τα χέρια στον Κυριον το ἀργύριον αὐτό προς χάριν του υἱοῦ μου δια να κατασκευασθῇ χωνευτὸν καὶ γλυπτὸν ἀγαλμα. Τώρα ὁμως θα παραδώσω εἰς σε αὐτό”.
- Κρ. 17,4 καὶ ἀπέδωκε τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν ἡ

μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν· καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ Μιχαία.

Κρ. 17,4 Ο Μιχαίας ὁμῶς ἐπέστρεψε τὸ πόσον εἰς τὴν μητέρα του. Εκείνη ἐπῆρεν ἀπὸ αὐτὸ διακοσίους ἀργυροὺς σίκλους, ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἀργυροκόπον καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἔλυσε εἰς χωνευτήριον καὶ κατεσκεύασεν ἀγάλμα χωνευτὸν καὶ γλυπτὸν. Αὐτὸ δὲ μετεφέρθη στὸν οἶκον τοῦ Μιχαία.

Κρ. 17,5 καὶ ὁ οἶκος Μιχαία, αὐτῷ οἶκος Θεοῦ· καὶ ἐποίησεν ἐφῶδ καὶ θεραφὶν καὶ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα ἀπὸ ἐνὸς υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα.

Κρ. 17,5 Ἐποὶ δὲ ὁ οἶκος Μιχαία ἐγενε δι' αὐτὸν ναὸς Θεοῦ. Κατεσκεύασεν ἐπίσης ὁ Μιχαίας ἓνα ἱερατικὸν ἄμφιον, ἐφῶδ καὶ ἓνα ἀγάλμα θεραφὶν, καθιέρωσε δὲ καὶ ἐχειροτόνησεν ἓναν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ ὡς ἱερέα, τὸν ὁποῖον καὶ εἶχεν ἱερέα τοῦ στὸν ναὸν αὐτὸν.

Κρ. 17,6 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ· ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει.

Κρ. 17,6 Κατὰ τὴν ἐποχὴν δηλαδὴ ἐκείνην δὲν υπῆρχε βασιλεὺς στὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ ὁ καθένας ἔκανε ὅ,τι τοῦ ἐφαίνετο ὀρθὸν καὶ εὐχάριστον εἰς τὰ μάτια τοῦ.

Κρ. 17,7 Καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλεὲμ δήμου Ἰούδα, καὶ αὐτὸς Λευίτης, καὶ οὗτος παρῶκει ἐκεῖ.

Κρ. 17,7 Ἐζούσεν ἐπίσης τότε ἓνας νέος ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ὁ ὁποῖος ἦτο Λευίτης καὶ κατοικοῦσεν εἰς τὴν Βηθλεὲμ.

Κρ. 17,8 καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς πόλεως Ἰούδα παροικῆσαι ἐν ᾧ ἂν εὖρη τόπῳ, καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Ἐφραὶμ καὶ ἕως οἴκου Μιχαία τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ.

Κρ. 17,8 Αὐτὸς μετέβη ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ, τὴν πόλιν τῆς Ἰουδαίας, νὰ ἐγκατασταθῇ, ὅπου θα εὕρισκε τόπον κατάλληλον. Ἠλθεν εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ, ἐφθάσε ἕως

- Κρ. 17,9 στον οίκον του Μιχαία, δια να συνεχίση τον δρόμον του. καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας· πόθεν ἔρχῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Λευίτης εἰμὶ ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ᾧ ἂν εὕρω τόπω.
- Κρ. 17,9 Ἡρώτησεν αὐτόν ο Μιχαίας· “ἀπὸ που ἔρχεσαι;” Εκείνος του ἀπήντησεν· “ἐγὼ εἰμαι Λευίτης ἀπὸ την Βηθλεὲμ της Ιουδαίας και πηγαίνω να εγκατασταθῶ ὅπου εὕρω κατάλληλον δι' ἐμέ τόπον”.
- Κρ. 17,10 καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας· κάθου μετ' ἐμοῦ καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν καὶ στολὴν ἱματίων καὶ τὰ πρὸς ζωὴν σου.
- Κρ. 17,10 Ο Μιχαίας του εἶπε· “μείνε μαζί μου και γίνε δι' ἐμέ πνευματικός πατήρ και ἱερεὺς. Εγὼ δε θα σου δίδω κάθε ἡμέραν δέκα ἀργυρά νομίσματα, τα ἐνδύματά σου και ὅλα ὅσα χρειάζονται πρὸς συντήρησίν σου”.
- Κρ. 17,11 καὶ ἐπορεύθη ὁ Λευίτης καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρὶ, καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας αὐτῷ ὡς εἷς ἀπὸ υἱῶν αὐτοῦ.
- Κρ. 17,11 Ο Λευίτης ἐδέχθη την πρότασιν και χωρὶς ἀναβολὴν ἐγκατεστάθη πλησίον του ἀνθρώπου αὐτοῦ. Ο νεαρός αὐτός Λευίτης ἠγαπήθη ἀπὸ τον Μιχαίαν και ἐγένεν ὡς ἓνας ἀπὸ τους υἱούς του.
- Κρ. 17,12 καὶ ἐπλήρωσε Μιχαίας τὴν χεῖρα τοῦ Λευίτου, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ Μιχαία.
- Κρ. 17,12 Ο Μιχαίας καθιέρωσεν αὐτόν ὡς ἱερέα του και αὐτός ἐγένε πρᾶγματι ἱερεὺς στον οἶκον του Μιχαία.
- Κρ. 17,13 καὶ εἶπε Μιχαίας· νῦν ἔγνων ὅτι ἀγαθυνεῖ μοι Κύριος, ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευίτης εἰς ἱερέα.
- Κρ. 17,13 Εἶπε δε τότε ο Μιχαίας· “τώρα ἀντελήφθην καλὰ ὅτι ο Κυριος θα με ἐλεήσῃ και θα μου στείλῃ ἀγαθὰ, διότι ἔχω αὐτόν τον Λευίτην ὡς ἱερέα.

ΚΡΙΤΑΙ 18

- Κρ. 18,1 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δὰν ἐζήτει ἑαυτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι, ὅτι οὐκ ἐνέπεσεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κληρονομία.
- Κρ. 18,1 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην δεν υπήρχε βασιλεὺς μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν. Τας ἡμέρας δε ἐκείνας ἡ φυλὴ του Δαν ἀναζητοῦσε δια τον εαυτὸν της περιοχὴν δια να ἐγκατασταθῇ, ἐπειδὴ ἕως τότε δεν εἶχεν ὑπὸ την δικαιοδοσίαν της την περιοχὴν που εἶχε κληροδοτηθῇ εἰς αὐτὴν μεταξύ των ἄλλων φύλων του Ἰσραὴλ.
- Κρ. 18,2 καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δὰν ἀπὸ δῆμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας υἱοὺς δυνάμεως ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἑσθαὸλ τοῦ κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτὴν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς· πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε τὴν γῆν. καὶ ἦλθον ἕως ὄρους Ἐφραὶμ ἕως οἴκου Μιχαία καὶ ἠϋλίσθησαν αὐτοὶ ἐκεῖ
- Κρ. 18,2 Οἱ της φυλῆς Δαν ἐξέλεξαν ἀπὸ τας οικογενείας της φυλῆς πέντε γενναίους ἄνδρας καὶ τους ἐστείλαν ἀπὸ τας πόλεις Σαραὰ καὶ Ἑσθαὸλ να κατασκοπεύσουν την χώραν, να ἐξερευνήσουν αὐτὴν καὶ τους εἶπαν· “πηγαίνετε καὶ ἐξερευνήσατε την χώραν της Παλαιστίνης”. Οἱ πέντε αὐτοὶ κατάσκοποι ἦλθον εἰς την ορεινὴν περιοχὴν Ἐφραὶμ, ἐφθασαν ἕως τον οἶκον του Μιχαία καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ,
- Κρ. 18,3 ἐν οἴκῳ Μιχαία, καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἶπαν αὐτῷ· τίς ἦνεγκέ σε ὧδε, καὶ σὺ τί ποιεῖς ἐν τῷ τόπῳ

τούτῳ, καὶ τί σοι ὤδε;

Κρ. 18,3 στον οἶκον του Μιχαία. Αὐτοὶ ἀνεγνώρισαν ἀπὸ την λαλίαν του τον νεαρόν εκείνον Λευίτην, ἐλοξοδρόμησαν ἐκεῖ και τον ηρώτησαν· “ποιὸς σε ἔφερεν ἐδὼ και τι κάνεις στον τόπον τούτον; Ποία η ἀπασχόλησίς σου ἐδὼ;”

Κρ. 18,4 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησέ μοι Μιχαίας καὶ ἐμισθώσατό με, καὶ ἐγενόμην αὐτῷ εἰς ἱερέα.

Κρ. 18,4 Εκείνος τους ἀπήτησε· “αὐτὰ και αὐτὰ μου ἐπρότεινεν ο Μιχαίας, ἐγὼ ἐδέχθην, ἐγίνα εἰς αὐτόν ἱερεὺς και ἐργάζομαι ἐδὼ ως μισθωτός του”.

Κρ. 18,5 καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἐπερώτησον δὴ ἐν τῷ Θεῷ, καὶ γνωσόμεθα εἰ εὐοδωθήσεται ἡ ὁδὸς ἡμῶν, ἐν ᾗ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ.

Κρ. 18,5 Εκείνοι εἶπαν πρὸς αὐτόν· “ἐρώτησε, σε παρακαλοῦμεν, τον Θεόν δια να μάθωμεν εἴαν θα κατευοδωθῇ το ταξιδιόν μας, ο σκοπὸς δια τον ὁποῖον πορευόμεθα”.

Κρ. 18,6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς· πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ· ἐνώπιον Κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν, ἐν ᾗ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ.

Κρ. 18,6 Εἶπε δε πρὸς αὐτούς ο Λευίτης ἐκεῖνος ἱερεὺς· “πηγαίνετε εἰρηνικοί, ο δρόμος και ο σκοπὸς σας εἶναι με την εὐλογίαν του Κυρίου”.

Κρ. 18,7 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες καὶ ἦλθον εἰς Λαϊσά· καὶ εἶδαν τὸν λαόν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον ἐπ’ ἐλπίδι, ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα, καὶ οὐκ ἔστι διατρέπων ἢ καταισχύνων λόγον ἐν τῇ γῇ, κληρονόμος ἐκπιέζων θησαυρούς, καὶ μακρὰν εἰσι Σιδωνίων καὶ λόγον οὐκ ἔχουσι πρὸς ἄνθρωπον.

Κρ. 18,7 Οἱ πέντε ἐκεῖνοι ἄνδρες συνέχισαν την πορείαν των και ἦλθον εἰς Λαϊσά. Εἶδον τον λαόν τον κατοικούντα εἰς την πόλιν αὐτήν να κάθεται ἀμέριμνος και ὑσυχος ὅπως ἡσυχοι κατοικοῦσαν οἱ ἄνθρωποι της μεγάλης πόλεως Σιδών. Εἰς την

πόλιν αυτήν Λαισά δεν υπήρχε κανείς που να φιλονική με τον άλλον, να εντροπιάζη και να εξευτελίξη με τα λόγια του ο ένας τον άλλον, ούτε και κληρονόμος επιζητών δια της βίας να κληρονομήση θησαυρούς. Επί πλέον ήσαν μακράν από τους κατοίκους της Σιδώνας και δεν είχαν καμμίαν διαφοράν προς κανένα άνθρωπον από τους γύρω λαούς.

Κρ. 18,8 καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν εἰς Σαραὰ καὶ Ἑσθαὸλ καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· τί ὑμεῖς κάθησθε;

Κρ. 18,8 Οἱ πέντε κατάσκοποι ἐπανήλθον στους ἀδελφούς των εἰς Σαραὰ καὶ Ἑσθαὸλ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς· “τι καθέσθε ἐδῶ καὶ χάνετε τὸν καιρὸν σας;”

Κρ. 18,9 καὶ εἶπαν· ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ’ αὐτούς, ὅτι εἶδομεν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα· καὶ ὑμεῖς ἡσυχάζετε; μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι καὶ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομῆσαι τὴν γῆν.

Κρ. 18,9 Καὶ ἐν συνεχείᾳ τοὺς εἶπαν· “σηκωθῆτε καὶ ἐτοιμασθῆτε νὰ βαδίσωμεν ἐναντίον των ἀνθρώπων ἐκείνων, διότι κατεσκοπεύσαμεν τὴν χώραν των καὶ τὴν εἶδομεν πολὺ εὐφορον καὶ πλουσίαν. Καὶ σεις ἀκόμη ἡσυχάζετε ἐδῶ; Μὴ ἀμελήσετε νὰ βαδίσετε καὶ νὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν χώραν ἐκείνην καὶ νὰ τὴν κατακτήσετε ὡς ἰδικὴν σας πλέον.

Κρ. 18,10 καὶ ἡνίκα ἐὰν ἔλθητε, εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ’ ἐλπίδι, καὶ ἡ γῆ πλατεῖα, ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ὑμῶν, τόπος, ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῇ.

Κρ. 18,10 Οταν δε εἰσέλθετε δια τὴν κατάκτησιν αὐτῆς τῆς χώρας θα βρῆτε ἓνα λαὸν ἡσυχον καὶ εἰρηνικὸν καὶ μίαν χώραν ευρείαν καὶ πλουσίαν. Ὁ δε Θεός, ὅπως μας ἐπληροφόρησεν ὁ Λευίτης ἱερεὺς, ἔχει παραδώσει εἰς τὰ χέρια σας τὴν χώραν αὐτήν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν λείπει”.

Κρ. 18,11 Καὶ ἀπῆραν ἐκεῖθεν ἀπὸ δῆμων τοῦ Δὰν ἀπὸ Σαραὰ καὶ

ἀπὸ Ἑσθαὸλ ἑξακόσιοι ἄνδρες ἐζωσμένοι σκεύη
παρατάξεως.

Κρ. 18,11 Ἀμέσως ἑξακόσιοι ἄνδρες ἀπὸ τοὺς δῆμους τῆς φυλῆς Δαν
ἐξεκίνησαν ζωσμένοι με τὰ πολεμικὰ τῶν ὅπλα, ἀπὸ τὰς
πόλεις Σαραὰ καὶ Ἑσθαὸλ.

Κρ. 18,12 καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καριαθιαρὶμ ἐν
Ἰούδα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ
Παρεμβολὴ Δαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἰδοὺ ὀπίσω
Καριαθιαρὶμ.

Κρ. 18,12 Ἀνέβησαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν πόλιν Καριαθιαρὶμ
τῆς φυλῆς Ἰούδα. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ τόπος ἐκεῖνος ὠνομάσθη
“Στρατόπεδον Δαν” μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς. Ἡ τοποθεσία
αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὰ δυτικὰ τῆς Καριαθιαρὶμ.

Κρ. 18,13 καὶ παρῆλθον ἐκεῖθεν ὄρος Ἐφραὶμ καὶ ἦλθον ἕως οἴκου
Μιχαία.

Κρ. 18,13 Ἀπὸ ἐκεῖ ἀνέβησαν εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς
Ἐφραὶμ καὶ ἦλθον ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Μιχαία.

Κρ. 18,14 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευόμενοι
κατασκέψασθαι τὴν γῆν Λαισὰ καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς
ἀδελφούς· ἔγνωτε ὅτι ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐφῶδ καὶ
θεραφὶν καὶ γλυπτὸν καὶ χωνευτόν; καὶ νῦν γινώτε ὅ,τι
ποιήσετε.

Κρ. 18,14 Οἱ πέντε ἄνδρες οἱ ὁποῖοι εἶχαν προηγουμένως πορευθῆ δια
να κατασκοπεύσουν τὴν χώραν Λαισά, εἶπαν τότε πρὸς τοὺς
ομοφύλους τῶν· “γινώριζετε ὅτι στὸν οἶκον τούτον τοῦ
Μιχαία ὑπάρχει ἱερατικὸν ἄμφιον ἐφῶδ, θεραφὶν, χωνευτόν
καὶ γλυπτὸν ἄγαλμα; Μαθετέ τὸ τώρα καὶ κάμετε ὅ,τι
νομίζετε”.

Κρ. 18,15 καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ
νεανίσκου τοῦ Λευίτου, εἰς τὸν οἶκον Μιχαία, καὶ
ῥώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην.

Κρ. 18,15 Οἱ πέντε αὐτοὶ ἄνδρες ἐλοξοδρόμησαν πρὸς τὰ ἐκεῖ,

- εισήλθον στον οίκον του νεαρού Λευίτου ιερέως, στον οίκον του Μιχαία και εχαιρέτησαν αυτόν χαιρετισμόν ειρήνης.
- Κρ. 18,16 καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἀνεζωσμένοι τὰ σκεύη τῆς παρατάξεως αὐτῶν ἐστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης, οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δάν.
- Κρ. 18,16 Οἱ δε ἄλλοι ἑξακόσιοι ἄνδρες, οἱ τῆς φυλῆς Δαν, οἱ ὠπλισμένοι με τὰ πολεμικά των σκεύη, ἔμειναν ὀρθιοὶ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πύλην τῆς ἀγροτικῆς αὐτῆς κατοικίας.
- Κρ. 18,17 καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατασκέπασθαι τὴν γῆν καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαία, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐστῶς·
- Κρ. 18,17 Ἐν τῷ μεταξύ οἱ πέντε ἄνδρες, οἱ οἵοι εἶχαν προηγουμένως κατασκοπεύσει τὴν χώραν, εἰσῆλθον στον οἶκον τοῦ Μιχαία. Ὁ Λευίτης ἱερεὺς ἦτο ὀρθίος.
- Κρ. 18,18 καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ ἐφῶδ καὶ τὸ θεραφὶν καὶ τὸ χωνευτὸν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἱερεὺς· τί ὑμεῖς ποιεῖτε;
- Κρ. 18,18 Ἐκεῖνοι ἥρπασαν τὸ γλυπτὸν ἄγαλμα, τὸ ἱερατικὸν ἔνδυμα ἐφῶδ καὶ τὸ χυτὸν ἄγαλμα. Ὁ Λευίτης- ἱερεὺς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “τί εἶναι αὐτὸ που κάνετε;”
- Κρ. 18,19 καὶ εἶπαν αὐτῷ· κώφευσον, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ στόμα σου καὶ δεῦρο μεθ’ ἡμῶν καὶ γένου ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα· μὴ ἀγαθὸν εἶναι σε ἱερέα οἴκου ἀνδρὸς ἐνὸς ἢ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆμον Ἰσραὴλ;
- Κρ. 18,19 Ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· “πάψε· βούλωσε τὸ στόμα σου με τὸ χεῖρ σου, ἔλα μαζή μας καὶ γίνε εἰς ἡμᾶς πνευματικὸς πατήρ καὶ ἱερεὺς. Εἶναι, τάχα, καλὺτερον δια σε νὰ εἶσαι ἱερεὺς στον οἶκον ἐνὸς μόνον ἀνδρὸς ἢ νὰ γίνῃς ἱερεὺς μίας ὁλοκλήρου φυλῆς, μίας μεγάλης οικογενείας τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ;”
- Κρ. 18,20 καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδίᾳ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλαβε τὸ ἐφῶδ καὶ τὸ θεραφὶν καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν καὶ

ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

Κρ. 18,20 Ἡ καρδιά του ιερέως ηυχαριστήθη ἀπὸ τὴν πρότασιν αὐτήν. Ἐπήρεν ὁ ἴδιος τὸ εφῶδ, τὸ θεραφίν, τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν ἀγάλμα καὶ ἦλθε μαζὴ τῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐξακοσίων ἐκείνων στρατιωτῶν.

Κρ. 18,21 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθαν· καὶ ἔθηκαν τὰ τέκνα καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἔμπροσθεν αὐτῶν.

Κρ. 18,21 Ἐπέστρεψαν κατόπιν ὅλοι καὶ ἐφυγαν ἀπὸ ἐκεῖ. Ἐβαλαν ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν παράταξιν τῶν τῶν παῖδιά τῶν, τὰ ζῶα τῶν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα τῶν.

Κρ. 18,22 αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου Μιχαία καὶ ἰδοὺ Μιχαίας καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς μετὰ οἴκου Μιχαία ἐβόησαν καὶ κατελάβοντο τοὺς υἱοὺς Δάν.

Κρ. 18,22 Εἶχον πλέον ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν ἐπαυλιν τοῦ Μιχαία καὶ ἰδοὺ ὁ Μιχαίας καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς οἰκίας κοντὰ στὸν οἶκον τοῦ Μιχαία, ἐνεφανίσθησαν, ἐφῶναξαν καὶ ἐπλησίασαν τοὺς ἄνδρας τῆς φυλῆς Δαν.

Κρ. 18,23 καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Δάν τὸ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν τῷ Μιχαία· τί ἐστὶ σοι, ὅτι ἐβόησας;

Κρ. 18,23 Οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Δαν ἐστράφησαν ὀπίσω πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπαν στὸν Μιχαίαν· “τί ἔχεις καὶ κραυγάζεις;” Ὁ Μιχαίας ἀπήντησε·

Κρ. 18,24 καὶ εἶπε Μιχαίας· ὅτι τὸ γλυπτὸν μου, ὃ ἐποίησα, ἐλάβετε καὶ τὸν ἱερέα καὶ ἐπορεύθητε· καὶ τί μοι ἔτι; καὶ τί τοῦτο λέγετε πρὸς με· τί κράζεις;

Κρ. 18,24 “φωνάζω διότι μου ἐπήρατε τὸ γλυπτὸν τὸ ὁποῖον κατεσκεύασα καὶ τὸν ἱερέα μου καὶ ἐφύγατε. Τί ἄλλο ηθέλατε νὰ μου κάμετε καὶ μοι λέγετε τώρα τί κραυγάζεις;”

Κρ. 18,25 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Δάν· μὴ ἀκουσθήτω δὴ φωνὴ σου μεθ’ ἡμῶν, μὴ ποτε συναντήσωσιν ἡμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῇ καὶ προσθήσουσι ψυχὴν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου σου.

- Κρ. 18,25 Οι άνδρες της φυλής Δαν του είπαν· “μη ακουσθή πλέον φωνή από το στόμα σου προς ημάς, διότι υπάρχουν μεταξύ μας άνδρες οξύθυμοι και σκληροί μήπως και ορμήσουν εναντίον σου και αφαιρέσουν την ζωήν την ιδικήν σου και την ζωήν όλων των ανθρώπων του οίκου σου”.
- Κρ. 18,26 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δὰν εἰς ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἶδε Μιχαίας ὅτι δυνατώτεροί εἰσιν ὑπὲρ αὐτόν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- Κρ. 18,26 Επειτα από τους λόγους αυτούς οι άνδρες της φυλής Δαν συνέχισαν τον δρόμον των. Ο Μιχαίας είδεν ὅτι εκείνοι εἶναι ισχυρότεροι ἀπὸ αὐτόν και ἐπέστρεψεν στον οἶκον του.
- Κρ. 18,27 καὶ οἱ υἱοὶ Δὰν ἔλαβον ὃ ἐποίησε Μιχαίας, καὶ τὸν ἱερέα, ὃς ἦν αὐτῷ, καὶ ἦλθον ἐπὶ Λαισά, ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ πεποιθότα ἐπ’ ἐλπίδι καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ·
- Κρ. 18,27 Οι άνδρες της φυλής Δαν ἔχοντες μαζί των ὅσα ιερά αντικείμενα εἶχε κατασκευάσει ο Μιχαίας και τον ιερέα του, ἦλθον εἰς τὴν πόλιν Λαισά, τὴν ὁποίαν κατοικοῦσαν ἄνθρωποι ἡσυχoi με ἀκλόνητον τὴν ἐλπίδα δια τὴν ἡσυχίαν των. Οι άνδρες της φυλής Δαν ἐπετέθησαν ἐναντίον των και τους κατέστρεψαν, τὴν δε πόλιν των παρέδωκαν στο πυρ.
- Κρ. 18,28 καὶ οὐκ ἦν ὁ ρυόμενος, ὅτι μακρὰν ἐστὶν ἀπὸ Σιδωνίων, καὶ λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου, καὶ αὕτῃ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου Ῥαάβ. καὶ ὠκοδόμησαν τὴν πόλιν καὶ κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ
- Κρ. 18,28 Κανείς δεν ἔσπευσε να τους γλυτώσῃ διότι ἡ πόλις των ἦτο πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὴν Σιδῶνα και διότι ἀκόμη δεν εἶχον καμμίαν αὐτοῖ ἐπικοινωνίαν με ἄλλον τινὰ γειτονικὸν λαόν. Εξ ἄλλου ἡ πόλις των εὐρίσκετο μεμονωμένη και ἀνοχύρωτος εἰς τὴν κοιλάδα του οἴκου Ῥαάβ. Οι άνδρες της φυλής Δαν ἀνοικοδόμησαν τὴν πόλιν και ἐγκατεστάθησαν

εις αυτήν.

Κρ. 18,29 καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δὰν ἐν ὀνόματι Δὰν πατρὸς αὐτῶν, ὃς ἐτέχθη τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἦν Οὐλαμαῖς ὄνομα τῆς πόλεως τὸ πρότερον.

Κρ. 18,29 Ἐδωσαν δε νέον ὄνομα εἰς αὐτήν, τὸ ὄνομα τοῦ προπάτορός των, τοῦ Δαν, ὁ ὁποῖος ἦτο υἱὸς τοῦ Ἰσραήλ. Τὸ προηγούμενον ὄνομα τῆς πόλεως ἦτο Ουλαμαῖς.

Κρ. 18,30 καὶ ἔστησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Δὰν τὸ γλυπτὸν· καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Γηρσὼν υἱὸς Μανασσῆ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῇ φυλῇ Δὰν ἕως ἡμέρας τῆς ἀποικίας τῆς γῆς.

Κρ. 18,30 Ἐκεῖ οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Δαν ἔστησαν τὸ γλυπτὸν ἄγαλμα. Ὁ δε Ἰωνάθαν, υἱὸς τοῦ Γηρσὼν, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ἐγίναν ἱερεῖς εἰς τὴν φυλὴν Δαν μέχρι τῆς εποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἐζοῦσαν μακρὰν ἀπὸ τὴν πατρίδα των.

Κρ. 18,31 καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τὸ γλυπτὸν, ὃ ἐποίησε Μιχαίας πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἦν ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐν Σηλώμ.

Κρ. 18,31 Ἐκεῖ ἐχρησιμοποίησαν δια τὸν εαυτὸν των τὸ γλυπτὸν ἄγαλμα ποῦ εἶχε κατασκευάσει ὁ Μιχαίας, ὅταν ἀκόμη ἡ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου εὐρίσκετο εἰς Σηλώμ.

ΚΡΙΤΑΙ 19

Κρ. 19,1 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ· καὶ ἐγένετο ἀνὴρ Λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς ὄρους Ἐφραὶμ καὶ ἔλαβεν αὐτῷ γυναῖκα παλλακὴν ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰούδα.

Κρ. 19,1 Κατὰ τὴν εποχὴν ἐκείνην δεν υπήρχεν ἀκόμη βασιλεὺς στὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν· ἐζοῦσεν ενας ἀνὴρ Λευίτης, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσε εἰς κάποιο πρानές τῆς ορεινῆς περιοχῆς τῆς

φυλῆς Εφραΐμ. Αυτὸς ἔλαβεν ὡς παλλακὴν, σύζυγον δηλαδὴ δευτέρας σειράς, μίαν γυναῖκα ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Κρ. 19,2 καὶ ἐπορεύθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθε παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς εἰς Βηθλεὲμ Ἰούδα καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας μηνῶν τεσσάρων.

Κρ. 19,2 Ἡ παλλακὴ ὁμῶς αὐτὴ ἐφυγεν ἀπὸ αὐτόν, τὸν εγκατέλειψε καὶ ἐπανήλθεν στὸν οἶκον τοῦ πατρὸς τῆς, εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Ἐκεῖ ἐμείνεν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας.

Κρ. 19,3 καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῷ, καὶ νεανίας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ζεῦγος ὄνων· ἡ δὲ εἰσήνεγκεν αὐτόν εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς, καὶ εἶδεν αὐτόν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος καὶ ἠύφρανθη εἰς συνάντησιν αὐτοῦ.

Κρ. 19,3 Κατόπιν ὁ σύζυγός τῆς μετέβη πρὸς αὐτήν, νὰ ομιλήσῃ εἰς τὴν καρδίαν τῆς καὶ νὰ τὴν πείσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ πλησίον τοῦ. Μαζὴ τοῦ ἐπήρην ὡς συνοδὸν ἓνα νεαρόν ὑπηρέτην τοῦ καὶ ἓνα ζεῦγος ὄνων. Ἐκείνη τὸν ὑπεδέχθη εἰς τὴν Βηθλεὲμ καὶ τὸν εἰσήγαγεν στὸν πατρικὸν τῆς οἶκον. Ὁ δὲ πατὴρ τῆς ὅταν εἶδεν αὐτόν ηὐχαριστήθη πάρα πολὺ ἀπὸ τὴν συνάντησίν του.

Κρ. 19,4 καὶ κατέσχεν αὐτόν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἠύλισθησαν ἐκεῖ.

Κρ. 19,4 Αυτὸς ὁ πενθερὸς του, ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, τὸν ἐκράτησε μαζὴ τοῦ καὶ ἐκεῖνος ἐμείνεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Ἐφαγον, ἔπιον καὶ παρέμειναν ἐκεῖ μαζή.

Κρ. 19,5 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ ὥρθρισαν τὸ πρωῒ καὶ ἀνέστη τοῦ πορευθῆναι· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν νυμφίον αὐτοῦ· στήρισον τὴν καρδίαν σου ψωμῷ ἄρτου, καὶ μετὰ τοῦτο πορεύσεσθε.

- Κρ. 19,5 Κατά την τετάρτην ημέραν ηγέρθησαν πολύ πρωί και ο Λευίτης ητοιμάσθη να αναχωρήση. Ο πατήρ όμως της νεάνιδος είπεν στον γαμβρόν του· “στήλωσε και τόνωσε την καρδιά σου με ένα κόμματι ψωμί και έπειτα αναχωρείτε”.
- Κρ. 19,6 καὶ ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον· καὶ εἶπεν ὁ πατήρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν ἄνδρα· ἄγε δὴ αὐλίσθητι, καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδιά σου.
- Κρ. 19,6 Εκάθησαν και οι δύο μαζί έφαγον και έπιον. Εν συνεχεία δε του είπεν ο πατήρ της νεάνιδος· “μη διάζεσαι να φύγης. Ας περάσωμεν μαζί και αυτήν την νύκτα και θα ευφρανθή η καρδιά σου”. Εκείνος υπεχώρησε.
- Κρ. 19,7 καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορεύεσθαι αὐτός· καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν ὁ γαμβρός αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισε καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ.
- Κρ. 19,7 Την άλλην όμως πρωίαν ηγέρθη ο γαμβρός και ητοιμάζετο να αναχωρήση. Ο πενθερός του όμως επέμενε και τον επειθανάγκασε να μείνη, ο δε Λευίτης υποχωρών παρέμεινε και την ημέραν εκείνην.
- Κρ. 19,8 καὶ ὥρθρισε τὸ πρωῒ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ τοῦ πορευθῆναι· καὶ εἶπεν ὁ πατήρ τῆς νεάνιδος· στήρισον δὴ τὴν καρδίαν σου καὶ στράτευσον ἕως κλῖναι τὴν ἡμέραν· καὶ ἔφαγον οἱ δύο.
- Κρ. 19,8 Την πέμπτην ημέραν το πρωί ηγέρθη δια να αναχωρήση πλέον οριστικώς. Ο πατέρας όμως της νεάνιδος του είπε· “τόνωσε και πάλιν την καρδιά σου με φάγητον και αναχώρησε όταν θα κλίνη προς την δύσιν της η ημέρα”. Εφαγον και πάλιν οι δύο μαζί.
- Κρ. 19,9 καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευθῆναι, αὐτός καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ὁ νεανίας αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γαμβρός αὐτοῦ ὁ πατήρ τῆς νεάνιδος· ἰδοὺ δὴ ἡσθένησεν ἡμέρα εἰς τὴν ἐσπέραν· αὐλίσθητι ὧδε, καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδιά σου, καὶ ὀρθριεῖτε αὔριον εἰς ὁδὸν ὑμῶν καὶ πορεύσῃ εἰς τὸ σκηνωμὰ σου.

- Κρ. 19,9 Ο Λευίτης εσηκώθη δια να αναχωρήση αὐτός και η σύζυγός του και ο νεαρός υπηρέτης του. Ο πατέρας της νεάνιδος του εἶπε· “τώρα η ημέρα κλίνει προς την δύσιν της. Διανυκτέρευσε πάλιν ἐδῶ, δια να ευφρανθῇ η καρδιά σου και αὐριον λίαν πρωὶ αναχωρεῖτε δια να επανέλθετε στον οἶκον σας”.
- Κρ. 19,10 καὶ οὐκ εὐδόκησεν ὁ ἀνὴρ αὐλισθῆναι καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε καὶ ἦλθεν ἕως ἀπέναντι Ἰεβούς (αὕτη ἐστὶν Ἰερουσαλήμ), καὶ μετ’ αὐτοῦ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ.
- Κρ. 19,10 Ο Λευίτης ὁμως δεν συγκατετέθη να διανυκτερεύση και πάλιν ἐκεῖ. Εσηκώθη, ανεχώρησε και ἐφθασεν ἀπέναντι της Ἰεβούς (Ἰεβούς εἶναι η Ἰερουσαλήμ), ἐπήρε μαζὴ του τους δύο σαμαρωμένους ὄνους και μαζὴ του ανεχώρησεν η της δευτέρας σειρὰς αὐτὴ σύζυγός του.
- Κρ. 19,11 καὶ ἦλθοσαν ἕως Ἰεβούς, καὶ ἡ ἡμέρα προβεβῆκει σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλίνωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰεβουσί ταύτην καὶ αὐλισθῶμεν ἐν αὐτῇ.
- Κρ. 19,11 Οταν ἐφθασαν μέχρι της Ἰεβούς, η ημέρα εἶχε πολὺ προχωρήσει. Εἶπε τότε ο νεαρός υπηρέτης πρὸς τὸν κύριόν του· “ας λοξοδρομήσωμεν και ας εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν του Ἰεβουσί, δια να διανυκτερεύσωμεν εἰς αὐτήν”.
- Κρ. 19,12 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ· οὐκ ἐκκλινούμεν εἰς πόλιν ἀλλοτρίαν, ἐν ἧ οὐκ ἔστιν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ὧδε, καὶ παρελευσόμεθα ἕως Γαβαά.
- Κρ. 19,12 Ο κύριός του του ἀπήντησε· “δεν θα μεταβώμεν να μείνωμεν εἰς πόλιν ξένην, εἰς τὴν ὁποίαν δεν κατοικεῖ κανεὶς Ἰσραηλῆτης, ἀλλὰ θα προχωρήσωμεν ἕως εἰς τὴν πόλιν Γαβαά”.
- Κρ. 19,13 καὶ εἶπε τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ· δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν ἐνὶ τῶν τόπων καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γαβαά ἢ ἐν Ῥαμά.

- Κρ. 19,13 Είπε δε ακόμη ο Λευίτης προς τον νεαρόν υπηρέτην του·
“εμπρός, ας πλησιάσωμεν το συντομώτερον εις μίαν από
τας δύο πόλεις, την Γαβαά η την Ραμά, δια να
διανυκτερεύσωμεν εκεί”.
- Κρ. 19,14 καὶ παρῆλθον καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἔδυσ αὐτοῖς ὁ ἥλιος
ἐχόμενα τῆς Γαβαά, ἣ ἐστι τῷ Βενιαμίν.
- Κρ. 19,14 Συνέχισαν την πορείαν των και επροχώρησαν. Όταν δε
ἐδυσεν ο ἥλιος, αυτοὶ ἦσαν πλησίον της Γαβαά πόλεως, η
οποία ανήκει εις την φυλὴν του Βενιαμίν.
- Κρ. 19,15 καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ εἰσελθεῖν αὐλισθῆναι ἐν Γαβαά·
καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐκάθισαν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως,
καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰκίαν αὐλισθῆναι.
- Κρ. 19,15 Επροχώρησαν προς τα εκεί δια να εισέλθουν και
διανυκτερεύσουν εις την Γαβαά. Εισήλθον πράγματι και
εκάθισαν εις την πλατείαν της πόλεως. Αλλά δεν
παρουσιάσθη κανεὶς να τους παραλάβῃ δια να
διανυκτερεύσουν στον οἶκον του.
- Κρ. 19,16 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πρεσβύτης ἦρχετο ἐξ ἔργων αὐτοῦ ἐξ
ἀγροῦ ἐν ἐσπέρᾳ· καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ
αὐτὸς παρῶκει ἐν Γαβαά, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ
Βενιαμίν.
- Κρ. 19,16 Αλλά ἰδοὺ, ὅτι κατὰ την ὥραν εκείνην ἕνας γέρων
επέστρεφε την εσπέραν ἀπὸ τας ἐργασίας του ἀγροῦ του.
Αὐτὸς κατήγετο ἀπὸ την ορεινὴν περιοχὴν της φυλῆς
Εφραΐμ και κατοικοῦσε εις Γαβαά. Οἱ κάτοικοι ὁμως της
Γαβαά ἀνήκον εις την φυλὴν του Βενιαμίν.
- Κρ. 19,17 καὶ ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε τὸν ὁδοιπόρον
ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως· καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ
πρεσβύτης· ποῦ πορεύῃ καὶ πόθεν ἔρχῃ;
- Κρ. 19,17 Εσήκωσεν αὐτὸς τα μάτια του και εἶδεν εις την πλατείαν
τον ὁδοιπόρον αὐτὸν ἄνθρωπον. Τον ἐπλησίασε και τον
ῥώτησε· “που πηγαίνεις και ἀπὸ που ἔρχεσαι;”

Κρ. 19,18 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· παραπορευόμεθα ἡμεῖς ἀπὸ Βηθλεέμ Ἰούδα ἕως μηρῶν ὄρους Ἐφραὶμ· ἐκεῖθεν ἐγὼ εἶμι καὶ ἐπορεύθην ἕως Βηθλεέμ Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ πορεύομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν·

Κρ. 19,18 Ο Λευίτης του ἀπήντησε· “ἐρχόμεθα ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ πηγαίνομεν εἰς τὴν ορεινὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Εφραὶμ. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐγὼ κατάγομαι. Εἶχα μεταβῆ εἰς τὴν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας καὶ τώρα ἐπανέρχομαι στὸν οἶκόν μου. Εδὼ ὅμως δὲν εὐρέθη κανεὶς ἄνθρωπος νὰ με φιλοξενήσῃ στὸ σπίτι του.

Κρ. 19,19 καὶ γε ἄχυρα καὶ χορτάσματά ἐστὶ τοῖς ὄνοις ἡμῶν, καὶ ἄρτος καὶ οἶνός ἐστὶν ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκη καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παίδων σου, οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγματος.

Κρ. 19,19 Μολονότι ἔχω ἄχυρα καὶ ἄλλας τροφάς διὰ τοὺς ὄνους μας, ὅπως ἐπίσης ἄρτον καὶ οἶνον διὰ τὸν εαυτὸν μου, διὰ τὴν δούλην μου καὶ τὸν νεαρόν πηρέτην μου. Εἰς τοὺς τρεῖς ἡμᾶς, τοὺς δούλους σου, δὲν λείπει τίποτε. Ἐχομεν ὅσα μας χρειάζονται”.

Κρ. 19,20 καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρεσβύτης· εἰρήνη σοι, πλὴν πᾶν τὸ ὑστέρημά σου ἐπ’ ἐμέ· πλὴν ἐν τῇ πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθήσῃ.

Κρ. 19,20 Ο γέρων ἐκεῖνος ἀπήντησε· “ἡ εἰρήνη ας εἶναι μαζὴ σου. Καθε τι ποὺ σου λείπει ἐγὼ θὰ σου τὸ δώσω. Καὶ εἰς τὴν πλατείαν δὲν θὰ διανυκτέρευσης”.

Κρ. 19,21 καὶ εἰσήνεγκεν αὐτόν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τόπον ἐποίησε τοῖς ὄνοις, καὶ αὐτοὶ ἐνίψαντο τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.

Κρ. 19,21 Ὡδήγησεν αὐτόν στὸν οἶκόν του καὶ ἔκαμε τόπον στοὺς σταύλους διὰ τοὺς ὄνους. Οἱ ταξιδιώται ἐπλυναν τοὺς πόδας των καὶ κατόπιν ἔφαγον καὶ ἔπιον μαζὴ με τὸν

οικοδεσπότην.

Κρ. 19,22 αὐτοὶ δὲ ἀγαθύνοντες καρδίαν αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν. καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτερον λέγοντες· ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα, ὃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν.

Κρ. 19,22 Καθ' ὃν χρόνον αὐτοὶ ηυφραίνοντο εἰς τὴν κοινὴν τράπεζαν ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, ἀσεβεῖς καὶ διεφθαρμένοι, υἱοὶ παρανόμων, περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, ἐκρουον συνεχῶς τὴν θύραν καὶ ἐφώναζαν πρὸς τὸν γέροντα οἰκοδεσπότην τῆς οἰκίας ἐκείνης· “βγάλε καὶ δος μας τὸν ἄνδρα ὁ ὁποῖος εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου, δια να ἀσελγήσωμεν ἐπάνω εἰς αὐτόν”.

Κρ. 19,23 καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου καὶ εἶπε· μὴ ἀδελφοί, μὴ κακοποιήσητε δὴ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ ποιήσητε τὴν ἀφροσύνην ταύτην·

Κρ. 19,23 Ο γέρον ἐκεῖνος, ὁ οἰκοδεσπότης, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς εἶπε· “μὴ ἀδελφοί ! Σας παρακαλῶ μὴ κακοποιήσετε τὸν ἄνδρα αὐτόν ὁ ὁποῖος φιλοξενεῖται εἰς τὴν οἰκίαν μου· μὴ διαπράξετε αὐτὴν τὴν ἀφροσύνην.

Κρ. 19,24 ἰδὲ ἡ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἐξάξω αὐτάς, καὶ ταπεινώσατε αὐτάς καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν· καὶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μὴ ποιήσητε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης.

Κρ. 19,24 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος θυγάτηρ μου καὶ ἡ παλλακὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σας. Θα τὰς φέρω πρὸς σας ἐξευτελίσατέ τας. Καμετε εἰς αὐτάς κατὰ τὰς ὁρέξεις σας, ὅ,τι σας ἀρέσει. Ἀλλὰ στὸν ἄνδρα αὐτόν μὴ θελήσετε να πραγματοποιήσετε τὴν ἀφροσύνην αὐτὴν”.

Κρ. 19,25 καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι αὐτοῦ. καὶ

ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω, καὶ ἔγνωσαν αὐτὴν καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωῒ· καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὴν, ὡς ἀνέβη τὸ πρωῒ.

Κρ. 19,25

Οἱ ἄνδρες ὁμῶς ἐκεῖνοι δὲν ηθέλησαν νὰ υπακούσουν εἰς αὐτόν. Τότε ὁ Λευΐτης ἐπίασε τὴν γυναῖκα τοῦ καὶ τὴν ἐβγαλεν ἔξω ἀπὸ τὸ σπῖτι καὶ τὴν παρέδωκεν εἰς αὐτούς. Οἱ δὲ διεφθαρμένοι ἐκεῖνοι ἄνδρες ἱκανοποίησαν τὰς ὀρέξεις τῶν καὶ τὴν ἐξηυτέλιζαν καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωί. Ὅταν δὲ ἤρχισε νὰ ἐξημερώνη τὴν ἐγκατέλειψαν ἐλευθέραν.

Κρ. 19,26

καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ὄρθρον καὶ ἔπενε παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου, οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνὴρ, ἕως οὗ διέφαισε.

Κρ. 19,26

Ἐνῶ ἀκόμη ἦτο ὁρθρος ἦλθεν ἡ γυναῖκα ἐκεῖνη μέχρι τῆς θύρας τοῦ οἴκου, ὅπου ἦτο ὁ σύζυγός της, ἔπενε ἀναίσθητος ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν καὶ ἐμεινεν ἐκεῖ ἕως ὅτου ἐφώτισεν.

Κρ. 19,27

καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὸ πρωῒ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθε τοῦ πορευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον.

Κρ. 19,27

Τὴν πρωΐαν ἐσηκώθη ὁ σύζυγός της, ἠνοιξε τὰς θύρας τῆς οἰκίας καὶ ἐξῆλθε διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον τοῦ. Αἰφνης εἶδε τὴν σύζυγόν τοῦ πεσμένην πρὸ τῆς θύρας καὶ τὰς χεῖρας της νὰ ἐγγίζουσιν τὸ κατώφλιον.

Κρ. 19,28

καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν· ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, ὅτι ἦν νεκρά. καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κρ. 19,28

Εἶπε πρὸς αὐτὴν· “σῆκω διὰ νὰ φύγωμεν”. Ἐκεῖνη ὁμῶς δὲν ἀπεκρίθη διότι ἦτο νεκρά. Τὴν ἐπῆρεν αὐτὸς καὶ τὴν ἐτοποθέτησεν ἐπάνω στὸν ὄνον τοῦ καὶ ἐπέστρεψεν στὸν τόπον τοῦ.

- Κρ. 19,29 καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐκράτησε τὴν παλλακὴν αὐτοῦ καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς δώδεκα μέλη καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραὴλ.
- Κρ. 19,29 Όταν ἐφθασεν ἐπῆρε τὴν μάχαιράν του, ἐκράτησε τὴν νεκρὰν γυναῖκα του, τὴν διεμέλισε εἰς δώδεκα τεμάχια, τὰ ὁποῖα καὶ ἀπέστειλεν εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ.
- Κρ. 19,30 καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν· οὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἑώραται ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· θέσθε ὑμῖν αὐτοῖς βουλήν ἐπ’ αὐτὴν καὶ λαλήσατε.
- Κρ. 19,30 Οἱ οἱ Ἰσραηλῖται οἱ ὁποῖοι εἶδον αὐτὰ καὶ ἔμαθαν τὸ γεγονὸς ἔλεγον· «ποτέ δεν συνέβη οὔτε καὶ εἶδαμε τέτοιο φρικτὸ κακούργημα ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ ἐφυγαν οἱ Ἰσραηλῖται ἐκ τῆς Αἰγύπτου μέχρι σήμερον. Σκεφθῆτε δια τὸ ἐγκλημα αὐτό, πάρετε ἀπόφασιν καὶ ἀναλόγως να πράξετε”.

ΚΡΙΤΑΙ 20

- Κρ. 20,1 Καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ καὶ γῆ τοῦ Γαλαὰδ πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφά.
- Κρ. 20,1 Οτον ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται ἤκουσαν τὸ ἀνοσιούργημα αὐτό, ἐβγήκαν ὅλοι ὡσάν ἓνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν περιοχὴν Δαν μέχρι τῆς Βηρσαδεέ, καὶ ἀπὸ τὴν χώραν Γαλαὰδ ἕως τὴν Μασσηφά ὅπου καὶ συνεκεντρώθησαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- Κρ. 20,2 καὶ ἐστάθησαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τετρακόσiai χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἔλκοντες ῥομφαίαν.
- Κρ. 20,2 Εστάθησαν ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ὀρθιοὶ

ενώπιον του Κυρίου. Τετρακόσται χιλιάδες άνδρες πεζοί
ωπλισμένοι με ρομφαίας ήτο η συγκέντρωσις αυτή του λαού
του Θεού.

Κρ. 20,3 καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφά. καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ· λαλήσατε, ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη;

Κρ. 20,3 Οἱ άνδρες της φυλῆς Βενιαμὶν ἐπληροφορήθησαν ὅτι οἱ
ἄλλοι Ἰσραηλῖται ἦλθον εἰς Μασσηφά. Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ
Ἰσραηλῖται ὅταν ἦλθαν εἰς Μασσηφά ἠρώτησαν· “πέστε μας
που διεπράχθη το κακούργημα αὐτό;”

Κρ. 20,4 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευίτης, ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῆς
φονευθείσης, καὶ εἶπεν· εἰς Γαβαὰ τῆς Βενιαμὶν ἦλθον
ἐγὼ καὶ ἡ παλλακὴ μου τοῦ ἀύλισθῆναι.

Κρ. 20,4 Ο Λευίτης, ο σύζυγος της φονευθείσης γυναικὸς ἀπήντησεν·
“εἰς την πόλιν Γαβαὰ της φυλῆς Βενιαμὶν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ
σύζυγός μου να διανυκτερεύσωμεν.

Κρ. 20,5 καὶ ἀνέστησαν ἐπ’ ἐμέ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαὰ καὶ
ἐκύκλωσαν ἐπ’ ἐμέ ἐπὶ τὴν οἰκίαν νυκτός· ἐμέ ἠθέλησαν
φονεῦσαι καὶ τὴν παλλακὴν μου ἐταπείνωσαν καὶ
ἀπέθανε.

Κρ. 20,5 Οἱ άνδρες ὁμως της πόλεως Γαβαὰ ἠγέρθησαν ἐναντίον
μου, περιεκύκλωσαν κατὰ την νύκτα την οἰκίαν με ἐλεεινάς
διαθέσεις ἐναντίον μου. Εμέ μεν ἠθέλησαν να φονεύσουν,
την δε σύζυγόν μου ἐξηυτέλισαν κατὰ τας ορέξεις των μέχρι
σημείου που αὐτὴ ἀπέθανε.

Κρ. 20,6 καὶ ἐκράτησα τὴν παλλακὴν μου καὶ ἐμέλισα αὐτὴν καὶ
ἐξαπέστειλα ἐν παντὶ ὀρίῳ κληρονομίας υἱῶν Ἰσραὴλ,
ὅτι ἐποίησαν ζῆμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραὴλ.

Κρ. 20,6 Επήρα ἐγὼ αὐτὴν νεκράν πλέον, την ετεμάχισα καὶ
ἀπέστειλα τα κομμάτια εἰς ὅλην την χώραν του Ἰσραὴλ δια
να μάθουν ὅλοι ὅτι αὐτό το ἐξοργιστικὸν καὶ ἐξευτελιστικὸν
ανοσιούργημα διέπραξαν οἱ κάτοικοι της Γαβαὰ ἐν μέσω

των Ισραηλιτών.

Κρ. 20,7 ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, υἱοὶ Ἰσραὴλ, δότε ἑαυτοῖς λόγον καὶ βουλήν ἐκεῖ.

Κρ. 20,7 Ἰδοὺ λοιπὸν τώρα σεις ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται, σκεφθῆτε, συζητήσατε καὶ αποφασίσατε ἐπ' αὐτοῦ”.

Κρ. 20,8 καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς, λέγοντες· οὐκ ἀπελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς σκηνῶμα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπιστρέψομεν ἀνὴρ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κρ. 20,8 Συσσωμος ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς, ὡς εἴαν ἦτο ἓνας ἄνθρωπος, ἐσηκώθη καὶ εἶπε· “κανένας ἀπὸ ἡμᾶς δεν θα ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν σκηνὴν του, κανεῖς δεν θα ἐπανέλθῃ στὸν οἶκον του, εἴαν δεν τιμωρήσωμεν τοὺς κακοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους.

Κρ. 20,9 καὶ νῦν τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ ποιηθήσεται τῇ Γαβαά· ἀναβησόμεθα ἐπ’ αὐτὴν ἐν κλήρῳ,

Κρ. 20,9 Λοιπὸν, ἰδοὺ τώρα ἡ τιμωρία τὴν ὁποίαν θα ἐπιβάλωμεν εἰς τὴν πόλιν Γαβαά. Θα ἐκστρατεύσωμεν ἐναντίον της, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θα ἐπιλεγούν δια κλήρου.

Κρ. 20,10 πλὴν ληψόμεθα δέκα ἄνδρας τοῖς ἑκατὸν εἰς πάσας φυλὰς Ἰσραὴλ καὶ ἑκατὸν τοῖς χιλίοις καὶ χιλίους τοῖς μυρίοις, λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τοῦ ποιῆσαι ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Γαβαὰ Βενιαμίν, ποιῆσαι αὐτῇ κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα, ὃ ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ.

Κρ. 20,10 Θα πάρωμεν δηλαδὴ ἀπὸ ὅλας τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ δια κλήρου δέκα ἄνδρας ἐκ τῶν ἑκατὸν, ἑκατὸν ἀπὸ τοὺς χιλίους, χιλίους ἀπὸ τὰς δέκα χιλιάδας. Αὐτοὶ θα πάρουν μαζὴ τὴν τροφάς, δια νὰ ἐπέλθουν κατὰ τῆς Γαβαά, πόλεως τῆς φυλῆς Βενιαμίν, καὶ θα ἀνταποδώσουν εἰς αὐτὴν τιμωρίαν ἀνάλογον πρὸς τὸ ἐγκλημα, τὸ ὁποῖον διέπραξαν μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν”.

Κρ. 20,11 καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἷς.

Κρ. 20,11 Ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται συνήχθησαν ὡς ἓνας ἄνθρωπος εἰς τὴν

πόλιν Μασσηφά.

Κρ. 20,12 Καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ Βενιαμὶν λέγοντες· τίς ἡ πονηρία αὕτη ἡ γενομένη ἐν ὑμῖν;

Κρ. 20,12 Αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀπέστειλαν ἄνδρας εἰς ὅλην τὴν φυλὴν Βενιαμὶν καὶ τοὺς εἶπαν· “ποῖον φοβερόν ἐγκλημα διεπράχθη ἀπὸ σας;

Κρ. 20,13 καὶ νῦν δότε τοὺς ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων τοὺς ἐν Γαβαά, καὶ θανατώσομεν αὐτοὺς καὶ ἐκκαθαριοῦμεν πονηρίαν ἀπὸ Ἰσραὴλ. καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Κρ. 20,13 Καὶ τώρα παραδώσατέ μας ἀμέσως τοὺς διεστραμμένους αὐτοὺς κατοίκους τῆς Γαβαά, δια νὰ τοὺς θανατώσωμεν καὶ ξεπλύνωμεν ἔτσι ἐκ μέσου τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ τὴν φοβερὰν αὐτὴν παρανομίαν”. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως τῆς φυλῆς Βενιαμὶν δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσουν τοὺς λόγους αὐτοὺς τῶν ἀδελφῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Κρ. 20,14 καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαά ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Κρ. 20,14 Ἐξ ἀντιθέτου συνεκεντρώθησαν ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις τῶν εἰς τὴν Γαβαά, δια νὰ ἐξέλθουν καὶ πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Κρ. 20,15 καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες, ἀνὴρ ἑλκῶν ῥομφαίαν, ἐκτὸς τῶν οἰκούντων τὴν Γαβαά, οἳ ἐπεσκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες

Κρ. 20,15 Οἱ ἐτοιμοπόλεμοι αὐτοὶ ἄνδρες ἀπὸ τὰς διαφόρους πόλεις τῆς φυλῆς Βενιαμὶν ἐμετρήθησαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ εὐρέθησαν εικοσιτρεῖς χιλιάδες ὡπλισμένοι ὅλοι με ῥομφαίας, ἐκτὸς τῶν ἐπτακοσίων ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς τὴν Γαβαά,

- Κρ. 20,16 ἐκλεκτοὶ ἐκ παντὸς λαοῦ ἀμφοτεροδέξιοι· πάντες οὗτοι σφενδονῆται ἐν λίθοις πρὸς τρίχα, καὶ οὐκ ἐξαμαρτάνοντες.
- Κρ. 20,16 καὶ οἱ οἱποῖοι ἦσαν ἐκλεκτοὶ ἀπὸ ὅλον τον λαόν, ἀμφοτεροδέξιοι, ἱκανοὶ νὰ χρησιμοποιοῦν με ἴσην ευχέρειαν καὶ τας δύο χεῖρας. Οἱ αὐτοὶ οἱ ἐπτακόσιοι ἄνδρες ἐχρησιμοποιοῦσαν με καταπληκτικὴν δεξιότητα την σφενδόνην, ὥστε με τον ριπτόμενον λίθον νὰ ἐπιτυχάνουν καὶ την τρίχα, καὶ ποτὲ δεν ἔχαναν τον στόχον των.
- Κρ. 20,17 καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ Βενιαμίν, τετρακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομφαίαν· πάντες οὗτοι ἄνδρες παρατάξεως.
- Κρ. 20,17 Ἐκ παραλλήλου ὁμως πρὸς τους ἄνδρας της φυλῆς Βενιαμίν ἐμετρήθησαν καὶ οἱ ἄλλοι Ἰσραηλῖται καὶ εὐρέθησαν τετρακόσιοι χιλιάδες ἄνδρες ὡπλισμένοι με μαχαίρας. Οἱ αὐτοὶ ἦσαν ἱκανοὶ πρὸς πόλεμον.
- Κρ. 20,18 καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς Βαιθήλ καὶ ἠρώτησαν ἐν τῷ Θεῷ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τίς ἀναβήσεται ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν; καὶ εἶπε Κύριος· Ἰούδας ἐν ἀρχῇ ἀναβήσεται ἀφηγούμενος.
- Κρ. 20,18 Συνετάχθησαν, ἀνέβησαν εἰς την πόλιν Βαιθήλ καὶ ἐκεῖ οἱ Ἰσραηλῖται αὐτοὶ ἠρώτησαν τον Θεόν· “ποῖος θα εἶναι ὁ ἀρχηγός εἰς την ἐκστρατείαν αὐτήν κατὰ της φυλῆς Βενιαμίν;” Ὁ δε Κύριος ἀπήντησεν· “ἡ φυλὴ του Ἰούδα θα εἶναι ἀρχηγός της ἐκστρατείας”.
- Κρ. 20,19 καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρῶτ' καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαά.
- Κρ. 20,19 Ἠγέρθησαν οἱ Ἰσραηλῖται την πρωΐαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἀπέναντι της πόλεως Γαβαά.
- Κρ. 20,20 καὶ ἐξῆλθον πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς παράταξιν πρὸς Βενιαμίν καὶ συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαά.
- Κρ. 20,20 Οἱ οἱ Ἰσραηλῖται ἄνδρες ἐξῆλθον εἰς πόλεμον ἐναντίον της

φυλής Βενιαμίν και συνήψαν μάχην κατά των ανδρών της πόλεως Γαβαά.

Κρ. 20,21 καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ τῆς Γαβαὰ καὶ διέφθειραν ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν.

Κρ. 20,21 Οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Βενιαμὶν ἐξώρμησαν ἀπὸ τῆς Γαβαὰ καὶ ἐξήπλωσαν νεκροὺς εἰς τὴν γῆν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἴκοσι δύο χιλιάδας Ἰσραηλῖταις.

Κρ. 20,22 καὶ ἐνίσχυσαν ἄνῃρ Ἰσραὴλ καὶ προσέθηκαν συνάψαι παράταξιν ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου συνῆψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ.

Κρ. 20,22 Οἱ Ἰσραηλῖται ὁμῶς δὲν ἐπτοηθήσαν ἀλλὰ με θάρρος ἀπεφάσισαν νὰ συνάψουν νέαν μάχην στὸν ἴδιον τόπον, ὅπου ἐπολέμησαν προηγουμένως.

Κρ. 20,23 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπιον Κυρίου ἕως ἑσπέρας καὶ ἠρώτησαν ἐν Κυρίῳ λέγοντες· εἰ προσθῶμεν ἐγγίσει εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν ἀδελφοὺς ἡμῶν; καὶ εἶπε Κύριος· ἀνάβητε πρὸς αὐτοὺς.

Κρ. 20,23 Προ τῆς μάχης ὁμῶς ἀνέβησαν οἱ Ἰσραηλῖται ἐκεῖ ὅπου ἦτο ἡ Κιβωτὸς τοῦ Μαρτυρίου, ἔκλαυσαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μέχρι τῆς ἑσπέρας καὶ κατόπιν ἠρώτησαν τὸν Κύριον· “νὰ ἐπιχειρήσωμεν καὶ πάλιν πόλεμον κατὰ τῶν ἀδελφῶν μας, τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Βενιαμίν;” Ὁ δὲ Κύριος τοὺς ἀπήντησε· “βαδίσατε ἐναντίον τῶν”.

Κρ. 20,24 καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ.

Κρ. 20,24 Εἰβάδισαν πράγματι οἱ Ἰσραηλῖται κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Βενιαμίν.

Κρ. 20,25 καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ διέφθειραν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἕξι ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν

γῆν· πάντες οὗτοι ἔλκοντες ρομφαίαν.

Κρ. 20,25

Εκείνοι δε ἐξήλθον ἀπὸ τὴν Γαβαά εἰς πολεμικὴν συνάντησιν κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐφόνευσαν ἐξαπλώσαντες στὸ ἐδαφος νεκροὺς δέκα οκτὼ χιλιάδας ἀνδρας. Οἱ δε αὐτοὶ ἦσαν ἱκανοὶ εἰς πόλεμον διότι ἐγνώριζαν νὰ χειρίζονται τὴν ρομφαίαν.

Κρ. 20,26

καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ καὶ ἔκλαυσαν, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἐσπέρας καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας ἐνώπιον Κυρίου·

Κρ. 20,26

Οἱ οἱ πολεμισταὶ Ἰσραηλῖται καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἀνέβησαν καὶ ἦλθον πάλιν εἰς τὴν Βαιθήλ, ἐκαθισαν κλαίοντες ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐνήστευσαν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἕως τὴν ἐσπέραν καὶ προσέφεραν στὸν Θεὸν ὀλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς θυσίας.

Κρ. 20,27

ὅτι ἐκεῖ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ,

Κρ. 20,27

Εκεῖ δε εἰς τὴν Βαιθήλ εὐρίσκετο ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου.

Κρ. 20,28

καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν παρεστηκὼς ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. καὶ ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Κυρίῳ λέγοντες· εἰ προσθῶμεν ἔτι ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν ἀδελφοὺς ἡμῶν ἢ ἐπίσχωμεν; καὶ εἶπε Κύριος· ἀνάβητε, ὅτι αὐριον δώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ὑμῶν.

Κρ. 20,28

Εκεῖ ἐπίσης εὐρίσκετο κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ἀρχιερεὺς ἐνώπιον τῆς Κιβωτοῦ, ὁ Φινεὲς υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ τοῦ Ἀαρὼν. Ἠρώτησαν δε οἱ Ἰσραηλῖται τὸν Κύριον· “νὰ ἐξέλθωμεν καὶ πάλιν εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν μας, τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Βενιαμὴν ἢ νὰ σταματήσωμεν;” Ο δε Κύριος τοὺς ἀπήντησε· “πηγαίνετε, διότι ἐγὼ αὐριον

θα παραδώσω αυτούς εις τα χέρια σας”.

Κρ. 20,29 Καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔνεδρα τῇ Γαβαὰ κύκλῳ.

Κρ. 20,29 Οἱ Ἰσραηλῖται ἐστήσαν ἐνέδραν γύρω ἀπὸ τὴν Γαβαά.

Κρ. 20,30 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ συνήψαν πρὸς τὴν Γαβαὰ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ.

Κρ. 20,30 Εβάρδισαν ἐναντίον των ἀνδρῶν Βενιαμὶν τρίτην ἡμέραν, συνήψαν πρὸς αυτούς μάχην ὅπως καὶ κατὰ τὰς δύο τφοηγουμένας.

Κρ. 20,31 καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν εἰς συνάντησιν τοῦ λαοῦ καὶ ἐξεκενώθησαν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἥρξαντο πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυματίας ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἥ ἐστὶ μία ἀναβαίνουσα εἰς Βαιθήλ καὶ μία εἰς Γαβαὰ ἐν ἀγρῷ, ὡς τριάκοντα ἄνδρας ἐν Ἰσραὴλ.

Κρ. 20,31 Οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Βενιαμὶν ἐξῆλθον καὶ πάλιν εἰς πόλεμον καὶ ἐξεκενώθη ἡ πόλις ἀπὸ τῶν μαχίμων ἀνδρῶν τῆς. Ἡρχισαν δὲ νὰ κτυποῦν καὶ νὰ φονεύουν ἀπὸ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν ὅπως ἔκαμαν καὶ κατὰ τὰς δύο προηγούμενας φορὰς στοὺς δρόμους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς ὠδηγοῦσε πρὸς τὴν Βαιθήλ, ὁ δὲ ἄλλος στοὺς ἀγροὺς τῆς Γαβαά. Καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐφόνευσαν τριάκοντα Ἰσραηλῖταις.

Κρ. 20,32 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν· πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς τὸ πρῶτον. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν· φύγωμεν καὶ ἐκκενώσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδοὺς· καὶ ἐποίησαν οὕτω.

Κρ. 20,32 Εἶπαν τότε μετὰ τῶν οἱ Βενιαμίται· “πάλιν οἱ Ἰσραηλῖται φονεύονται καὶ υποχωροῦν ἐνώπιον μας, ὅπως καὶ προηγούμενως”. Οἱ δὲ Ἰσραηλῖται εἶπαν· “ὦς προσποιηθῶμεν ὅτι φεύγομεν δια νὰ ἐκκενώσουν ἐκεῖνοι τὴν πόλιν των καὶ νὰ ἐξέλθουν ἀπ' αὐτὴν στοὺς δρόμους των ἀγρῶν”. Ἐτοὶ καὶ ἐκαμαν.

- Κρ. 20,33 καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ συνήψαν ἐν Βααλθαμάρ, καὶ τὸ ἔνεδρον Ἰσραὴλ ἐπήρχετο ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἀπὸ Μαοραγαβέ.
- Κρ. 20,33 Οἱ οἱ Ἰσραηλῖται τότε ἐσηκώθηκαν καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὰς θέσεις ποὺ κατεῖχον καὶ ἐφυγαν εἰς Βααλθαμάρ, ὅπου καὶ συνήψαν μάχην με τοὺς Βενιαμίτας ποὺ τοὺς εἶχαν ἀκολουθήσει. Τότε, ὅταν οἱ Βενιαμίται εἶχαν πλέον ἐξέλθει ἀπὸ τὴν πόλιν των, ἐξώρμησεν ἡ ἐνέδρα των Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὸν τόπον της, ἀπὸ τὴν Μαοραγαβέ.
- Κρ. 20,34 καὶ ἦλθον ἐξ ἐναντίας Γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ καὶ παράταξις βαρεῖα· καὶ αὐτοὶ οὐ ἔγνωσαν, ὅτι φθάνει ἐπ’ αὐτοὺς ἡ κακία.
- Κρ. 20,34 Ἐτσι δέκα χιλιάδες ἐκλεκτοὶ Ἰσραηλῖται ἄνδρες ἐφθασαν ἀπέναντι της Γαβαά. Ἡ μάχη υπήρξε σφοδρά. Οἱ Βενιαμίται, ἐν μέσῳ των δύο παρατάξεων, δὲν εἶχον ἀντιληφθῇ ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ πληρώσουν τὴν κακίαν των.
- Κρ. 20,35 καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν Βενιαμὶν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἄνδρας· πάντες οὗτοι εἴλκον ῥομφαίαν.
- Κρ. 20,35 Ὁ Κύριος ἐκτύπησε τοὺς Βενιαμίτας ἐνώπιον των Ἰσραηλιτῶν. Οἱ Ἰσραηλῖται ἐξώντωσαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἴκοσι πέντε χιλιάδας ἑκατὸν ἄνδρας Βενιαμίτας. Ἦσαν δὲ ὅλοι αὐτοὶ ἀξιοὶ πολεμισταί, διότι ἐγνώριζαν νὰ χειρίζωνται τὴν ρομφαίαν.
- Κρ. 20,36 καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ὅτι ἐπλήγησαν· καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ Βενιαμὶν τόπον, ὅτι ἤλπισαν πρὸς τὸ ἔνεδρον, ὃ ἔθηκαν ἐπὶ τῇ Γαβαά.
- Κρ. 20,36 Οἱ Βενιαμίται εἶδαν πλέον ὅτι εἶχαν νικηθῇ. Οἱ Ἰσραηλῖται υπεχώρησαν κατ’ ἀρχὰς ἐνώπιον των Βενιαμιτῶν, διότι εἶχαν πεποιθήσιν εἰς τὴν ἐνέδραν, ποὺ εἶχαν στήσει πλησίον της Γαβαά.

- Κρ. 20,37 καὶ ἐν τῷ αὐτοὺς ὑποχωρῆσαι καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκινήθη καὶ ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαά, καὶ ἐξεχύθη τὸ ἔνεδρον καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας.
- Κρ. 20,37 Όταν λοιπόν αυτοὶ υποχωροῦσαν καὶ οἱ Βενιαμίται τοὺς κατεδίωκαν, ἐκινήθησαν οἱ ἐνεδρεῦοντες Ἰσραηλίται, ἠπλώθησαν πρὸς τὴν Γαβαά, ἐξώρμησαν ἐναντίον τῆς, ἐκτύπησαν τὴν πόλιν καὶ ἐπέρασαν ἐν στόματι μαχαίρας τοὺς κατοίκους τῆς.
- Κρ. 20,38 καὶ σημεῖον ἦν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μετὰ τοῦ ἐνέδρου τῆς μάχης ἀνενέγκαι αὐτοὺς σύσσημον καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως.
- Κρ. 20,38 Εἶχαν δε συνεννοηθῇ οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται με τοὺς ἐνεδρεῦοντας, ὥστε ὅταν αὐτοὶ θα κατελάμβαναν τὴν πόλιν νὰ ἀνάψουν φωτιά τῆς ὁποίας ὁ καπνὸς θα ἦτο σημεῖον ὅτι κατελήφθη ἡ πόλις.
- Κρ. 20,39 καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὅτι προκατελάβετο τὸ ἔνεδρον τὴν Γαβαά, καὶ ἔστησαν ἐν τῇ παρατάξει, καὶ Βενιαμὴν ἤρξατο πατάσσειν τραυματίας ἐν ἀνδράσιν Ἰσραὴλ ὡς τριάκοντα ἄνδρας, ὅτι εἶπαν· πάλιν πτώσει πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ παράταξις ἡ πρώτη.
- Κρ. 20,39 Ἐτσι καὶ ἐγίνε. Οἱ Ἰσραηλίται εἶδον τὸν καπνόν, ἐνόησαν ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς ἐνέδρας κατέλαβον τὴν πόλιν καὶ ἐσταμάτησαν νὰ υποχωροῦν. Τότε οἱ Βενιαμίται ἤρχισαν νὰ κτυποῦν τοὺς Ἰσραηλίτας, ἐφόνευσαν τοὺς τριάκοντα ἄνδρας καὶ εἶπαν· “πάλιν πίπτουν ἐνώπιόν μας ὅπως καὶ κατὰ τὴν μάχην τῆς πρώτης ἡμέρας”.
- Κρ. 20,40 καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς στῦλος καπνοῦ· καὶ ἐπέβλεψε Βενιαμὴν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως ἕως οὐρανοῦ.
- Κρ. 20,40 Τὸ συμφωνηθὲν ὁμῶς σημεῖον, στῦλος καπνοῦ, ὅλονεν καὶ πυκνότερος ἀνέβαιnen ἀπὸ τὴν πόλιν. Οἱ Βενιαμίται ἐστρεψαν τὰ βλέμματά των πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ εἶδαν αἴφνης

- τον πυκνόν καπνόν να ανεβαίνει έως τον ουρανόν και
αντελήφθησαν ότι κατεστράφη πλέον η πόλις των.
- Κρ. 20,41 καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψε, καὶ ἔσπευσαν ἄνδρες
Βενιαμίν, ὅτι εἶδον ὅτι συνήντησεν ἐπ’ αὐτοὺς ἡ
πονηρία.
- Κρ. 20,41 Ἀνέκοψαν τότε την υποχώρησίν των οἱ Ἰσραηλῖται,
εστράφησαν ἐναντίον των Βενιαμιτῶν, οἱ οἱποῖοι ἔσπευσαν
να σωθοῦν δια της φυγῆς διότι εἶδαν ὅτι ἐφθασεν ἡ ὥρα της
τιμωρίας των δια τας πονηρίας των.
- Κρ. 20,42 καὶ ἐπέβλεψαν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς
ἐρήμου καὶ ἔφυγον, καὶ ἡ παράταξις ἐφθασεν ἐπ’
αὐτοὺς, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν
μέσῳ αὐτῶν.
- Κρ. 20,42 Εστράφησαν πρὸς τὴν ἐρημον καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν
ἐνώπιον των Ἰσραηλιτῶν. Οἱ Ἰσραηλῖται ὁμως τοὺς
κατέφθασαν, τοὺς ἐφόνευσαν, καὶ οἱ ἄνδρες ἀκόμη των
γύρω πόλεων, εἰς τας οἱποίας ἐζήτησαν αὐτοὶ να σωθοῦν,
τοὺς ἐφόνευσαν.
- Κρ. 20,43 καὶ κατέκοπτον τὸν Βενιαμίν καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ
Νουὰ κατὰ πόδα αὐτοῦ ἕως ἀπέναντι Γαβαὰ πρὸς
ἀνατολὰς ἡλίου.
- Κρ. 20,43 Ἐτσι δε οἱ Ἰσραηλῖται κατέκοπτον ἐν συνεχείᾳ τοὺς
Βενιαμίτας καὶ τοὺς κατεδίωξαν κατὰ πόδας ἀπὸ τὴν Νουὰ
μέχρι καὶ των ἀνατολικῶν μερῶν της Γαβαά.
- Κρ. 20,44 καὶ ἔπεσον ἀπὸ Βενιαμίν ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες ἀνδρῶν·
οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως.
- Κρ. 20,44 Εφονεύθησαν ἀπὸ τοὺς Βενιαμίτας δέκα οκτὼ χιλιάδες
ἄνδρες ἰσχυροὶ καὶ ἐμπειροπόλεμοι.
- Κρ. 20,45 καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφευγον εἰς τὴν ἔρημον
πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμών, καὶ ἐκαλαμήσαντο ἐξ
αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πεντακισχιλίους ἄνδρας· καὶ
κατέβησαν ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως Γεδῶν καὶ

ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους ἄνδρας.

Κρ. 20,45

Οι υπόλοιποι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὸν βράχον Ρεμμών. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἐπελέκησαν οἱ Ἰσραηλῖται ἀπὸ αὐτοῦς πέντε χιλιάδας. Ἄλλους ἀπὸ αὐτοῦς κατεδίωξαν οἱ Ἰσραηλῖται μέχρι τῆς Γεδάν καὶ ἐφόνευσαν δύο χιλιάδας ἄνδρας.

Κρ. 20,46

καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πεπτωκότες ἀπὸ Βενιαμὶν εἴκοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως.

Κρ. 20,46

Ανῆλθον δε ὅλοι οἱ φονευθέντες Βενιαμίται κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας, ἄνδρες ικανοὶ νὰ χειρίζονται ἐπιτυχῶς τὴν ρομφαίαν. Ὅλοι ἦσαν ἰσχυροὶ καὶ ἐμπειροπόλεμοι.

Κρ. 20,47

καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμών, ἑξακόσιοι ἄνδρες, καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ Ῥεμμών τέσσαρας μῆνας.

Κρ. 20,47

Οἱ υπόλοιποι, ἑξακόσιοι ἄνδρες, ἐστρεψαν τὰ νῶτα τῶν καὶ κατέφυγον εἰς τὴν ἔρημον, στὸν βράχον Ρεμμών, ὅπου καὶ ἐμείναν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας.

Κρ. 20,48

καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψαν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως Μεθλὰ καὶ ἕως κτήνους καὶ ἕως παντός τοῦ εὐρισκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις· καὶ τὰς πόλεις τὰς εὐρεθείσας ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.

Κρ. 20,48

Οἱ Ἰσραηλῖται ἐκυνήγησαν τοὺς ἄνδρας τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, ἐπέρασαν ἐν στόματι μαχαίρας ὅλους, ἀπὸ ἀνθρώπους κατοικούντας εἰς τὴν πόλιν Μεθλὰ μέχρι ζώου καὶ μέχρι παντός που τυχόν εὐρίσκετο εἰς ὅλας τὰς πόλεις. Αὐτὰς δε τὰς κυριευθείσας πόλεις τῶν Βενιαμιτῶν παρέδωσαν οἱ Ἰσραηλῖται στὸ πυρ.

ΚΡΙΤΑΙ 21

- Κρ. 21,1 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφάθ λέγοντες·
άνήρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Βενιαμὶν εἰς
γυναῖκα.
- Κρ. 21,1 Οἱ Ἰσραηλῖται εἶχον ορκισθῆ εἰς Μασσηφάθ λέγοντες·
“κανεῖς ἀπὸ ἡμᾶς δεν θα δώση σύζυγον την θυγατέρα του
εἰς άνδρα της φυλῆς Βενιαμίν”.
- Κρ. 21,2 καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς Βαιθήλ καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως
ἐσπέρας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ᾤραν φωνὴν αὐτῶν καὶ
ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν
- Κρ. 21,2 Ο Ἰσραηλιτικός λαός, μετὰ την νίκην του, ἦλθεν εἰς Βαιθήλ,
εκάθισαν ἐκεῖ ἕως την εσπέραν ἐνώπιον της Κιβωτοῦ της
Διαθήκης, ὑψωσαν την φωνήν των καὶ ἐκλαυσαν με
μεγάλον σπαραγμόν,
- Κρ. 21,3 καὶ εἶπαν· εἰς τί, Κύριε Θεὲ Ἰσραὴλ, ἐγενήθη αὕτη τοῦ
ἐπισκεπῆναι σήμερον ἀπὸ Ἰσραὴλ φυλὴν μίαν;
- Κρ. 21,3 καὶ εἶπαν· “διατί, Κυριε, καὶ Θεέ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ
ἐγινε αὕτη ἡ μεγάλη συμφορά, ὥστε να εξοντωθῇ σήμερον
ολόκληρος φυλὴ του Ἰσραὴλ;”
- Κρ. 21,4 καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ὥρθρισεν ὁ λαὸς καὶ
ὠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἀνήνεγκαν
όλοκαυτώσεις καὶ τελείας.
- Κρ. 21,4 Την επομένην ἡμέραν ηγέρθησαν οἱ Ἰσραηλῖται,
οικοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ προσέφεραν
ολοκαυτώματα καὶ ἄλλας εἰρηνικὰς θυσίας.
- Κρ. 21,5 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον; ὅτι ὁ ὅρκος
μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσι πρὸς Κύριον εἰς
Μασσηφάθ λέγοντες· θανάτῳ θανατωθήσεται.
- Κρ. 21,5 Εκεῖ δε ηρώτησαν· “ποῖος ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας δεν εβάρδισε
μαζή με τους συγκεντρωθέντας Ἰσραηλίτας ἐναντίον των

Βενιαμιτών, όπως είχε διατάξει ο Κύριος;” Ηρεύνησαν δε να μάθουν, διότι είχαν κάμει βαρύν όρκον ενώπιον του Κυρίου εις Μασσηφάθ, εναντίον εκείνων που δεν είχαν ακολουθήσει εις την κατά των Βενιαμιτών εκστρατείαν λέγοντες· “ότι αυτός θα θανατωθή”.

Κρ. 21,6 καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Βενιαμὶν ἀδελφὸν αὐτῶν καὶ εἶπαν· ἐξεκόπη σήμερον φυλὴ μία ἀπὸ Ἰσραὴλ·

Κρ. 21,6 Οἱ Ἰσραηλῖται, κατόπιν ὅλων αὐτῶν, ἐλυπήθησαν τοὺς ἀδελφούς των τοὺς Βενιαμίτας καὶ εἶπαν· “ἐξωλοθρεύθη σήμερον μία ἀπὸ τὰς φυλάς του Ἰσραὴλ.

Κρ. 21,7 τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας; καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν ἐν Κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας.

Κρ. 21,7 Τι λοιπὸν πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ τοὺς ὑπολειφθέντας εξακοσίους Βενιαμίτας; Θὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς συζύγους; Ἡμεῖς ὁμῶς ὠρκίσθημεν ενώπιον τοῦ Κυρίου νὰ μὴ τοὺς δώσωμεν συζύγους ἀπὸ τὰς θυγατέρας μας”.

Κρ. 21,8 καὶ εἶπαν· τίς εἷς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ, ὃς οὐκ ἀνέβη πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ; καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβὶς Γαλαὰδ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Κρ. 21,8 Ἐσκέφθησαν ὁμῶς καὶ εἶπαν· “ποιὸς ἀπὸ τὰς φυλάς του Ἰσραὴλ δὲν ἠκολούθησεν εἰς Μασσηφάθ ενώπιον τοῦ Κυρίου;” Ἐγνωστοποιήθη τότε εἰς αὐτοὺς ὅτι κανένας ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλῖτας τῆς πόλεως Ἰαβὶς τῆς χώρας Γαλαὰδ δὲν ἦλθεν στο στρατόπεδον κατὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ λαοῦ.

Κρ. 21,9 καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαός, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβὶς Γαλαὰδ.

Κρ. 21,9 Ἐγένετο ἐρευνα καὶ διεπιστώθη ὅτι πράγματι κανεῖς δὲν εὐρέθη ἐκεῖ ἀπὸ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἰαβὶς τῆς χώρας Γαλαὰδ.

- Κρ. 21,10 καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ υἱῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγοντες· πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς οἰκοῦντας Ἰαβὶς Γαλαὰδ ἐν στόματι ῥομφαίας.
- Κρ. 21,10 Τότε ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐστειλε δώδεκα χιλιάδας πολεμιστὰς ἀνδρας καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐντολήν· “πηγαίνετε καὶ φονεύσατε τοὺς κατοικοὺς τῆς Ἰαβὶς εἰς Γαλαὰδ περνῶντες αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας.
- Κρ. 21,11 καὶ τοῦτο ποιήσετε· πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν γυναῖκα εὐδυῖαν κοίτην ἄρσενος ἀναθεματιεῖτε, τὰς δὲ παρθένους περιποιήσεσθε. καὶ ἐποίησαν οὕτως.
- Κρ. 21,11 Θα κάμετε ὅμως καὶ τοῦτο ἀκόμη· κάθε ἀνδρα καὶ κάθε γυναῖκα ἡ ὁποία ἔχει ἔλθει εἰς γάμον με ἀνδρα, θα τοὺς ἀναθεματίσετε καὶ θα τοὺς ἐξοντώσετε. Τὰς παρθένους ὅμως θα τὰς διαφυλάξετε ἐν τῇ ζωῇ καὶ θα τὰς περιποιηθῇτε”. Ἐτσι καὶ ἔκαμαν.
- Κρ. 21,12 καὶ εὗρον ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβὶς Γαλαὰδ τετρακοσίας νεάνιδας παρθένους, αἵτινες οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰς εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλὼμ τὴν ἐν γῇ Χαναάν.
- Κρ. 21,12 Οἱ Ἰσραηλίται που ἦλθον εἰς τὴν Ἰαβὶς τῆς Γαλαὰδ εὐρήκαν τετρακοσίας νεαρὰς παρθένους, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχαν ἔλθει εἰς ουδεμίαν συνάφειαν με ἀνδρα. Τὰς ἔφεραν στο στρατόπεδον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκετο εἰς Σηλὼμ τῆς χώρας Χαναάν.
- Κρ. 21,13 καὶ ἀπέστειλαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμὴν ἐν τῇ πέτρᾳ Ῥεμμὼν καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην.
- Κρ. 21,13 Οἱ Ἰσραηλίται, ὅλος ὁ λαὸς, ἐστειλαν ἀγγελιαφόρους, οἱ ὁποῖοι ὠμίλησαν πρὸς τοὺς Βενιαμίτας, που εὐρίσκοντο στὸν βράχον Ῥεμμὼν, καὶ τοὺς προσεκάλεσαν εἰς εἰρήνην καὶ συμφιλίωσιν.

- Κρ. 21,14 καὶ ἐπέστρεψε Βενιαμὶν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς γυναῖκας, ἃς ἐζωοποίησαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Ἰαβὶς Γαλαάδ· καὶ ἤρρεσεν αὐτοῖς οὕτω.
- Κρ. 21,14 Οἱ Βενιαμίται, πεισθέντες, ἐπέστρεψαν κατὰ τον καιρὸν ἐκεῖνον πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας, οἱ οποίοι καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς ὡς συζύγους τὰς παρθένους, τὰς οποῖας ἀπὸ τὰς θυγατέρας τῶν κατοίκων τῆς Ἰαβὶς εἶχον διατηρήσει ἐν τῇ ζωῇ. Αὐτὸ ηὐχαρίστησε τοὺς Βενιαμίτας.
- Κρ. 21,15 Καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμίν, ὅτι ἐποίησε Κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ.
- Κρ. 21,15 Ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἠσθάνθη συμπάθειαν πρὸς τοὺς Βενιαμίτας καὶ μετεμελήθη τρόπον τινά, διότι ὁ Κύριος ἠνοιξεν ἓνα ρήγμα εἰς τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.
- Κρ. 21,16 καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς· τί ποιήσωμεν τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας; ὅτι ἠφάνισθη ἀπὸ Βενιαμίν γυνή.
- Κρ. 21,16 Οἱ ἄρχοντες ὁμῶς τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος εἶπον· “τι θα κάμωμεν τώρα διὰ τοὺς υπολοίπους Βενιαμίτας διὰ τὴν ἐξεύρεσιν συζύγων πρὸς αὐτοὺς; Διότι ἐξωντώθησαν ὅλαι αἱ γυναῖκες τῆς φυλῆς Βενιαμίν”.
- Κρ. 21,17 καὶ εἶπαν· Κληρονομία διασωζομένων τῶν Βενιαμίν, καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ Ἰσραὴλ·
- Κρ. 21,17 Εἶπαν καὶ ἀπεφάσισαν· “ἡ διὰ κλήρου δοθεῖσα περιοχὴ εἰς τὴν φυλὴν Βενιαμίν παραμένεις στοὺς διωσθέντος Βενιαμίτας διότι ουδεμία φυλὴ ἐκ τῶν Ἰσραηλιτῶν δὲν πρέπει νὰ εξαφανισθῇ.
- Κρ. 21,18 ὅτι ἡμεῖς οὐ δύνησόμεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι ὠμόσαμεν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες· ἐπικατάρματος ὁ διδοὺς γυναῖκα τῷ Βενιαμίν.
- Κρ. 21,18 Ἡμεῖς ὁμῶς δὲν ἠμποροῦμεν νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς συζύγους ἀπὸ τὰς θυγατέρας μας, διότι ὠρκίσθημεν μεταξύ

μας λέγοντες· Κατηραμένος θα είναι εκείνος που θα δώσει σύζυγον στους άνδρας της φυλής Βενιαμίν”.

Κρ. 21,19 καὶ εἶπαν· ἰδοὺ δὴ ἑορτὴ Κυρίου ἐν Σηλὼμ ἀφ’ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ἥ ἐστὶν ἀπὸ βορρᾶ τῆς Βαιθήλ κατ’ ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβαινούσης ἀπὸ Βαιθήλ εἰς Συχέμ καὶ ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνά.

Κρ. 21,19 Εσκέφθησαν ὁμῶς μεταξύ των και εἶπον· “ἰδοὺ, κατὰ το διάστημα του ἔτους τελούνται εορταὶ προς τιμὴν του Κυρίου εἰς Σηλὼμ”. Η πόλις αὐτὴ εὐρίσκεται προς βορρὰν της Βαιθήλ, ανατολικῶς της οδοῦ η οποία ανεβαίνει ἀπὸ Βαιθήλ εἰς Συχέμ και προς νότον της πόλεως Λεβωνά.

Κρ. 21,20 καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν λέγοντες· πορεύεσθε καὶ ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελῶσι·

Κρ. 21,20 Παρήγγειλαν λοιπὸν στους ἀνδρας της φυλῆς Βενιαμὶν και τους εἶπαν· “πηγαίνετε και στήσατε ἐνέδρας στους ἀμπελώνας ἔξω ἀπὸ την πόλιν.

Κρ. 21,21 καὶ ὄψεσθε καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων Σηλὼ χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς, καὶ ἐξελεύσεσθε ἐκ τῶν ἀμπελώνων καὶ ἀρπάσατε ἑαυτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα, ἀπὸ τῶν θυγατέρων Σηλὼμ καὶ πορεύεσθε εἰς γῆν Βενιαμὶν.

Κρ. 21,21 Προσέξατε ὥστε ὅταν ἐξέλθουν αἱ θυγατέρες των κατοίκων Σηλὼμ να χορεύσουν, ἀρπάξατε ο καθένας ἀπὸ σας μίαν γυναῖκα ὡς σύζυγόν του ἀπὸ τας θυγατέρας των κατοίκων Σηλὼμ και πηγαίνετε εἰς την χώραν της φυλῆς Βενιαμὶν.

Κρ. 21,22 καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐροῦμεν αὐτοῖς· ἔλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς, ὅτι οὐκ ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει, ὅτι οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς· ὡς κλῆρος πλημμελήσατε.

Κρ. 21,22 Εάν δε οι πατέρες η οι αδελφοί αυτών των γυναικῶν ἐλθουν να ἀντιδικήσουν προς σας, ημεῖς θα εἰπῶμεν προς αὐτούς·

Δείξατε κατανόησιν και καλωσύνην προς χάριν ημών, διότι κατά την μάχην της Ιαβίς δεν ηχμαλωτίσαμεν γυναίκας ώστε να επαρκέσουν δι' ένα έκαστον άνδρα από τους διωσθέντος Βενιαμίτας. Αλλωστε δεν εδώσατε σεις τας θυγατέρας σας εις αυτους, ώστε να θεωρηθή αυτό αμάρτημα της φυλής σας δια παράβασιν όρκου”.

Κρ. 21,23 καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν καὶ ἔλαβον γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν, ὧν ἤρπασαν· καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν καὶ ὠκοδόμησαν τὰς πόλεις καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς.

Κρ. 21,23 Οι άνδρες της φυλής Βενιαμίν έτσι έκαμαν. Επήραν από εκείνας που εχόρευαν τόσας εις αριθμόν, όσαι τους έλειπον. Ηρπασαν τας γυναίκας, ανεχώρησαν και επέστρεψαν εις την χώραν των. Ανοικοδόμησαν τας κατεστραμμένες πόλεις των και εγκατεστάθησαν εις αυτάς.

Κρ. 21,24 καὶ περιεπάτησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

Κρ. 21,24 Μετά δε το πέρας των πολεμικών αυτών συρράξεων επανήλθον οι Ισραηλίται ο καθένας εις την φυλήν του και την οικογένειάν του. Επέστρεψεν έτσι ο καθένας από εκεί στον τόπον του.

Κρ. 21,25 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ· ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει.

Κρ. 21,25 Κατά την εποχήν εκείνην δεν υπήρχεν ακόμη βασιλεύς μεταξύ των Ισραηλιτών και ο καθένας από αυτους έκανε ο,τι ενόμιζεν ορθόν.